

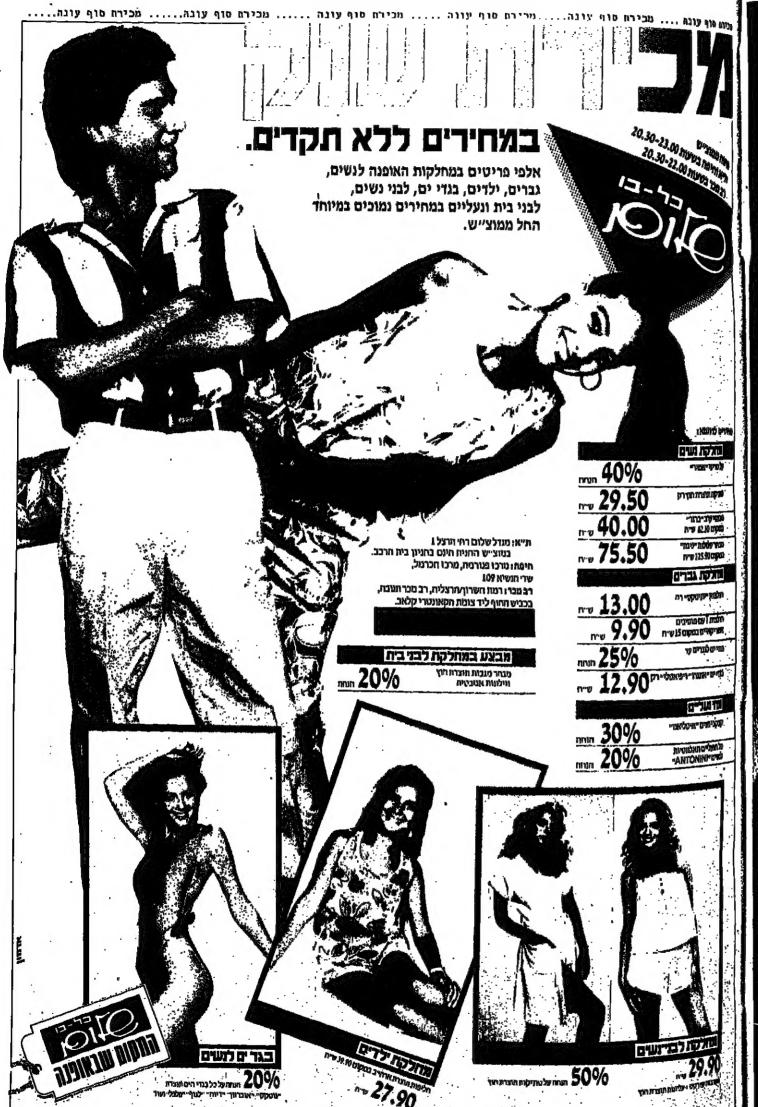
在1987年5日的1982年2月1日 1982年11日 1

עכשיו בוא לראות את המחשב שעולה על כולם, בעוצמת מיחשוב, בגרפיקה, בצבעים, באנימציה ובצלילים. אתה מוזמן להדגמה חיה של הפלא החדש של קומודור - אמיוה. עד שלא תראה, לא תאמין שיכול להיות כזה דבר. אוציי

AMIGA

DECIDED THE

תל-אביב: ככר המדינה, ה' באייר 8 44 17 25-217250 בימים א'-ה' בשעות 10.00 בבוקר ו-16.00 אחה"צ. **חיפה**: רח' היוצק 6 מפרץ חיפה טל, 5 54-728763. ב"ש: רח' הבדיל 30 עמק שרה טל, 057-36561. ובחנויות המחשבים המקצועיות. בחיפה ובב"ש ניתן לקבל הדגמות בתאום מראש.

ש' לקראת שנת הלימודים עם כל קניית ספרים

שי וקרירוח לגמרי. החפקיד החדש הזה עות בוושינגטון. תהיה פרכומת ניגוד פתוד איבי צריך להיראות כשוטה שאשתו נות. אולי זה לא יהיה נעים לאינ ז איני יכול להחקיים כלעם חד מנויות. לעשות לי את זאו יהיה נעים לאיש מאתנו, בני יכול להתקיים בלעדיך. מנ כתה אני זקוק לך." עזיבתי אותך עו אהיה פרסומת ציבורית, כבר מאוחר מי

ביבורית, בלבד שהשפלת את עצמך, אלא שזיהו

"ברי מכר חדשים בהנחה של 35%" ריקה זראי ברברה ו. טוכמן הרפואה הטבעית שלי מצעד האיוולת

ואוציקייושןייי מראשונה שני

INCIII

עורך: צני לביא עריכה: דניאלה בוקשטין גרפיקה: נטע גרינשפן

ניה בתמוז תשמ"ו, 1.8.1986 1986 כל הזכויות שמורות ל-מעריב"

ור מנע, המנכ"ל החדש של שרות התעסוקת, הוא אחד המינויים הפוליטיים של שר מענודה וחרווחה משה קצב. סיבה טובה לכתבת דיוקן של אבי דו המתפרסמת בפתח ומוסף. מוע טוען, כמובן, שהמינוי ניתן לו יותר בזכות כישוריו האישיים. אבל בין הכישורים האלה, שהוא מציין ברגש חזק, נמצאת דבקותו חבלתי מסוייגת בקריירה של השר קצב. לא <u>נליכן</u> גוכות העבר שלו כעסקן חרות ותיק וקנאי. עובדה, כשחזר לפני שש שנים מחופשת למורים בארה"ב וחיפש תעסוקה, נאלץ ללכת ללשכת העבודה ומשם שלחו אותו ללוד לחים בקלוטת עולים. וזה כאשר הליכוד בשלטון ושר הקליטה הוא דוד לוי. שערוריה. שנקין יהיה מנע המנהל של כל לשכות העבודה, וביגו לבין עצמו אולי יפקיע לעצמו לשעה קלה את צחוק הגורל. דוד מוע, בנו של פקיד לשכת העבודת שפוטר ממישרתו לפני יותר -10 שנה מפני שטרב להכנע לתכתיבי מפא"י להפלות לרעה מבקשי עבודה חרותניקים.

שאלה אחת מתעוררת למקרא הכתבה, שאיננה חדשה אבל הסיפור של מנע מחדד אוה מחדש: את תפרוטקציה של ימי מפא"י הלא ביקשו לחסל בין השאר באמצעות מוסד תונוש. אז מה ההיגיון בפירסום מיכרז פומבי למישרה ציבורית פחות בכירה, עם בדיקה נשנע שווים של כישורי המועמדים והשוואתם בתחרות קשה ואכזרית - כאשר את ראש השקמדה, המשפיע על תיפקודה, ממנים בעיקר בזכות קשרים אישיים או מפלגתיים:

ת מרוסיכץ לא מוכירים אף פעם כנשימה אחת עם בנייברק, אף־עליפי שהעיריה היא לאחת שני עולמות עם גשר צר מאד. פרדס־כץ היתה בעבר הרחוק שכונת גנים שלווה ששחה אליה מעברת עולים לאחר קום המדינה. גם בית חולים ממשלתי היה בה, שהתמלא נשש מושה שיתוק הילדים אשר פקדה את הארץ באותה תקופה. אתריכך, כשהמעברה משכה לשיכונים, היתה פרדס־כץ עולה לחדשות עם סיפורי אלימות אלה ואחרים. בשנים האחתות הם פחתו ותיא נשכחה. התושבים טוענים שבשיכחה הואת לקתה גם העיריה, לשות שואש העיר מכחיש. זה לא אומר שהיא נרדמה.

. לדות מוקס בילתה שם יום ולילה, כמעט שבוע ימים. אחד המשפטים האחרונים 'נקוווה ששון בא לשכונה", מסכם אווירה של כישוף ליל קיץ. זה קורה תרות מצור חרדי על שלח מעורנת של חילוניים ודתיים מתונים, אשר מעורר את תושביה להישרד ולהגן על אוח חייהם. יש שם בחירות שכונתיות ותיאטרון קהילתי המהווה שסתום לרחשי לב חבותים, אבל גם ישיבה של חוזרים בתשובה הנלחמים ב"שטן" התיאטרלי על מחפושותיו הפיחות. שוית רצתה לכתוב על תתיאטרון, אך נילתה מהר מאד שהחצגה האמיתיה מתוחשת ברחוב. בשכונה הזרוקה, שעכשיו מנסה להתאושש בעזרת פרוייקט שיקום השכונה, יוצרים חוקי הפיסיקה של הריק (וואקום) דרמה אנושית מרתקת של כוחות ויצונים וקיצוניים המתפרצים לתוכו. יש חיים גם אחרי החדשות.

נששו לוחה אוונס, כוכבת "שושלת", כנשף של משתש הטדרה. כתבה בעמ' 24-36. צילום: גאכוא

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

10 שטן בא לשכונה מאת שרית פוקס

מכת מנע

מארג אבי רז

- 14 יוסי חכמי, מה שבטוח מאת בילי מוסקונה־לרמן
- 18 מפלגה, אשה ושוקולד־אגוזים מאת עפרה ישועה־ליית
 - 23 טיול סופשבוע אל גן־מאיר מאת נילי פרידלנדר
- שטח פרטי: אמנון רובינשטיין מאת נורית ברצקי
 - 31 שיפודים מאת מאיר עוזיאל
 - 34 האופרה שמאחורי הסבון מאת עירית שמגר
 - 37 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
 - 38 סאפארי באספלט ובטון מאת יהודית חנוך
 - 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
 - 43 פנטהאוז מאת יגאל לב
 - 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

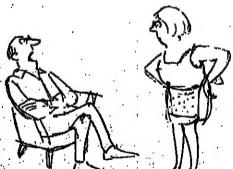
צוחק מי שצוחק ראשו

א נאמת שוער גדול, אכל השאלה היא אם גשם או לא, זו החופשה שלו והוא מתכוון לחזור חביתה "צלוי" – בכל מחירו

שמעי, צימורת, נכון שמדובר במיכר כנגד אלפי מילים שלך...

אם היתה לך אפילו טיפ־טיפת אמביציה, היית

עובר לעבוד בהרצליה־פיתוח, למשל...

קנינו לילד רכבת־צעצוע שפועלת כמעט כמו

5 Bipealo

עכשיו הוא מנכייל

קיימות שתי גירסאות לגבי מינויו של העסקן החרותניק דויד מנע למנכ"ל שירות־התעסוקה: לפי גירסה אחת, רווחת במיוחד, זהו עוד אחד מעשרות המיבויים הפוליטיים שעשה ועושה המיגיסטר משה קצב; לפי גירסה אחרת, זהו מינוי של אדם משכיל, מוכשר ונהדר. הגירסה השנייה, אגב, היא של דויד מנע.

מאת אבי רז

לאחר שהמכתב הודלף ותוכנו עורר רעש. עכשיו, בחמישים־ושתיים אלא בחמישים־ושלוש. בשנח הרכה אחרי הרעש, מאפשר המכתב העתיק ההוא, הגגוז, שבזרק לוכל, ללמור משהו על הפילוסופיה של עוד דוגמה: כשנת שמונים חזר מגע לישראל

חמישים זשלוש התחולל עוד מאורע חשוב: דויד מנע

נולד. תורו אפוא שמנע הפעוט היה יוצא־רופן מכל

הבחינות: כתינוק בן יומו ככר ידע ללכת, ועמד נמסע רגלי מפרך מן המעברה אל הקלפי: ידע קרואיוכתוב

ער כדי זיהוי האות א על המשאית; והיה בעל כושר

קליטה וויכרון מופלג, שבזכותם הבין וזכר את האירוע

אבי עבד כלישכת־העכודה

לא הסכים לתת אישורים לפי

תכתיב, באופן שיגרום אפליה"

היו כחירות כארץ. גם לא בשנח שלפנייכן ולא נשנה

שאחרייכן. כחירות היו בחמישים־וחמש, כאשר מנע

היה כן שנתיים ובחמישים־ותשע, כאשר כבר לא

מנע, ראוי לנצל את ההזרמנות כדי לגולל את

תולדותיו. וככן, הוא נולד (לדכריו) לפני

שלושים ושלוש שנה כמעברת כפר ענא שליר

אור־יהודה, לחורים יוצאי עירס שעלו שנתיים קודה. ההורים השאירו את כל הרכוש מאחוריהם בעירס.

אבי עבר שם במכס, בתפקיד בכיר, ולארץ הוא הגיע

עם חליפה – וקיכלו אותו עם דירדיטי, זו היחה

היה אביו מוכטל שנתיים וחי מתמיכות של קרובים.

אחריכך הגיע ארצה אחייאימו של מנע, איש עשיר

מאור, והאב עבר בחברות־השקעות שהלה הקים. כאשר

היה מנע כן שש, עקרה המשפחה (ההורים, דויר ואחיו

הצעיר) מן המעברה לדירת שני חדרים שרכשו

ברמת־גן. בדירה זו הם מתגוררים עד היום: גם המנכ"ל

כחורה לילדות: "התחלתי ללמוד בבית-ספר

ובכן, כבר או גילה מבע מודעות חברתיה

· 克勒的 的说他们的

והמשך בעמוד הנאן.

תל-גנים, כשכונה הכי יפה כרמת-גן; מהמעברה

חיישר לכית-חספר של החברה-הגבוהה-במרכאות

הרמת־גנית. אני לא אוכל להתעלם מכך שהיו

ניצוגות של איושהי אפליה ערתית כתקופה ההיא

מפותחת, שכה הוא מצטיין עד היום. עובדה באמר

מגע מספר כי לאחר שפוטר מלישכת העבורה,

הואיל והסיפור־היפה הזה מאוכר את לידתו של

התגורר כמעכרה. אבל מהז סיפור יפה.

הטראומה הראשונה שלו."

אהכן, עוד רבר אחרו כשנת המישים ושלוש לא

ואחרי שבוע פיטרו אותו, כי הוא

משנת לימודים כארצות־הכרית, ולא היתה לו תעסוקה. "לא מצאו לי עכודה", הוא מגולל כאוזני את השערוריה, "היינו בשילטון בתקופה ההיא, ולא מוצא עבודהו בסוף, הלכתי ללישכת־תעסוקה לאקדמאים ואז נמצאה לי תעסוקה כקולט עולים כלור, במשרד־הקלימה. שים לב: מי היה אז שר־הקלימהז דויר לויו הייתי צריך להגיע למשרד־הקליטה ררך

גורל אכזר, ואפרופו גורל אכזר מסוג זה, כראי לשמוע את רויד מנע מספר על הגורל האכזר של אכיו: .כשנת חמישים־ושתיים עבר אכי בלישכת־העבודה ואחרי שבוע פיטרו אותו, כי הוא לא הסכים לתת אישורים לפי תכתיב, כאופן שיגרום אפליה. המרוכר בקומוניסטים והרותניקים. פה התחיל האנטיימפא"י בכית. הזרעים מתחילים מפה"

הכנתם? אבא־מנע סירכ להפלות־לרעה קומוניסטים וחרותניקים, פוטר -- וזה, לפי מגע, לא כסרר: מנע־הבן דוגל באפלייח־לטובה של חרותניקים - וזה, לפי מנע, כן כסרר. עם היגיון כזה, לא פלא שמנע נשלח לנהל את שירות־התעסוקה, ואם מישהו ככל זאת מוראג, מנע מרגיע: "שאני אעדיף מובטלים של חרות על פני מוכטלים של המערךו אני אהיה ממלכתיו מספיק לי הגיסיון המשפחתי של האפליותו"

כז, הוא אוהב להתרפק על זיכרונות האפליה והקיפוח. כאפריל, לרוגמה, שלח אותו המקומון התל־אביכי "העיר" לכתוכ על ועירת מיפלגת־העכודה (אורה נמיר, שביקשה לגרשו מן הוועידה, הטיחת כו או כועם: גאתה החצי-פרצוף המכוער והמחייך של קצכו"), והוא דיוות: עוכרתי בתמונה מילדותי במעברה, כאמצע שנות ה־50, עת לקח אותי אכי עימו לכחור, ויחד צערנו מרחק רב עד לקלפי, בדרך עצרה לנו משאית שנשאה את האות א של מפא"י. 'איתם אנתנו לא נוסעים, אמר לי אבי, והמשכנו ללכת ברגל.

ב-העירה הוא כתב שפיטורי האב היו בזמן קצר לפי מנע, הנייר נגנו כיוון שקצב והוא החליטו כי לפנייבו" – כלומר, ומן קצר לפני אירוע המסע דרגלי

שקט־בשקט, כמעט בחשאי. מוכיח השר

המנכ"ל הוותיק של שירות־התעסוקה, ברוך חקלאי, לטובת העסקן המסור (מסור לקצב, כמובן) רויד מנע.

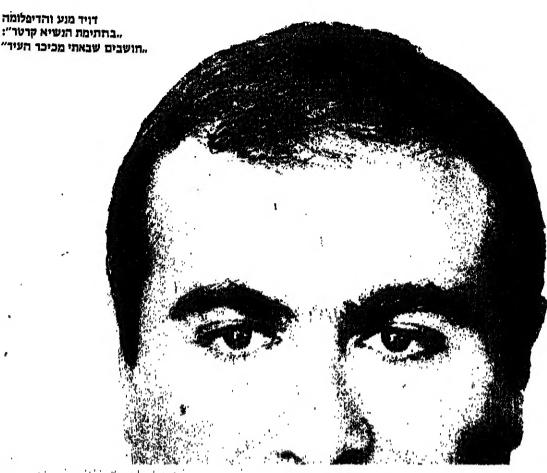
אַרעל־פי שרויר מגע מאור מעוניין שנאמין לו כי כישוריו המצויינים, שאותם יפרט ככל הזדמנות באריכות וברצון, זיכו אותו כמישרה הרמה, הוא יודה בכל זאת כי מינויו הוא בפירוש מינוי־פוליטי. ומנע יודע מהו מינוי־פוליטי: לפני ארבע שנים, למשל, אז מי־אם־לא משה קצב), חיבר מנע מכתב שיוער אל חברי מרכז חרות וכו פירוט גאה של התרותניקים הומלצו על־ידי חבריך", התפאר המכתב).

.לא היה ולא נברא", מודיע לי מגע כשאני מזכיר. לו את הפרשה ההיא. "תשמע: לא נשלח מכתב. הכנו רשימה של כל מיני מנהלי פרוייקטים שהוכנסו לשיקום־השכונות. כן, מכוחותינו: תרותניקים. זה היה נייר. לא נעשה כו שום שימוש. נזרק לזכל. רַסְמִי.׳

"במאבקים פוליטיים, טבעי שבאים בטעוות כלפי ובחר זה או אחר, ואו משה (קצב) רצה להראות שהוא הכנים מינויים טובים מאנשי התנועה"

אני אהיה גלוי איתך. אני אוהב להיות גלוי..מי השפעתם של חברי המרכז גרולה ויש להתחשב בהם: לימים נורע לי כי אבי פוטר זמן קצר לפני־כן גר שם הוא רווק, ועדיין עם אבא־אימא (בהודים שלי כל פוליטיקאי נבתר צריך להתחשב בהם ולתת להם . מעבורתו בלישכת העבודה לאתר ששאל שאלתיתם: מבוגרים, אני לא רוצה לעזוב אותם לבד"). ייריחשבון. ככה עושה כל שר מהליכוד וככה עושה מדוע תפלו בין אנשי חרות לשאר מבקשי העבורה: כל שר מהמערך. במאבקים פוליטיים, טבעי שבאים מאז איננו נוסעים עימם. בטענות כלפי נכתר זה או אחר, מנגחים אותו, ואז . פרקדיכרונות מרגש, מהו לא סתם מרגש, אלא משה ופצבו רצה להראות שהוא הכנים מינויים טובים ראוי למפר השיאים של גינים: הרי מנע אומר שאביו מאנשי התנועה, אכל בסומו של דכר החליט שהנייר פוטר מלישכת העבורה בשנת חמישים ושתיים.

הממלכתיות קודמת לפוליטיקה: הם החליטו כה אגב, אל הקלפי: המסע הזה, בואו נגיח, התרחש לא

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

awards this certificate to

David Manea

in recognition of the successful completion of a one-year program of graduate study at

Brandeis University

Participant in the Hubert H. Humphrey Fellowship Program lities in memory of an eminent American Statesman

(המשך מהעמוד הקודם) השנה, לרגל יום־הולדתו, קיים מגע מסיכה צנועה.

איפה? דווקא במועדון המקופחים הירוע, -המוערון" שבצפון הל־אביב: מיקדש הנובורישיות של צמרת־הצוצייטי־מפלסטיק. למאושרים שהוזמנו הובטח כי המסיכה תתקיים ,בהשתתפות השר": שריהחלכאים קצב, כמוכן. מנע: "הומנתי את קצב וכמה חברים קרובים מהעבורה. כארבעים איש. אמרתי לעצמי: עברה עלי תקופה די קשה, והחלטתי לעשות משהו במקום שהוא קצת יוצא־רופו."

בראיון ל מעריב", לפני עשר שנים. גילה מנע כי עיתון החילותי קורא בכיתה אל"ף." כישרון. לי הוא מספר כי היה תלמיד ממוצע מאוד (מה הפלא? במקום ללמוד קרא עיתונים), אכל בתיכון – מגע למד בתיכון -רביבים" ברמת־גן - נחשפו כישרונותיו האמיתיים: בתחום העסקנות (-נכחרתי ליו"ר מועצת-התלמידים של בית־הספר ואחריכך של כל רמת־גן"). אחרי התיכון גוייס לצה"ל, שירת בחרמ"ש והעפיל לררגת סמל. -אני די מצטער שלא הלכתי לקורס־קצינים", הוא אומר היום בצער, "כי אני תושב שקורס־קצינים די תורם משהו לכנאדם."

אמרתי למנע כי עריין לא מאוחר והוא יוכל ללכת אפילו עכשיו ַלקורס־קצינים, כאיש־מילואים. מנע גר בעצכ בראשו ורתה את הרעיון.

לפי מה שהתרחש כאשר השתחרר מצה"ל, נראה שאישיותו של מנע אכן היתה ככר מעוצכת להפליא. הנה: .רציתי ללמור משפטים. חלום ילדות. כפקולטה בתל־אכיב לא קיבלו אותי. למהז כי היו לי ציונים נמוכים: מאוד־מאור נמוכים, כולל חמש באנגלית, וכדומה. לא ויתרתי: פניתי לשר־החינוך, זה היה ירלין אז, איך זה לא מקבלים חייל־משוחרר למשפטים. קיבל אותי עוזר שר־החינוך, ניטים אלמוג, שהיום אני מכין ער כמה רצה להיפטר ממני.

.לא הירפיתי. אלמוג טילפן לפקולטה למשפטים: יושב אצלי חייל־משוחרר ולא מבין למה לא מקבלים אותו. בעיסכות זאת קרא לי מזכיר הפקולטה והסביר לי שהציונים שלי מאוד נמוכים. או מה עשיתיו הלכתי לדיקו, פרופסור דניאל פרידמן, שגם הוא הסביר לי שלא כל חייל-משוחרר צריך ללמוד משפטים. בסוף שיכנעו אותי ללכת לשנה אחת לאוניכרסיטה, ללמוד לאיחשובימה, להשיג ציונים טובים ולהביא אותם לפקולטה כדי שיכפרו על הבגרות.

הצרה היתה שעד שהגענו לסיכום הזה, בתל־אביב נסגרה ההרשמה מומן. עשיתי כריקת שטח, איפה אני יכול ללמוד שנה כאוניברסיטה, והלכתי לבר־אילן. שוב, מה זה הלכתי לבר־אילן: – מכתב לנשיא האוניכרסיטה ולרקטור, שאני מכקש, כיוצא מו הכלל, לאפשר לי ללמור. לשימחתי, קיבלו אותי למדעי־המדינה, לחוג ליחטים בינלאומיים."

"תיקשורת היא דבר חשוב, אבל אתה לא יכול לחיות כל היום עם התיקשורת, ולא לעשות דבר כי בסופו של דבר תתגלה כבלו

עם נחישות שכואת, אין להתפלא שכישרונות העסקנות התגבשו לכושר מנהיגות: ככר בשבעים־וחמש נכחר מנע לסגן יו"ר אגודת הסטודנטים של בר אילן ונשאר בתפקיד עד שבאתי לאיושהי ישיכה בלתי־מתוכננת לחלוטין ומצאתי את "עצמי מורח; הוציאו את 'קסטל' מהקואליציה." "קסטל הוא שמו של תא הליכור בבר־אילן (-שהקמחי, עם עור כמה חברים"), ולליכוד הוא הרי הגיע באופן טבעי כליכך: אבי, כגלל מה שעבר עליו עם כואו לארץ, פיתח תחושות אנטי־מפא"יים ואנטי־כן־גוריוניים: אהרה לבגין ואהדה לחרות. מכאן, שבנית ינקתי תורעה ימנית. ואיך הייתי לחבר התגועה? פשוט, הלכתי לסניף רמת־גן, ונרשמתי. דכר יוצא־דומן לעומת הרישומים ההמוניים של התנועה."

הועילה לו בלימודים: בתום שנה אל"ף, ובתום חשנים הציכור הרמת גנית" הבאות, ציוניו היו נמוכים מאוד; כמקום להתקבל ללימורי המשפטים בתליאכיב, הוא נשאר בבר־אילן ולא כלי סיבה: מנע למר, בררך הקשה, מה עולל לו ונאלץ לקבל את התואריהראשון ביחסים־בינלאומיים פירסומו המוגום: הוא, שגם למען קטע קצרצר בירכתי ובקרימינולוגיה. רק אחר כך התקבל למשפטים, מרור ההתעמלות בירחודגימלאים בירה (שלא לרכר ללימודי ערב. זה היה בשבעים ושמונה: באותה שנה על הבטחה לשתי שורות בטור הרכילות של

מנע וצמיד־הוהב: "מצאתי את עצמי כתוכת לומרים ולאמרננים"

מאגודת הסטודנטים, פנה לפעילות מוניציפלית. הפעילות המוניציפלית הזאת הגיעה לשיאה אשתקר, ואף זיכתה את מגע בפירסום כהיקף בינעירוני, בזכות הוולוו החדש שרכש לעצמו ראש־העירייה המערכניק של רמת־גן, אורי עמית: מנע, שכאותה תקופה כיהן כסמנכ"ל לתפקירים

מיוחרים במוסר לביטוח לאומי (מי השר הממונה על הביטות הלאומיז נכון: קצב) ואף עשה את ההתמחות שלו בעריכת דין, מצא את הזמן ותעצומות הנפש (בעזרת עוד ליכודניק־עירוני, משה פרי) הדרושים לסידרה של תעלולי־וולוו משעשעים. למשל, הוולוו הנוצצת נכבלה כשרשראות לאילנות רמת־גניים. במיקרה אחר, התפרסמה מודעת־לוח, ,בהזדמנות". שהציעה את הוולוו למכירה (מנע המשפטן הקפיר להכחיש מעורבות בפירסום המודעה).

מגע: .מה זה פרשת הוולווז פרשת הוולון היא רק סמל. לא, חלילה, עיני אינה צרה כמכונית של ראש־העירייה, אכל שכוע אחרי התוכנית הכלכלית החרשה, כשכולם מהדקים את החגורה, קונה ראש־העירייה וולוו חרש: מילא, אם היה וולוו רגיל, אכל וולוו מנקר־עיניים, עם צמינים ספיראליים חדשים שעולים אלפיים דולר, חלונות חשמליים, כל מיני שיכלולים פנימיים, וכניגוד לאישור של העירייה ומשרו־הפנים: כלומר, הוולוו היא סמלי

מיותר, כמובן, להזכיר שתעלולי הוולוו כמו לא היו, אילמלא התיקשורת שהכיאה אותם לתודעה הציבורית: ודרך הוולוו השתפשף מנע בתיקשורת, שיפר את מומחיותו בתיפעול בחבים והתאהב מחרש באותם טקטטים עיתונאיים הכוללים את צירוף המלים רויד מנע", שצלילו כה ענוג וערב לאוזניו. בדרך־כלל, מתפרסם צירוף-המלים הזה ביוזמת מנע: לא־מעט כתכים, מתחומי־כיסוי שונים, זכו לקבל ממגו אינפורמציה טלפונית נדיכה להפליא בתחומיהם; שני הצדרים יורעים כי התשלום הוא הדפסה של אותן שתי

תיקשורת היא דבר חשוב לאנשי־ציבור", אומר איש־השינור מנע. אבל לא צריך להגזים לכאן ולא צריך להגזים לכאן. כלומר, אתה לא יכול לחיות כל היום עם התיקשורת ולא לעשות דבר, כי בסופו של דכר תתגלה ככלון. מצד שני, כהיותך איש־ציכור, אם אתה עושה דברימה – חשוב שיירעו אותו. איך הייתי מנהל מאבק כרמת־גן, איזה כוח יש לי כרמת־גן כאיש הפעילות הסטורנטיאלית המבורכת של מגע לא אופחיציה, לולא הבאת המחרלים של העירייה ליריעת

עכשיו הוא נשמע מפוכח, בדברו על התיקשורת. אף נבחר למועצת העירייה של רמת־גן: עם ההרחה שנועון־הרכילות - פיסגת האושרה, היה מתמסר ברצון

לכל נחמה של כתבן־מתחיל או שוליית־צלמים, גילה כי ההתפוצצות התיקשורתית הזאת לא עוררה כלפיו הערצה מצר קבוצת ההתייחסות החיונית לו, חברי מרכז חרות, אלא להיפך: דבקו בו מוניטין של רודף פירסום; הדעה הזאת על־אורותיו התכססה, משראוהו החרותניקים, שוב ושוב, מנצל כל הדמנות: כדי לעגוב על עיתונאים ושמאלנים כולם, עוכרי הליכוד), לרבות כאלה שכתכו עליו באופן לאימוציא. משום כך, הוא מנסה עתה לרסן מעט את תאוות הפירטוט, אבל היא חזקה ממנו.

"אני לא מאלה שיושבים ביום שישי בערב, אוכלים בוטנים מקטרים. אני אוהב לשנות דברים שלא מוצאים חן בעיני

למעשה, וה שנתיים ומעלה שמנע אינו רק כוכביתיקשורת, אלא אישיתיקשורת בעצמו: הוא חנד המליאה של רשות-השירור (.אני סובייקטיני ברשות־חשירור. לא אובייקטיכי. מודה ומתוודה אי נציג תנועה פוליטית. אני גציג תנועת־החרות, הא את הכל מנקורת מבט מסויימת"). גולות הכותרת של פעילותו זו הן שתיים: אשתקר דרש לשנות את שישת חדירוג של מיצעדי־הפיזמונים ברדיו, והשנה חגע לשנות את דרך כחירת השירים לקדם אירוויזיון ואת שיטת השיפוט בתחרות. חשוב מאוד.

וכך, מלה במלה, מסביר לי מנע את התעסקות

בהבלים הללו: .בדרך־כלל, כשאני נכנס לתפקיו ציכורי, את התפקיד הזה אני ממלא עד תום. חברי מליאת רשות־השירור היו גוף אנמי עד שמונים־וארכע. מי שמע עליהם. מי שמע בכלל על קיומם. שמעו רק על וער־מנהל. אף אחד לא ידע מה זה מליאה. עכשיו, נכנסתי כחבר מליאה ואני לג מסתפק בפעילות של לבוא פעם כחודש, לקבל דיווה וללכת הביתה. אני לא מאלה שיושבים ביום שישי בערב, מפצחים גרעינים, אוכלים בוטנים ומקטרים. אני אוהב לשנות רברים שלא מוצאים חן בעיני ולהיות פעיל בכל גוף שאני נמצא כו. ובכלל זה מליאת רשות־השירור, שאני שמח שהיה לי חלק בהבאתה לתודעת הציבור. טבעי שראו בי כאיש פעיק ושימשתי כתובת, מוטעית במירה מסויימת, לכל מיני פונים בנושא רשות השירור. וכך מצאתי את עצמי כתובת לומרים, לאמרגנים, שפנו אלי במענות שונות. ובכלל זה נושא מיצעדי הפיזמונים ותחרות

למונולוג חזה יש המשף ארוך, וכו הסכר פרטני להחריר לצירקת המאבקים בעניין תתרויות המיומונים. (חמשך בעמוד 41)

Seciestin 8

היירצע קדש היירצע רוזי רבי ישראלי אבוחצירא רגס של יצוא צמן אבידהואגייהנאנא סאי RABI ISRAEL ABU HAZEIRA ST. 35

מבצע קדש ומחק לטוכת מ"באבא סאלי": תמונת הצדיק בשמונה שקלים.

(חמשך מהעמוד הקודם)

ברימוס. נאין כלום, לא בית־קפה, לא קולנוע, רק מיסים. לאז נלך?" ויש גם פאנאטי אוזר שלא סובל את הערכים המסתובכים שם. כמו שאשכנזים שונאים נאצים, אנחנו שונאים ערבים, למה שחטו אותנו כמן כלבים בתוץ לארץ. אני לא מסכים שהם יבואו לישון פה בלילה על הגנ."

גם שנאה היא נקודת אחיזה כחיים. גכר אחד קורא לי הצידה ומבטו אומלל: אולי את יכולה לעזור, הבן שלי אנס לפני חמש שנים, הוא הבן היחיד שלי. אולי תסדרי לו חנינה, שמעתי עושים חנינות עכשיו". בכית הקפה הסמוך לשוק, יושכים גברים כשתיקה, גורטים את יומם, משחקים ששיבש. פה ושם שומעים המהום: "אני לא בשביל פה, תכל על כל החיים שלי שנפלתי על המרינה הואת. גועל נפש." אחר מסמו לי לכוא הצידה: "אני לא מאלה הפרימיטיכים", הוא אומר בכושה, ומסביר את מצבו המיוחר: באשתי חזרה כתשוכה והשאירה אותי לכר. היא הלכה לעבור אצל רתיים והם אמרו לה: תראי איזה חיים יפים יש לנו. ככה עשו לה שטיפת מוח. התחילה להדליק גרות שבת, הוציאה לי את הטלוויזיה מהכית. שלחה את הילדים לפנימיה הררית. למה הם לא עשו חשכון של הרס כית, איפה הצדק ברת?"

פרדסיכץ נשאבת היום אל המשובה. ילדים כרוות ותככים. העיתון המקומי קרא, "קומו חועי נקראים מן הרחוב על ירי אברכים לחבוש כיפה, או להשתתף במניין, או ללמוד קצת כחברותא כדי לחוש טעמה של תורה. תושבים שותים בצמא את דרשותיו של הרב רגיאל זר מדי יום רביעי בשבוע. מצליף בקולו, ואחריכר מברך בלטיפה את המאוינים העומרים למרגלותיו לפי התור. כחוץ, על מדרגות הישיבה, מוכר אברך, דיוקנאות זהכ מנצנצים ותלת מימדיים של הבאנא סאלי, הנראים לי כמו צלמים. פס ארום מחק את שמו של מבצע קרש מעל שלט הרחוב שבמרכַז העיר, ובמקומו נתלה שלט חדש: רחוב "ר' ישראל אבו חצירה. הכאבא סאלי". אכל כמתנים פגשתי ילד צועק בהיסטריה: אתם הרתיים, שקרנים, רמאים, אני לא מאמין לאף רתי, אני מאמין רק באלוהים. כשנה הכאה תהיה כאן ישיכה כמקום מתנ'ס." ואיך לא ישנא רתיים. אין בריכת שחייה, מגרשי ספורט סגורים כשבת, אין דיסקוטק לנוער, אי אפשר להקים קבוצת כדורגל מקומית. כותרת בעיתון פרדסיכץ שואלת: האם פרדסיכץ כמצור דתי? ומתכוונת לסגירת השכונה מכל עבריה על ידי שכונות חרדיות המנקרות כרמתן את עיני התושבים.

> ין שני קטבים נעה פררסיכץ: המתנ"ס והישיכה. שני מרכזים רוחניים הנאבקים על נפש התושב. בקוטב השמרן נתפסת ההצגה המועלית במתנ"ם כסיוטו של השטו, חגיגת יצרים, ליצנות מבחילה. בקוטב החילוני שתחת ההצגה את התושכים אל עולם הפאנטזיה, מנקזת ומטהרת מפני דחפים אנרכיים. משום כך מלווה דרך קבע את החזרות קבוצת נערים משוטטים, שנשארו מחוץ לתגיגה, כמו ערת צרעות רעות. עדת המקנאים. סוקלים באבנים, מפריעים לחזרות. הם מביטים כי במבט עמום של לא כלום: גם לנו יש הצגות. אנחנו מסתלכטים, דופקים

> מכוניות, מעכירים את הזמן. אנחנו אוהבים תופש." כמו בכל דרמה טובה, שברגע משבר מתגלים בה כוחות גנוזים, כך עורר כאן הכיתור החרדי את השכונה החילונית. שיאה של ההתעודרות היה באחד מימי יוני, בו הלכו התושבים לכחור את מוסרות השכונה. מסע בחירות קטן התנהל, עם רמקולים,

שמשון דרעי, לפני (מימין) ואחרי: "הייתי אלוף הארץ באיגרוף וכן אלוף הדיסקו. שיחקתי בסרטים. יצאתי אפילו עם חברות כנסת. ארבע נשים התאבדו בשבילי. אבל אני רציתי אחת אשכנזיה, בתולה, לכן חזרתי בתשובה."

graenio 12

מתוך ה־43 הם חררים. בחירת יושב הראש, לפני שבוע בערך, התרחשה בתוך רחש בחש וקנוניות כועיר אנפין. כלומר, כדי להשאיר את הרתיים בתין, ימדו תומכי המערך והליכוד קואליציה דתופה. תומכי שים ומפר"ל נצמדו זה לזה. זר עלול לחשוב בטעות: בחירות בקלושמרל, סערה באצבעון, אבל האצנעון הזה הוא נפש הקהילה. ובתוך קלחת פוליטית, כל פוליטיקה היא ערמומית. הקהילה לקחה את גולה אבל תחילת התהליך לפני כשש שנים כאשר פרוייקט שיקום שכונות נכנס לפרדס־כץ. נפחה מתנ"ס וספריה. המתנ"ס קיבל השבוע את פרס אמנות־לעם לאמנות פלסטית על פעילות מוצלת. התושבים מהווים מחצית מחברי ועדת ההינוי של

פרוייקט השיקום. הם נעשו שותפים בהכרעות תקציביות. היו שהסתחררו מן הכוח לשלוט על תקציבים של רכבות רולארים. לאט לאט גילו אנפי המקצוע שמאחורי הפרוייקט כי הגולם שהקימו (של שיתוף התושבים) מתחיל לקום על יוצרו. הובעו טענות כלפי מנהל הפרוייקט מוני אייגר, שהוא מעריף קבלנים אלה ולא אחרים לשיקום הפיסי. רובר על ביזכוזי כספים, ובשלב מסויים ביקש ראשיהעיר להריח קול תיפוף יומרני במקל הליכה נשמע במתנים. מגהיג השכונה איציק דרעי מגיע. המקל כא לו

מדכר צאו מתוך השממה." הבחירות היו אישיות

איזוריות. לקלפי הגיעו אלפיים וחמש־מאות בוחים

מספר רב. נבחרו 43 לאסיפה כללית ר־17 לועד. רק 12

מתאונת דרכים, הכיפה כאה לו מחזרה כתשובה. אי אי אי, אין כאן מסר ואין כאן תוכן, לא העסיקו מספיק אבשים בפרוייקט. ביזבזו לי את הכסף", הוא מקטרג וסורץ כצחוק רם, רומה ליללת צבוע. איש אינו יורע מי כדיוק תומך כו, אבל הוא ניהל מסע בחירות נאה עם כרווים שקראַו: 'דרעי יצחק, למענך ובשבילך', וסופו שחדר לכל ועדות השכונה ונעשה אפילו יו"ד ועד השכונה עוד לפני הבחירות. אבל כיום הבחירות אמרה השכונה "לא" לאיציק דרעי ולא כתרה אותו ליו"ר הווער החדש. איציק בשבע שלא יניח לווער הזה לפעול. היעד האמיתי של הוועד, שבקושי מרגרים עליו בקול, הוא הקמת מועצה מקומית נפרות לפרדסיכץ, או לפחות אוטונומיה המכונה בפי התושבים "שלוחה".

יציק היה מטיל חתיתו על התושנים. בישיבות היה תופך שולחנות ושפו כוסות. השקפת עולמו איננה בחוה הוא מרבר בנוסחאות מעורפלוח על אהבה אתווה שלום ורעות. כמסתר עברו מצוי סיפור ששמעו מפיו על תביעה שהגישה נגדו עוברת סוציאלית אשר שמעה אותו מאיים על חיי כגין, ולקחה אותו כרצינות. היה לי משפט, בדלתיים סגורות", מתגאה איציק, שודו כרדיו אפילו. משהו בטחוני. לא, לא הייתי פרגל: "ימַיוני מתעורר. איציק הוא ארטיסט שמקומו כהולט על הבמה. גם ישיבתו המלכותית – שרוע למחצה, כמו רומאי בעת משתה – היא מלאכת מחשבת כפני עצמה. בשעת ערב מאוחרת הוא טיפר לי על מי שסה אהב וכה השפיע עליו: .אבא שלי עליו השלום היה

בכלל צרפתי, נוצרי שהתגייר כגיל 22. אבא שלי גם חיה בוססר. הוא גירל אותנו, שנים עשר ילרים, כורוע גטויה. לפעמים באמצע הלילה היה מרים מעלי את השמיכה, לוקח שוט והורג אותי במכות עליכן שחטאתי כלפי חבר. הוא ידע לקרוא ולכתוב אחת־עשרה שפות. כשחלה בטרטן וקיבל הקרנות, לא נשרה לו אף שערה, כי השתמש בתרופה טבעית סדית שגילה לי. אני אהכתי אותו. הוא לא פחד מאף אחד. רצה לעקור דלת, עקר במכה. הוא עודר אותי לא לפחר מכלום. כשמת. זו היתה טראומה קשה. כל הביטחון שלי היה עליו. לכן נעשיתי מאוד רתי אחר

הקך. הרב דניאל זר הוא עכשיו במקום אבא. הכמיהה לאכ גדול וחוסה שורה על פרוסיכז ומולכת על תהליכי תחורה בתשובה והיציאה ממנה. אין אלוהים כמו אבא, ואין אבא כמו אלוהים. בהצגה שמעלה היום התיאטרון הקהילתי משחקת שלומית כה השבע עשרה קבצנית כשוק. שלומית היתה רתיה וחזרה בשאלה. היא לא גרלה כבית רתי, אך הלכה לבית טפר דתי בשכונה והושפעה. כשנפטר אביה נשברה ועובה את הרת. רגע לפני הופעת הככורה

הור הצעיר בפרדטיכץ וחזמנה לאסיפת רחוב: הרב המקומי אומר ש..כהנא יותר טוב מאחרים".

יוה נעולם, אין לפי לצעוס, אין למי לכוא בטענות.

הותתעה אין כאן מחוה מחאה או

מראה המשקפת את התעוררות

השכונה. המחזה "הגדה", אומרים לי

אנשי קבוצת נוהיצרק, נכתב עם

התושכים. סיפור ליליסדר של מסח

משחש נארץ ערכית, כשבחוץ נערך פוגרום

מורים איך נוצרה הצגה כזאת, העוסקת במלחמת

מל חרותו כשאנו שרובים יותר לראש השנה מאשר

לקנוצה פתרונים. המחזה קורא להתעוררות

ופח, לצאת מעברות לחרות, לעלות לארץ. אכל

וסן נם רובר שלישי, שאיש מן התושבים עימם

ומתי לא נתן דעתו עלין – אנלוגיה בין ערכיי

שנו פסר, מנהיג הקבוצה, אינו מכחיש את

מלניה האת הוא טוען שנוצרה מאליה, וכי קבוצת

מאברון המוחה עם השקפת עולם שמאלית מאור, האישה לא להורים את התושבים עם רעותיה. בלי

קיתציה נדמה לי כי בכל הקשור לתרומתו

תצחות של תיאטרון בקהילה – קבלת אתריות,

ליח פסגרת, התססה והחייאה, יצירת גרעין של

שנותית, הפליאה קבוצת התיאטרון לעשות

אל האוז כה עברה עם התושבים. הקהילה התאחבה,

מק נועם כהן, מרכן התיאטרון הקהילתי, שהוא

תואר שני בתיאטרון חינוכי למרות שפניו

מת מהכלוויות זהן נועם ממרבז הבנייה.

משובת של המור פראי חעם, התחבר אל התושכים.

מאצי לא נסיכה אלא סבצניותד

מרן ליתורים בגולה.

סמו כפר נותן לה הרגע הזה הרגשה עילאית, כיצר אבל בעניין העברות והחרות, הייתי שמחה למחוא תונולת מחתושה שהיא אפם, לא כלום, שהיתה כפיים על ההצגה אפילו בפרדסיכץ, אכל בלי הסוואות משרי שהפסיקה להיות דתיה: "פתאום עמרתי

כשאני יוצאת מן ההצגה אל כיכר העיר, נחלת למין אני שומעת כאילו את אבא שאומר לי לא לי הכמה אל המציאות. לתרהמתי גיצכ שם על דוכן לחלב לרעתם של אחרים, להיות מה שבא לי, או קטנטן מוקיון כתחפושת ח"כ. שני עשרות עוברי־אורח תמהים סביבו, ואימפרסריו מחמם אותם: "בואו לשמוע את מה שלא אומר לכם אף אחר, לא אלה שנוסעים סביב העולם ללקק נעליים של איזה מלך." ואז פותה וד לא סיפרתי על ההצגה. למרכה

איציק דרעי (מימין) בתמונה על כרות הבחירות בשכונה: "אבא שלי היה בוקסר. רצה לעקור דלת, עקר במכה. כל הבטחון שלי היה עליו. לכן נעשיתי מאד דתי אחרי שהלך."

המוקיון את פיו ושואג בצרימה: "איזה עם נורמלי היה מסכן קיומה של מדינה, ובשביל מהזז? בשביל שתי מתיכות נבלות ערביות. מחבלים?!? הריון על השכ"כ היה דיון של מטורפים. עולה לה חייקלה, חייקלה, חייקלה השמאלנית הזאת, וצועקת: רצחנו בדם קרו ואני חשבתי שחיסלנו שני ג'וקים". המוקיון משווה את מחסלי המחבלים למכנים ומבטיח להחזיר את ראש השב"כ, כשיגיע לשלטון.

שלב זה מגלות עיני סוף־סוף את הסום של פרדטיבץ, אותו סום משוטט שכל הכא בשערי השכונה אומרים לו, חוכה עליך לראות את הסום הלבן. אין יורע מנין הוא, ו ושל מי. הסום עומד מול המוקיון ומכבר את הנואם בקילוח צהוג חד משמעי. אבל ממול, על הכביש, גורר רוכל התחתונים משה עוכריה את עגלתו וסמרטוטיו. ישיש צמיני עם דמעת מוגלה ושן אחת, שמייבכ: אני רוצה עיניים, אני רוצה שיניים, אני רוצה קצת אוכל טוב, לא רק לבן ולחם, אני בער כהנא, הוא מישהו שיעזור לי."

גם הרב הרומיננטי של פרדס־כץ, שהסכים לשוחה עימי בישיבתו ולהציג בפני חוזר בתשונה אם לא אכתוב את שמו, הביע דעתו כי כהנא יותר טוב מאחרים. צדיקו של אותו רב הוא הכאבא סאלי. הביט הרב הצירה כדי לשים גדר ליצרו, ואמר לי כך: התיאטרון יהרוס אותנו יותר מהערבים. המתנ'ס זה תורבן לפרדסיכק, אוי, אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובררך חטאים לא עמר, ובמושב לצים לא ישב. מיליוני דולארים הולכים לחורבן ולא לשיקום. שמעתי שהשחקנים מרימים שם כחורה על חידיים. אתריכך שואלים למה עם ישראל נהרס. אני רוצה שכל המדינה תהיה כמו בני־ברק ואו לא יהיו יותר פושעים. אין מוסר, אז אין אמת.

בכפייה דתיתו איזה כפייהו כל ישראל ערכים זה

פרדסיבץ, חמונת דהוב: הכוחות מתגלים ברגע של משבר.

13 **8132310**

יום חכתי, זה שבחום

עם כפית פלטינה בפה. פוליסה לכל החיים. לא מתרגש מהפסד של מיליון דולר. בעל אוסף אמנות חשוב ויקר. בעל אוסף בולים מהיקרים בעולם. האספנות היא תשוקה, לא השקעה כספית מהממת. הוא צריך את הכל הכי־הכי. האשה הכי יבה. התמונות הכי יכות. גם את הימונה ליזהי היה אוהב יותר לו היתה שלו.

מוכ"ל חברת הביטוח ה"פניקט". נולד וגדל

מאת בילי מוסקונה־לרמן צילומים: שמואל רחמני

יוסי רוכמי עם פורטוט של יוסי חכמי ("איש עסקים קשוח עם הבעה רכה"), עם חווה ("האשה הכי הכי ימה") ועם הילדים על ספת השיזוך במופסתו בלי רגשי אשם שהוא

ל פניה של כטי, המזכירה של יוסי חבמי, נמכה הבעה כמעט־סבועה של התנצלות. היא עמוקה כל העת ברחיית פגישות שהוכטחו ולא יתקיימו. מושגי הזמן והריוק של חכמי הם נוילים. תיינשה כצורים לגביו היא שעה סבירה להתחלת מלל בידיו את חום הטלפון, מרפוף על העיתון.

המי מצינ משהק מושלם. הבמה היא משרר של מכבים רצפת שיש שתורה, מבריקה, שטיחים רק ורצקי על מחציהו האחת של הקיד וליפשיק על השה וזבין וקרישמן על הקירות האחרים. מסופי מולה כלוריויה וודאו, ספרי אמנות וקטלוגים מקימים את הדקור. הקהל מודכב מעובדי חברת

ח'פניקס' שנקראים פנימח אחר אחרי השני וממחינים בעמידה, כסכלנות. חכמי נשען לאחור, נינוח, כתוך כורסת מנהלים גדולה ורכה. -תברוק את זה שוב", הוא מרבר למזכירה האלקטרונית, .יש אנשים שמתקרמים צער אחר קרימה, ונופלים עם זה".

בין לבין מתייצב שם עור אדם שהוומן, עם מכתכ ביר. עכשיו ניצכים לפני חכמי שני גברים ומזכירה. ל משר מביל השולחן בצעדים סטנים ומהירים. הוא ממשיך כשיחה עם המזכירה האלקטרונית, מעיין במכתב, ובהפוגות שבין שיחה לעיון שואל שאלות, מבקש לשלוח שליח לבית־המרקחת הקרוב להביא לו חפיסה של תרופה מסויימת, מקבל טלקס שהגיע זה עתה, חותם על מכחבים יוצאים ומכתיב לבטי מכחנ חרש, באנגלית. חכמי יכול, מתכרר, לחשוב ולדבר ברומנית על מספר נושאים שתים, מורכבים. הדיבור מאונפף ומהיר. המבט אינו מכוון ישירות אל הארם העומד מולו.

(המשך בעמור 17)

"ביובוז בשבילי היא הולצה

ישינולה 200 דולוי. אני יודע

שאושים הושבים עלי שאני

קמצן. דושבים שאם יש לי

tiech esp, me rive erint

".1419

עכשיו מוויאון תל־אביב על הקו. אילו ענודות

אתה בוחר מ'דלות החומר'?". חכמי: ביש לך משהו של

מיכל נאמוז". מוזיאון: "כן, יש לי עבודה יפה. שלושה גליונות נייר, אחד על השני". חכמי: "זו עם הסכיני־גילוח; לפי רעתך היא טובהז אפשר לחבר

אותם אחר לשני ברוחב מטר על שניים ועשרה"? מוזיאון: .כן". חכמי: .כמה אתה רוצה ממני בשכיל

זהז". מוזיאון: "אנחנו הולכים לקראתך. שתי העבורות, יחד עם הפסל של גרוס, 8000 דולו". חכמי: "בסדר.

בטי חוזרת לחדר עם קופסת תרופות, לא אלה המכוקשות. השליח לא השיג אותן. המוכירה האלקטרונית נכנסת באמצע עם מידע על תערוכת בולים בשטוקהולם. חכמי מבקש לדבר עם הפקירה ממשרד הנסיעות ומוסיף עוד מסלול לטיסה. נכנסת מנהלת מחלקה עם דו"ח של עיסקה מוכנה. מעבר לשולהן מתגלגלים דיבורים על סכומים הנעים סכיב שלושים־ארבעים מליוני דולרים. בטי עוצרת פתאום, באמצע הריוות, ושואלת "יוסיז", "מקשיב, מקשיב", הוא עונה בלי להרים את עיניו מהניירות. בטי, כפעם השנייה: .מה לעשות שאין להשיג יותר את התרופה ההיאו". חכמי: "אין דבר כזה. צלצלי למנהל החברה". מחיאות כפיים היו מתקכלות כאן כתופעה

וסי חכמי. בסביבות ארבעים. מנכ"ל ה"פניקס". חברת ביטוח. כוח, מעמר, הרבה כסף. החשיפה הציבורית שלו מסתכמת עד כה במידע על ילרות משופעת כל טוב. כן יחיד להוריו. נכרם של שני סנים אמירים, חכמי וקרסו. השכלה רחבה. כעל אוסף אמגות חשוב, בעל אחר מאוספי חבולים היקרים בעולם, ויש אומרים – הכי יקר. חובב מוסיקה מושבע. בית יפה. אשה יפה וייצוגית. שלושה

יש מי שאומרים – לא חוכמה. הוא הרי נולד עם כפית פלטינה בפה. אזורים אומרים: זה לא רק זה הוא גאון פיננסי. רב כישורים. סופר־אינטליגנטי. עלה

חבמי: .בן ארבע־עשרה נסעתי עם מזוודה לפנימייה בשוויק. רציתי לצאת מהנית. שיכנעתי את

אמא, ואמא שיכנעה את אבא. הלימורים שם נמשכו

מתשע כבוקר עד שש בערב. למרתי מתוך סקרנות.

הסקרנות היא התכונה התזקה והראשונית ביותר שלי.

הכל אני צריך לרעת. הלימורים בשוויץ הם בקבוצות

קטנות, בקצב אישי. למרתי שבע שפות. התמחתי

במתמטיקה ופיזיקה. למדתי מוסיקה. עשיתי את

בחינות הבגרות בגיל ששיעשרה. אחרי שוויץ נחתתי

בכוסטון. כן שמונה־עשרה קיבלתי תואר ראשון במתמטיקה וכפיזיקה ותואר שני באלקטרוניקה.

עשרים שעות לימודים כיום. כל הציונים היו עשיריות.

חזרתי לארץ לשרת בצבא, וגיליתי שלא בעייה

להוציא גם תואר אקדמי אם מקרישים לעניין בוקר

אחד בשבוע. ברשמתי לאוניברסיטה בירושלים.

השלמתי תואר במינהל־עסקים. נתקופת השירות

הסתכלתי סביב 'למצוא את ההברלים'. הכל נראה לי

למעלה במהירות של מטאור.

שיביאו ישר לכאן".

15 Biaeaio

មានខេត្តទៅ 14

יםי חכמי, מה שבטוח

מעמוד 15}

חש פון. ואיתי את הישראלי המתחניהן, המסחררן. ול עםר נסימן של בינוניות. הלם לא קטן אחרי מנינה המשנית ממנה באתי. הבנתי שהמערכת לא עות וכן. נכנמתי למעין אפאטיה".

שתי הצבא נסעתי ללונרון ללכור אקטואריה.

נתתי שעולם העסקים מתאים לי יותר

האלשוניקה בלונרון היו גם הרבה אופרות, הרבה

משקט וכלם. ב־1969 חזרתי לתברה של אבא,

משקט התחלתי שם מלמטה, בתור מנהל כיטות

בית כעבור שבע שנים נתמנה למנכ"ל. המחזור

בחורם ונקו כלפי מעלה (ראה מסגרת).

החדים דעם כלפי מעלה וראה מטגרות.

עשמי רגש מיוחד על המקצוענות של הסוכנים, שמים כללי רמה מקצועית גבוהה שעיקר הישגיהם מסקדים לא בהנמות ושטויות, אלא באמינות", הוא בציים לא בהנמות ושטויות, אלא באמינות", הוא אניקס" ו"אמינות". לכמה משותפיו לעטקים יש אניקס" ו"אמינות". לכמה משותפיו לעטקים יש ומשלים של ה"פניקס" יושבת גם משפחת רקאנאטי. מקונה של עסקים וידירות. לפני כשנה ה"פניקם לחמית לבר בלי לשתף את הרקאנאטים. זה לא משמתו מדים אמר ממר, אבל מוכן להגיח שהם לא שמתו מקות שלו לשלמה אליהו.

כמי אומר שזה הקומפלימנט הכי טוכ כשמתחרה שלו, ברמה של שלמה אליהו, קנה את מניות ה"פניקס". בסבילי זה עוד אישור שאני החברה הכי טובה בי שתמי לא. נחור שהחל כנער שליחויות זומר ווש נמחת עצמו לכעל תברת כיטוח גדולה, כלי וויה בשנת בשורץ או בוסטון. מהכיוון הסני. הטון קח שוה. בשנת ב8, כשהכורסה היתה חמה, קנה אלים זו אחוים ממניות ה"פניקס" שהסתכמו כ־5 מיון וולר. כשותמי קנה את האנגלים, רכש אליהו מיון וולר. כשותמי קנה את האנגלים, רכש אליהו מיות הלי של אנשי "ריסקונט" מחוסר ברירה, שכן מיות המניות הראשונה היתה למעשה שולית

גכנימה לחדר של חכמי יש פסל של מירה ושמשי. לא עכודה יפהז", הוא שואל כחיוך קטן אי שעמים לרכר על משפחת רקאנאטי.

ער סיפור: "גמאטורס", מכרת נסיעות בה היה החוק משמבירים את הול, אנשי עסקים שמבירים את מעל, אנשי עסקים שמבירים את מעל, אמרים שהחברה לא היתה צריבה ליפול בוה מאת, ושהכמי זנת ציבוך שנתן בו אמון, אבל השת היא שבושרר שלו אין במעט נפילות. גם על התד שלו עם הבוושרים תני בליך ויורי סלנס, שעלה "אעל" מתפסד של ערוב למיליון דולר, הוא מדיבר מעל, ו נמילה: מחייך תכמי. זה לא משמעותי. זה הוא שניקס נחורש, לא צריך להתרגש.

עכ"ל אחת מחברות הביטוח הגדולות בארץ שפ עליו את הדברים הבאים: "תכמי בחור תכם. "אשר לקחת ממנו לא את השכלתו ולא את השוקד שלו. יחד עם זה, הוא איש עסקים אכורי. לא פתי והדא אותו כתור פרטנר. הוא משתמש ככוח אל בעוצמה שלו, בלי לעשות חשבון לאך אחר. שה לא פיים בשכילו. הוא רואה, אוהב ומעריך רק אינות.

חבמת למדתי להיות חשרן. בכל רגע יושבים לגמה הזה שמולי אגשים שרוצים להשינ ממני זעים, אני פועל מתוך עמדה של צורך לפענת כל הש מתתר מאחרי הדרישות שלהם, ואיפה אני מל ליפול זו צורת מחשבה שנרכשה עם השנים המיות השראלים אמביציוויים במיוחד. מוציאים שניה לא תפד עניינית על המתחרים. לוקחים כל העי אום אום השנים, וה קשור לאמביציה לא מבוקרת, הדה צמיה לא נכונה של הזולת, אנו במימרים שלה ותוכר כבור אחד לשני".

שית וחומר כבוך אחר לשני". שלה נומה, מנהלת כוח ארס כ"פניקס", מטכמת זו הנוס שלה כמלה אחת: "כלתי־צפוי". בקולה מחות גם ידאה קלה, היא אומרת שלפעמים זה מין אך אין לו סבלנות לאנשים איטיים. פעם העוה חמה לה יוסה אתה ככלל לא מקשיב לי". בתגובה

"לחברות אחרות אין ביצים"

- 1976 מונה יוטי חכמי לתפקיד המנהל הכללי של ה"פניקט", והחברה שהיתה או גמקום השביעי בארץ – זינקה די מהר למקום השליטי. מאזן המחציח הראשונה של שנח 1979 הראה רווח של 11 מיליון לירות. בסוף אותה שנה הוצג רווח של 122 מליון לירות. פי חמישה. חכמי: "המטרה שלי היתה הרבה אנשי מכירה, מעט אדמיניסטרציה, מיחשוג מכסימלי, ניהול לפי יעדים, אחריות קולקטיבית בקבוצות קטנות. הפסקנו להוציא פוליטות משותפות עם חברות אחרות (פחות התחשבנויות והוצאות, יותר רווח): אין ועדי עובדים, יש דלחות פתוחות בפני כל עובד, אפשרויות קידום שאיגן מוגבלות אלא בהתאם לכישורים, קשר ישיר עם השטח. אח העקרונות הללו נטלחי מהדוגמה של 'וולבו' השוודית. שם עובדים על הפרינציפ של בנייה מכונית מהתחלה ועד הסוף, בניגוד לאמריקנים שמתמחים בכל חלק לחוד. חברות אחרות לא העזו להעתיק את המורל הזה. אין להם ביצים. מרשמי את זה.

"אנחנו מספר אחד ברווחיות. המאזן האחרון של 1985 הראה שמונה מיליון דולר האחרון של 1985 הראה שמונה מיליון דולר דווח נקי אחרי המס. מערכת ה'פניקס' כוללת שלוש חברותיבת לביטוח: 'ארד', 'הדר', 'סיטי פייר' בלונדון. ירוד עם זה יש גם השקעות משמעותיות ב'דובק', 'לנדקו', החברה לביטוח השראי, 'שגריר', 'דיינרט קלאב', 'אמיק חברה להשקעות' ועוד כמה שעכשיו אינני נוכר בשמותיהן. המטרה שלי היותה שנהיה מספר בשמותיהן. המטרה שלי היותה שנהיה מספר השגנו. מספר אחד בביטוח חיים בלי להתרחב בנודל, ואת זה השגנו. מספר אחד בוורום".

ציטט לה מיד את כל המשפטים שאמרה, וגם ידע לחוור על המאמר שקרא כאותו רגע. הנאיביות רחוקה ממנו, כמו גם הרגשנות או

התתלהבות. המכט כעיניו חקרני, כודק, לא מתפשר.
העור ורוררר, השפתיים רכות. כשהוא מחייך, ההבעה
הקטוחה מתרככת מעט, אבל רק לשניה. זה יוצר מין
קטם מיוחר שחכמי, כנראה, מודע לו. חגית שחל,
ציירת, קלטה את ההבעה הזו והנציחה אותה כפורטרט
שיוסי אוהב מאור. כשהוא מרבר על ההבעה ששחל
קלטח אצלו יוצא לו משפט: במבט עם מטרה ועם רוך.
איש עסקים קשוח עם נימה רכה".

לילה. השעה עשר ארבעים וחמש. יוסי עוד לא
הגיע הביתה. הצבע הכי כולט כבית הוא ורור. שיש
איטלקי חרוץ נימים דקות, אפורות, כוכש כל
סנטימטר, עוטף את הקירות, מגיע כמעט לתקרה. מעל
לשיש – תמונות. הרבה תמונות. מכל הזרמים
והגרלים. אוריגינלים. זריצקי שולט, אבל יש גם
שאגאל, אגרי וורהול, תומרקין, פנחס כהן־גן, גרוס.
קלאסי כצד מוררני. מעל מיטת התינוקת יש עבודה
גרולה מאור וצבעונית מאוד של גרכוו. אשתו חווה,
מורה שמטסלת כילרים עם ליקויי קריאה, בהחלט
אוחבת את התמונות שבנית. היא גם למרה בקורם
לאמנות, אכל יוסי זוא שבוחר את מה שהם רוכשים.

יוסי מגיע. כמעט אחתיעשרה. ביוצאים!", היא שואלת. בהכנדים איומים", הוא עונה. בשהו לא בסרר

"לא מכיר פחד. חרדה לא הרגשתי מעולם, אפילו לא לילדים שלי. החמצה? רק פעם אחת כשלא הספקתי לראות אופרה שאני אוהב."

עט החולצה. תחליפי". חווה מחליפה חולצה וחוורת.
יוסי נשען לאחור, כמעט שכוב. .לא טוכ". חווה לא
עונה, הולכת להחליף ושוב תוזרת. עכשיו החולצה
יותר הרוקה והמכנסיים יותר צמורים. אין סיכוי
שתהיה אשה יותר יפה ממנה בסכיבה. "הגוף שלי –
הראש שלו" גרמה כמשפט מתאים. ..תטתוכבי רגע,
עכשיו בסרר".

מישי בלילה, חצות וחצי, ב"אכטיחים".
חווה מקפידה לכטא אכטיחים במלעיל.
אחרי־כן ממשיכים ל"מועדון" או
לריקודים כ"ליקוויד" או לשניהם. חזרה
משוערת הביתה – ארבע־חמש לפנות
בוקר. לפחות שני ערבים כאלה בשבוע,

יום שישי, אחת־עשרה בכוקר. שלושה ילדים ותינוקת מול הטלוויזיה. במקום הפיליעינית שהיתה כאן אתמול יש גברת אחרת. את העוגיות והחלכ הילדים מכקשים באנגלית. ואומרים יפה תורה בסוף המשפט. יוסי יוצא מחדר השינה באחת־עשרה ורבע. גוף חום ענק, בגריים שתור קטן, גרביים שחורים, נעלי עור שחורות. מכריו אומרים שהוא אוהב את זה. יש לו צורך להרהים. מציב על המרפסת את מיטת השיזוף, פורש סריו לכן, מכוון את הגוף לשמש. פעם הגוף הזה היה הרבה יותר מוצק, הוא אומר. האיש אוהב לאכול, ויש גם המון התחייבויות. פעם מזמינים אותו. פעם הוא מומין. במסערות בררך־כלל הוא פותה כלובסטר ומקנה ב"בננה ספלים". כך נוספו לו בשנתיים האחרונות הרבה קילוגרמים. כבר מזמן עבר את מחסום המאה. חכמי מוראג מהשומן שלו, אבל לא עושה דבר עם הראגה הואת. יש גכול.

זראגה הזאת. יש גכול. – מה מרגיו אותך?

בה מהגיז אותך: שיעמום. כשדברים הולכים לאט. כשאנשים מדברים שעה על משהו שאפשר לסגור בעשר דקות. כשאינני יכול להיות ענייני ולחתוך. הרי לא תמיד אני יושב כמשרד שלי. לפעמים אני חייב להיות מנומס. בעצם, אני חושב שגם נימוס הוא דבר חשוב,

מנומם. בעצם, אני חושב שגם נימוס ה דבר שמשמן את המגע בין אנשים". מה נותנים לך הבות, הבסף?

חוסר תלות כלכלית. אתה עושה מה שבראש שלך ולא מה שבראש של אחרים. אתה מתחבר עם מי שאתה רוצת ולא עם מי שצריך. אתה גם לא צרייך להתלמה".

– זוטר אונימ? האף פעם בחיים לא הרגשתי את זה, ולא היתה לי

שנייה אחת כחיים שבה הייתי אוכר עצות. כשיש בעייה – אני מחליט מיר. לא מתלבט". – פחר, חרדות, תוצשה של החמצה?

"לא מכיר. תרדה לא הרגשתי מעולם, אפילו לא לילרים שלי. החמצח – רק פעם אחת, כשלא הטפקתי לראות אופרה שאני אוהב". – משונמניות?

לא מרשה לעצמי. מכסימום – לצאת פתאום מהמשרר, לרדת לרוצב ולקנות גלידה".

שינאה? "לא לאורך זמן. אולי לא איכפת לי מספיק מאנשים אחרים כרי שאשנא אותם נאמת".

אין לו חכרים לרכר איתם, הוא אומר, יש לו חברים לכלות איתם. את ההכדל הוא מבין טוכ מאור. לא רוצה להתקוב למשהו שמזכיר תלות. "אני רואה סביבי אנשים שהולכים לאנשים אחרים כדי להתייעץ, להקשיב, אפילו כדי לרבר סתם. מעולם לא היה לי רצון לחלוק משונו עם מישהו".

חוא יודע שההתנהגות שלו לא חמה. מאוד לא אמרציוגלי. הוא חשב שהוא יותר הם במחשבה. מעולם לא הביאו אותו ארם או מצב להויל דמעות. מוסיקה ותמונות – כן. יש הבדל גדול כין חשצים לאנשים. סיפור: מהמרפסת נעלם הצב שהם מגדלים כבר שנים. חבמי היה מוטרר. חווה מספרת שהוא הומין את הגנים, שילם להם בער יום עבודה שלם כדי שיחששו את הצב, גם עכשיו הוא מתרומם ממיטת השיזוף, ומסיט בעדינות את העלים כדי לחפש את הצב. ארם שמכיר אותו היטב, מכטל את הרעיון שאצל חכמי הצב שהם שווה מנטימנטים. היחט לצב בהקשר שלו, אמר האיש, יכול להיות מנועציה של הכושנות.

(המשך בעמוד 32)

17 Biagaig

המזרח בנמנית אריך הזנקר, שלדבריה הוא אשר הקים המזרח במנית אריך הזנקר, שלדבריה הוא אשר הקים את התנועה בברלין, בשנת 1949... ספרו של לויזר הוקע מיד כ"זיוף של ההיסטוריה", זלא הודפס עור. הוקע מיד כ"זיוף של ההיסטוריה", זלא הודפס עור. העולם השניה בעצומה. פרנץ התנדב לצבא הבריסי העולם השניה בעצומה. פרנץ התנדב לצבא הבריסי עכרו "אינגלוו" של שמותיהם, לחסוך מהם צרות במקרה שייפלו בשני גרמניה. הוא נשלח למזרח במקרה שייפלו בשני גרמניה. הוא נשלח למזרח במקרה שייפלו בשני גרמנים. הוא נשלח למזרח במקרה שייפלו בשני גרמנים. הוא נשלח למזרח במקרה שייפלו שני בערשיומרטל שעל ברורים במקרה שייפלו בשני גרמנים. הוא נשלח למזרח במקרה שייפלו בשני גרמנים במקרה שייפלו בשני גרמנים. הוא נשלח למזרח במקרה שייפלו בשני גרמנים. הוא בשלח למזרח במקרה שייפלו בשני גרמנים בשנים במקרה שייפלו בשני גרמנים במקרה שייפלו בשנים במקרה שייפלו בשני גרמנים במקרה שייפלו בשנים במקרה שייפלו בשני גרמנים במקרה שייפלו בשני גרמנים במקרה שייפלו בשנים במקרה שייפלו במקרה שייפלו בשנים במקרה שייפלו במקרה שייפלו בשנים במקרה שייפלו בשנים במקרה שייפלו במקרה שובים במקרה שייפלו במקרה שיימלו במקרה במקרה שיימלו במקרה שיימלו במקרה ש

ופורסם כגרמניה המערכית לפני שנתיים, היא "הזנה.

שאיברה את אמינותה". ההסבר שלו, כמו של מל

האוהבים המאוכזבים, מסגיר אותו כרומנסיקן ללא

תקנה: הוא האמין, הוא רצה להאמין. החולשות

הברורות של החברה הקומוניסטית היו בעיניו "מחלות

ילדות" שעליהן אפשר יהיה להתנבר בעבורה ממוה

אבי אבל אגוזים, אבל לא יפה, ושוקולד חלב אגוזים, אבל לא תמיד בסדר הזה", התוודה הפילוסוף למארקסיזם פרנץ לויזר ברדיו של מזרח־גרמניה לפני שערק למערב. סיפור חייו של המלומד היהודי הגודד אשר נואש מהמשטר הקומוניסטי, זרוע רומנים רציניים עם רקע פוליטי עמוק, המתרחשים על פני שלוש יבשות.

מאת עפרה ישועה־ליית (בוז)

ו דירה הקטנה שוכנת בקומה החמישית. אין מעלית בבניין חסר החן, בדרומה של העיר קלן, התחנה האחרונה (נכון לעכשיו) בחייו ן של פרופסור פרנץ לויזר. בגיל 16 מקבל הפילוסוף היהודי ברוח פילוסופית את העוברה שלא יזכה עוד לראות את החווילה הנאה שלו המוקפת גן שבמזרת כרלין (היא הוחרמה לטובת עסקו מפלגתי מקומי), את ספרייתו הענקית, את מכונית הפיז'ו החרישה ואת שאר הנכסים שצבר במהלך קריירה מרשימה בהיכלי האקדמיה המפלגה של מורח־גרמניה. יותר מכל קשה לו לשאת את הפרידה לנצח משני נכדיו שנותרו מעכר למסך הברול. ועם זאת, אם יש משהנ שפרגק לויזר היה צריך ללמור להתרגל אליו במהלך מחצית המאה האחרונה, אלו הן פרירות לנצח מאנשים וממקומות. הוא שייך לרור שלם של אנשים שנעקרו ממקומם יותר מפעם ופעמיים. אבל רומה שהביא את עקרון הנרידה בעל־כורחו לשיא, אפילו בין הנוודים שביהודים.

לפני שלוש שנים קיבלה אותו ארה"ב בזרועות פתוחות. התיקשורת האמריקנית דיווחה בהתלהבות על הפרוססור המפורסם לפילוסופיה קומוניסטית. שביקש מיקלט מריני בניו־יורק. מעטים זכרו ש־33 שנים קודם לכן, כ־1950, סילקה אותן אמריקה של מקארתי בבעיטה מעל אדמתה, כשהיה סטודנט צעיר וארום. הוא נסע לכריטניה, שקלטה אותו כגיל 14, כאשר נמלט מגרמניה הנאצית אחרי פוגרום "ליל

הזאת הכזיכה, ברח עם מזוודה קטנה אחת. חלומו לכנות "גן־עדן סוציאליסטי עלי ארמות", לפי דגם המהפכה הרוסית, היה טיפוסי ליהודים גרמנים צעירים מבני דורו. מארקם ותורת השוויון ואחות עמים היו בעיניהם תשוכה יחידה לפאשיזם. אבל פרנץ לויזר שייד למעטים שרבקו בחלום, שנים רבות אחרי שיצא

הכרתי את פרגץ ואת ידידתו סילוויה (ראו מסגרת) לפני יותר משנה, אכל רק עתה יכולתי לשאול אותו כיצד קרה שאדם כמוהו, שהיה כצמרת הסולם האקרמי והמפלגתי, גילה מאוחר כל־כך שהמערכת נכשלה? כותרת הספר שהבריח למערב. אמריסנית או מערב־גרמנית. הוא יודע שחייו היו קלים

מכפנים". הסוציאליזם שלו היה אמור להיות יותר דמוקראטי מהקפיטליום במערב, הרווחה של אורחיו היתה צריכה להיות גכוהה מזו של תושבי מרינות -המשטר שם ניצל אנשים כמוני", הוא אומר. "והיו רכים כאלה - ביניהם הרבה יהורים - שבאו ממניעים אידיאליסטיים, והתכוונו כאמת וכתמים לבנות חברה צורקת ויפה. הם מצאו את עצמם משמשים חזות כוזבת שמאחוריה פעלו בעלי העוצמה האמיתיים: חבורה של קרייריסטים, אופורטוניסטים, דיקטאטורים קטנים וגרולים". תהליך ההתפכחות היה שונה מאדם לאדם. היו שנשחקו עד מוות, אחרים הסתגרו בשתיקה. לויזר בחר בבריחה. על אמונחו הבסיסית כמארכסיום לא וימר עד היום: עדיין הוא מאמין כי מה שנכשל כנוש המזרחי הוא רק המודל הסובייטי. הטומוניום האמיתי טרם הוגשם. הגישה הזאת לא עוזרת לו כמערב. חרף עברו המפואר ופרסומו לא נתקבל להוראה כשום אוניברסיטה סילוויה, משב, תתנחם בחברת בחור גן נילת. אבל היא "שברה את חבלים" והודישה כי חייוו לא יהיו עוד חיים בלעדי הפרופסור שלת. מאבקת תעוקש לחצטוף אליו ומשן

סילוויה לא יכולה בלעדיו

שיחה האחרונה של פרנץ לויזר ברדיו של מזרח־גרמניה חיתה במטגרת תכנית ראיונות פופולארית, המראיין ביקש לדעת מהן שלוש האחבות הגדולות של הפרופסור. תשובתו: "חמפלגה, אשת יפת, ושוקולד-חלב עם אגוזים. אבל לא תמיד בסדר הות". נשים יפות מילאו, אמנם, תפקיד מכריע

בחייו של האיש קטן־הקומה עם העיניים הכחולות חנעריות. האוטוביוגרפיה שלו זרוערו דומאנים רציניים עם רקע פוליטי עמוק על מני שלוש יבשות. רעויתו תאנגלית, דיאנה, שמתנה התגרש לפנו עשר שנים ("נשארנו ידידים"), מלמדת אנגלית בשיעורי הטלוויזיה הלימודית של

מזרח גרמניה, וחיותת שם לכוכבת, את מקומה של דיאנה

תפסח סילוויה בת ה-26, הצעירה ממנו בשלושים וחמש שנים. היא היתה חברת מפלגה מסורה, בת למשפחת פועלים ענית בסרוורי ברליו, שלמדה שרטוט באמצעות מחשבים והצליחה להגוע בדיעבד את ספיקותיה לגבל תכנית עריקתו למערבה שמר מדנץ בסוד כמוס גם מסנית.

ה. בגישה מקרות עם. רמיימעלה, במזרח ברלון. הקחץ עם פרנץ לויזר שינתה את חבינלאומי חניב פרין בקיץ שעבר קיבקה חיית. הפרופסור המפורסם, סילוויה חודעה שעליה להסתלק מהמדעון שחיה כבר בשלבי "תוך עשרים וארבע שעות". היא ארות החתפנחות האחרונים. אישר מנון הח, נפעה לתתנת חובבה

לורן מאביוס, כללו את המרשה בשיתותות פרידריכשטראסה ועברה שם את הגבול תיא חחברה שכת נדלה אבל אה לא השתהתה בברלין המערבות יותד ממה שתית נחוץ ברי לעלות על תובבת לקלן. של המתיו לה בכן פרוץ אחוב ליבה

אנונימיות שבחן "יעצו" לה ורים דורשי טובתה לוותר על בקשתה להיתר יציאה. פרנץ, מצידו, פתח במערכה לסייע לה

שנתיים. במחלכן עובה את המפלגה (אחריגו

חודיעו לח רשמית: "אנחנו וורקים אותר

בחרפה"), הורדה לדרנת פועלת פשוטה (עם

משגיוות מיוחדת מטעם השירותים

החשאיים), נעצרה ונחקרה שוב ושוב, ונווה

בכל חומר חדין. נאמר לה שאין כל טעם

בבקשתה ל"איחוד משפחות" עם פרנע לויור

כי המרומסור לא קיבל רשות לעזוב את

המדינה, ועל כן לא חדל לחיות אזרח

מזרח־נרמני (מה שלא חפריע להם, כמוגו

להתרים את ביתו וספריו). המשעלה

תחשאית איימה עליה בשיחות טלפוניות

מבחוץ. עתונאים, פוליטיקאים ומשוד ממשלה שונים בגרמניה המערביה נחלצו לעזרחו. אפילו פמליותיהם של מלך ספרך חואן קרלום וראש ממשלת צרפת לשעבר

לעלם טוב יותר, הוא מסכים, יש לחפש בליוגרפיה האישית שלו. כן תשע היה סיפוסית למשפחות הכורגנות היהודית ואמדה: משכילה, ליברלית, ועם אמונה

לקו לם וביים אנים האתרונה שראה את האב. הוא התנועה וועי מולו פורסמה במקביל האוטוביוגרפיה ליה נשיו נתו הכנסת ככל רחבי גרמניה. כעבור הרשמות של מוכיר המפלגה הסומוניסטית.

מון לוורו צפרדע ליד דלת רובית.

שיצאו כדרך לבדיטניה אימו שליוותה אותו לרכבת ביקשה: "לעולם אל תשכח מה שעשו לאכא". הוא לא ת שורש הכמיהה הבלתי מתפשרת שלו שכח. גם את האם לא ראה עור. בבית הספר האנגלי התקשח להסתנל לנורמות החרשות כמו משחק הוגן,

כשעלו הנאצים לשלטון. המשפחה היתה השונות לחלוטין מאלה של הגימנסיה הנאצית. בלונדון הצטרף לתנועת יהנוער הגרמני

היתה שטופה בהיסטריה האנטי־קומוניסטית של מקארתי. פרנץ "האדום" פוטר והפך מלצרישרת של כרורגלני האוניברסיטה. עכורת הגמר שלו על "שלום שו אילו היה מוכן להוקיע את יסודות ה־שיטה" ולא חודשיים צורף פרנץ למשלות של ילדים יהודיים ודמוקראטיה בפילוסופיה המארקסיסטית" כלל לא נדונה, מפני שלרעת הבוחנים היתה "פוליטית מרי". אחרי הפגנה סוערת, שבה התנגשו תומכי ה"קי קלוקס קלאן" עם הקומוניסטים, הוא נאסר וגורש מהארץ. פרנץ לויור חזר לבריטניה, וביקש אזרחות על תמיכה כחלשים, סוכלנות, דמוקרטיה ושוויון -סמך שירותו בצנא. משרד הפנים סרב בנימוס.

החוסשיי והתוודע אל המניפסט הקומוניטטיו הלה כשדה המוכות של העם הגרמני. הוריו וסכו בעיניו המשך טבעי ומודרני לערכים היהודיים שקלט בעיניו המובות של העם הגרמני. הוריו וסכו שנה משלת הם כשורה של העם הגרמני. הוריו וסכו שלה שלת הם כשורה מאחר מדי. כעכור חמש בכית: התקווה הנושנה ל"ארץ זכת חלב ורכש", שבה נים חבה אניו לעיניו כרחוב בידי ארבעה ביריוני כל העכרים יהיו לבני הוריו. רוב חברי התנועה ממשפי וילדה בלוגדינית בת גילו זעקה מהקחל שפעלה כהשראה סובייסית, היו פליטים יהודיים לולי זה מביע לכם, חוירים יהודים, כמוהו. באוטוכיוגרפיה שפירסם לויזר כשנות השבעים במורח ברלין הוא הזכיר את השורשים הלונדיוניים של לומה הפעם האדרונה שראה את האב. הוא התנועה והסימה עד היום במורחינכלניה. זה עלה לו

מרירותו גברה כשנוכת שהאזרחות חבריטית הוענסה לשבווים גרמנים לאחר. שיחוונים וווא ביאשייו למפלגה הקומוניסטות הברוטית. זו לא היתה עבירה על הוצק. אכל החברים המקומים טרבו לקכלו בנימוק הרשמי שאיננו אורה בריטי. למעשה חשרו מו שהוא סוכן מושתל של סוכנות הביון האמריקנית.

התיכון. חופשה אחת כילה בארץ־ישראל אצל קרוכים בקיבוץ מנרה. הוא אומר שהתרשם מהקיבוץ ורעיונותיו, אכל לא אהכ את האווירה בארץ ויחסי

היהורים והערבים שהיו על סף התפוצצות. כיום היה

חופשה כדי לחפש את בני משפחתו, שמצאו מקלט –

לפי השמועה – אצל משפחה אמיצת־לב כאמסטררם.

בעלית הגג הוא מצא רק את אחיו הנכור. אימו נתפסה

ונשלתה לאושוויץ, ביום בו לא יכלה עוד לשאת את

מחנק המחכוא ויצאה לרחוב לשאוף אוויר. היא נרצחה

שם.אכיו, ששותרר קודם מבוכנוואלד בתשלומי שוחר

עצומים, מת כאמסטרדם תשוש ושכור, בטרם הגיעו

לשלוט באיזור הירושימה. הסמל הבריטי

ראתה את הרומן בעין יפה. אבל הנעורים ניצחו.

והאהבה פרחה יותר משנה, ער לאכיב של 1947,

כשנקרא לחזור לבריטניה ולהשתחרר. טקאקו, מספר

פרנץ, היתה מניצולי הירושימה. ביום הטלת הפצצה

האטומית שהתה ליר בית המשפחה בפרוור העיר,

ולמזלה הועפה בהדף הראשון ונקברה בתוך בור

בארמה. כעבור 20 שנה, כאשר תזר ליפאן כאורה

אוניברסיטת אוקיאמה, חיפש אותה פרופסור לויזר, אך

לשווא. הסיכויים שהאריכה ימים עם מנת הקרינה

לבנות את העולם החדש. פרנץ וטקאקו היו קרבנות

של שואות שגרמו בני אדם מאשיסטים וקפיטליסטים.

מה נותר לוז ללחום בשניהם. הירושימה מדריכה את

פעילותו ער עצם היום הזה, במסגרת תנועת השלום

המערביגרמנית. כמזרח־גרמניה כתכ ספר על

חלך פרנץ לויזר בעקבותיו. המארכסיסט הארוק האמיו

שאפשר וצריך לתקן את עיוותי החכרה האמריקנית

בפעילות פוליטית. הוא נרשם לאוניברסיטת מינסוטה.

התפרנס כטכנאי רנטגן, והשתתף באירגון שכיתה נגר

העלאת מחירים כחשמליות וכהפגנות מתאה למעז

שיווי זכויות לשחורים. העיתוי היה גרוע. המדינה

בשאחיו הככור היגר לאמריקה אחרי המלחמה,

בעורו חייל בריטי ככר ראה עצמו מתקן עולם. החווייה היפאנית שלו היתה בעיניו סמל לדור שצריך

שספגה אינם גרולים, הוא אומר.

: הירושימה שלא הודפס.

חרי הניצחון נשלחה יחירתו ליפאז.

היהודייגרמני התאהב באלמנת מלחמה

יפאנית בת גילו שהיתה עוכדת נקיון

בבסים. פקורות הצבא אסרו זאת, וגם

משפחתה המורעכת של האלמנה לא

הנאצים להולנר. הוא, לפחות, נקכר כיהודי.

לאחר שיתרור הולנד בקיץ 1944, ביקש וקיבל

רוצה לחזור ולכקר בישראל.

לויון לא משף ידו מהפוליטיקה, למרות שחזר ונכווה, ווא איבל את משלתו כוכן במחלקת התחתונים בכל כל יחודי בלידם לאחר שאירגן את העוברים (המשך בעמוד הבא)

19 Waesid

סולווית: שכרה את הכלים. Bracaio 18

וה היה הסוף שלי כמעלגה ובאוניברסיטה. אילו

בל זו היתה כבר תחילת הסוף. במערכות שבהן לקח חלק מצא עצמו שוב ושוב נצר המפסיד. הוא סטה מן הקו שלפיו מתרתי , המלחמה נמצאים רק כמערב, ומחה ביקורת גלויה על העיקרון הקומוניסטי המקורש ש"במקרים מסויימים" המלחמה

ההשתקה בוצעה כהתלטיות של ברול, אבל

"לא הייתי מוכן להיקבר חיים ולתכות סתם ככה

ועדיין לא היתה זו התחנה האחרונה. את

"כתכיהיד של ספרו "החכרה שאיברה את אמינותה"

הבריח מראש, אבח כרי לפרסמו נאלך לחזור

למערב־גרמניה. מכאן ניהל גם את המאבק לשחרור

ירירתו הצעירה סילוויה אליה נקשר לאחר גירושיו

מריאנה, ואותה הותיך מאתור בעריקתו, עד אשר

התאחרו מחרש (ראו מסגרת). למהרורה המעורכנת של

האוטוביוגרפיה אשר עומדת להתפרסם לפרסם בסתיו

הקרוב, הוא יקרא "אל נא תאמר הנה דרכי האתרונה"

חורתי לביתי ומצאתי על חמיפתן צפרכע

מכוערת במיוחד. ניסיתי לשלק אותה משם.

אבל לחדתמתי מתחח הצפרדע את ביה

ואמרה: אינוי אלא נסיכת מבושפת, אוא לח אותי איתך אל מוטתך, ואחזור לצורתי

חקודמה. אמרתו לה שתפסיק לבלבל את

המודה, אוני אדם עסוק ואינני מאמיו היסיביו

מכושמות, אבל הצפרדע פרצה בכבי המרווים

פרנץ לויזר במדי הצכא הבריטי במלחמת העולם השניה ואהובתו היפאנית (ראשונה משמאל):

(המשך מהעמוד הקודם)

באיגוד המקצועי המקומי. למזלו מצא עכודה אחרת. אנגליה של ראשית שנות החמישים היתה רעכה לירים עובדות. פרנץ מצא משרת מורה ברובע עני במאנצ'סטר, ונשא לאשת את ירירתו האנגליה ריאנה, אף היא קומוניסטית ארוקה. הוא גם הצליח להשלים את לימודי התואר הראשון.

עירודה של רעייתו החליט לחזור לצר הסוציאליסטי של המולדת הגרמנית, אכל השגרירות הסובייטית שייצגה את מזרוד גרמניה כלוגרון התעלמה מכקשותיו. רק לאחר שהמזרח־גרמנים הקימו שגרירות משלהם הוומנה משפחת לויזר בלבביות להתיישב ברפובליקה הרמוקראטית. השנה היתה 1956. טנקים סובייטיים בסיוע מזרח־גרמני ערכו מרחק דמים ברחובות בוראפסט. אבל אדם חסר נתינות בניל שלושים ושתים כמו פרנץ לויזר, ערין האמין שהוא בדרך למדינה שתהיה פעם "ארץ זכת חלכ

ההתחלה היתה ברגל ימין. אפשרו לו לחשלים את לימודיו ולכתוב עבורת דוקטוראט. המימסרים של האקרמיה והמפלגה גטו לו חסר. הוא הגיע מהר למעלת פרופסור. תחום ההתמחות שבחר לעצמו – "אתיקה" – אמנם עורר חשר מלכתחילה, דיונים על מוסר, צרק ואיצרק הם שדה מוקשים מסוכן בחברה, שבה האכחנה היחידה בין טוב לרע נקבעת לפי דעת השליטים כצמרת המפלגה. אכל פרנץ למר בינתיים להתאים את עצמו לשיטה, והצליח לשכנע שיש מקום גם ל"אתיקה מארקסיסטית". בהתאם לאופנה התענין כ'בינה מלאכותית' וניטה להכנים מימרים מתמטיים גם למרידת האתיקה... אכל זה כבר היה יותר מדי. גם את ספרו על הנושא הזה לא הצליח להביא לרפום. אלא שכצד הכתכים שנפסלו, הוא הצליח לפרסם בעשרים (י) ספרים וכמעט אלף מאמרים.

הוא אומר שלא נתקל בגילויים בוטים של שינאת יהודים. ברור חישן של הצמרת הקומוגיסטית היו יהורים, וגם כחכורה השלטת היום. מישה וולף, למשל, השולט ביר ברזל במשטרה החשאית: אבל כשכתב את האוטוביוגרפיה הראשונה שלו, ונוסק לעותק של ההגדה של מסח כדי לריים כוכרונות ליל הסדר

มเลยสไข 20

עם ההצלחה כאו גם האויבים. מאבקי הכוח בחברה הטוטאליטארית הם בררך כלל על עניינים קטנוניים. המנהיגות מושכת בחוסים והחברים הפרופסורים מטיחים זה בזה השמצות הדדיות. המתקוטטים יוצאים

ב'דטאנט" של שנות השכעים הם ניצלו את עברו

הדמוקראטיה שלהם וכל מה שהשיגו במאתיים שנה – מימי המלחמה בנאצים.

למוות", הוא אומר. הוא זכר את גורל ה"סוטים" שקרמו לו. תחילה נרחקו לשוליים בנימוס. אחריכן באו ההתעללויות החמורות יותר. ביסור של ידיו נעורים מארה"ב הכשיל את תכנית העדיקה. הוא ניצל המשפחתי, לא יכול היה לקכלו מהספריה העירוגית. את זכותו, כתור גימלאי, לכקר את אחיו שגר הספרן אמר שה"הגרה" נמצאת ברשימת "המעגל בניוריורק, ביקש וקיבל אישור לטום לשם, וכאשר הארום", כלומר הספרים האסורים שנדרש אישור הגיע לרלפק ההגירה ביקש מיקלט מדיני. עות מיוחר כרי לעיין בהם. האישור לא ניתן לו. להצלחה גדולה זכה אצל הסטודנטים. דומה צלמים, שקיבלה מראש את המידע דרך משרד החוץ האמריקני, הנציחה את הרגע. שהפופולאריות שלו נבעה בעיקר מחוש ההומור שלו.

קצוצי כנפיים, ועסקני המפלגה צוברים עוד כוח.

האמריקני לסיפות הירירות עם ארה"ב. הוא נבחר לכרך את האמריקנים כשירור טלוויזיה לככוד יובל המאתיים לעצמאותם. קוה היה תפקיד מסוכן ביותר", הוא אומר. אילו התחלתי לשכה את האמריקנים על – המלים הראשונות של שיר הערטיונים היהוריים

על תחתונים וצפרדעים

ין נסיונותיו הנועזים בינתר של פרופסור של המשטר, עורך העתון חסף נזיפה חמורה. בלויזר, לפתוח: ביקורת על החברה לניזר שוב לא תורשת לפרסם את הגיגיו בכתב. חסוציאליסטית וסדריה היה מאמר חיתולי קצרער בירחון האינטלקטואלי רב היוקרה "וולטבינת" על... חחתוני גברים.

את עצמו מוסמך לחדוץ דיון בעניון.

אבל חקימור ח"פילוקופי" החביב עליו

הפרופסור סיפר בגוף ראשון כיצד נזקק. לווג חדש, ומצא למזלו את השוג ותגודל המתאים בכליכו הממשלתי אך מה רב תית תסכולו כאשר במדידת תראשונת גילה שחסר יבחם חפתח הקידמי. כמי שעבד בצעירותו במחלקת לבני גברים, כתב לויזר, הוא דואה

ותשכמתי להכנים אותה חביתה. שמתי אותה "חגעתי למסקנות הפילוסופיות הבאות: בכל סדר חברתי – ואין זה משנה אם הוא על חבר בחדר חשינה ותלכתו לושון שער קוציאליסטי, או לא – חייב האדם לעבוד, בנפשבם את הפתעתי באשה התעורכתי להוליד ילדים, ותשלחו לי, נם... ועל כן בבושר ומצאתי לצידי נערה יפיפיה עירומת

בוותר קשור בצפרדע, "לפני ימים אחדים

עמדתי נחרצת ולא אזון ממנה: נכל זוג כביום חיוולדה, חשבתי שיהו אתגו לגבר תחתונום חייבת לחיות חנותי. למחרת כמוני אבל בדיוק באותו רגע נמחות חדלת ציעטו עתוני מערב בולנו בתבלקה את ואשתי חזרה הביתה, היא לא ואמעה לאו מיתקסת הפרמסור שהיתו "מתחת למגורה" מלח מחקימון שעים"

אילנות-חברה לניהול קרנות נאמנות של דיםקונט בעיים

LUIII DIT MININ

וימר טמיר כהן (יעקבטון)

פנה ליועץ אלקטרה באזור מעוריך:

ראשליצ, רחי ספיר 1, טלי 9614444.

• סניף תיפה: טלי 1416-40 סניף בארשבע: טלי 72317-550 •

• סניף אילת: טלי 159-72933.

או למפיצים המובחרים של אלקטרו

ברחבי הארץ.

מרה ליוכן אלקטרת באות מעריך: מרכז השיווק הארצי -קרית אלקטרה, איוור התעשות התורע י

סטיף תיאו של 7 - הארתור עולון פטיף תיאו שלי 13-298987.6 סטיף יושלים: של 13-298987.6 סטיף יושלים: שלי 13-298987.6

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שמואל רחמני

אל גן מאיר, נחום גוטמן וראובן 41.

העברית הראשונה. המטייי לתשונוטו ביום תם ומיוזע בתל-ל מונ, על בתיו תבלויים והמוזני ת מקום נחבד, מוצל ושקט שבו שיב תחים קלח צמרות של עצים

ת שו שיהפוך לתניון תת קרקעי. אוומה אושר היוו לעשורו בסכום תו הקון תלאביב כדי לטפח את צמה מנן, לסייד גדר יפת, ים־תיכו־ ת נשונות, להעמיד פנסים עם אוד

מו ועשה ובעירית תל אביב לא . שחוש הדרופים וניםפאודו חפוך מתקיץ, גן שבכל כוקר באים אליו ואת ותמיסחרית צריך מקום פקע ווחק להירגע בו.

חת וכל אלה יועקרו כדי לפנות הקם לחיין למבוניות – גם אם לוני אשי העירה) יושתלו שם הרק שנים הדשים, הגן רעבגן עלי שתקיון והאשיתו להחנה בריכוח שלין ומני האיץ, מינון ושנה מומן, ההכה המצים: הלאום ואחדכת, אלת הכנוסטיק, השון התבעלים, אשל ואודן ירושי

אלחתרוצץ קרא ליועץ!

יעוץ מקצועי למיזוג אוויר. חינם בביתך!

ברודום, ביוון וברדום צופת. מיא משלימה את תחושת האינטימיות

ביסקוס־שושות־סין עם פרחים נדו־ לים ואדומים הפורחים כל השנה. הרדוף הנחלים פורח על שפת הב"

ריכה שבמרכו הגן, ועל שפת הבריכה

עץ תמר גבות וגם שיח אברהם. עצי

כה, שני פיקוסים מפוחחים היטב. זהו

החיקום גדול העלים שבל עלה שלו

מלמלון־בכות. הגזע והענפים מפרי־

שים שרף ריחני, ויורדים כמו מסך

ירוק אל האדמה עם עלים עדינים

כמו נוצות ירוקות. צמצפה מכסיפה

וקליסטמון אדום ממשפחת החדטיי

ים. צמחי הארץו תמר ורימון, חדס וארן הסלע. הטוול מתחיל בפתח גן־מאיר

שבדחוב המלך נ'ורג'. וכנטים בכניסה הראשית והמוזמת, ופונים ימינה ליד

כאן צילמו לטלוויזיה את הטיפור "מרנהיים" של ענוון, ונשים בשמלות לבנות אוריריות, נושאות שמשיות

לבנות, התהלכו ליד הבריכה עם חניי

מפאות הלבנות, שושני תמים שהן כח

נזירות כנני חאריו מהגן אפשר לצאת

לרחוב חמלים שעדיין נותר בו בית ישן עם גג רעפים, ולחזור למישעול

יעקב, על שם חסופר יעקב שטיינב־

רג, עד לרחוב טשרניחובטקי, לפנוח שמאלה, דרומה, להיכנס שוב בשעו

ולראת את צמחי ארין־ישראל בפינה

חדרומית מערבית של הגן. לצאת שוב לרחוב טשרניהובסקי וללכת דרומה, שמאלה, לאורך הגדר חימה

מדר לבנים יפהפיח בסיננון הגדרות

העוטפות נוים ציבורוים בקפריסין,

של הגן החבוי בון הבחים. הולכים

שלא וצבעה זה שנים רבות.

מניע לאורך 30 ס"מ.

חדשא אל חבריכה.

וית צומחים ליד רחוב טשרניחובסקי. אועם מומש שנת. עץ הרוב ויסמין עם פרחים צהובים. לם לון מאור, על שם מאיר דיזנר כנורן החורש שפורח באביב המוקדם. בחודש יולי פורה כגן עץ סופואה יפ־ נית ממשפחת הפופרניים. בקין אש־ כולות פרוזים לבנים ובחורף שלכת. ויש סיסם תודי, ועצבונית נדולת־ עלים ממשפחת השושנים. הפרחים שלה מופיעים במרכז העלה. ערבה ומיקוטים. על המידשאה, ליד הברי־

אברת עבשון עים עם עצים עבותי תיו ויש לום מקום טוב לנוח על המלים, לשותח ולשחק בקלמים. ושאלין כאות אמהות עם ילדים ילים עם מטפלות, וכולם תושבי ש'אביב העיר, ולא תושבי נאות מיד ה, אתקח או צחלה. בכל עיר מש יש במרכוח נן שצמרו במשך שם הבת. "דיאת ירוקה" שבה אם: שלות ולהירנע מרעש המבוניות. נן מק תא הם של הנשבו יחד. כן מק תא הם של הנשבי מרכז תל-מנובקת לנומז אחד, משאירים אנו מצג מונה ואחריכן אומיים שעם האלה מיותיים, וצריך לכ-תושות האלה מיותיים, הצריך לכ-תאחם ולכשת אותם בכורצפות. חקא באחור מערים שבלב העיד

מחום שבנן. שבעים והמישה מי-ת של נצים ושיחים יש בגן מאירו מות 1941 לא חלכנו רדאו שו-מאים וכל אלה יועקרו כדי לפנות

ארכה ומונים ימינה ברחוב זלמן לים, אורן קנרי ובוהיניה שפורחת בא" לאורכה ומונים ימינה ברחוב זלמן מינת בובת ברחוב הש" ביב ובסתיו. ברוש ודולב מזרחי שנדל שניאור. ליד בית קצין העיר עם אד בר על נדות נחל כזיב ובנחל בצת. היד. ניות של פרחים בחלונות, יש שלט קטן שאומר כך: אם הדלת סגורה, נא פנה לחלון.

מיד מגיעים לרחוב ברוק ופונים שמאלה ועולים במדרגות רחבות. כאן מגיעים פתאום לכיכר קטנה ברחוב ביאליק. מימין הבניין הישן של עירית תל־אביב, שהוקם ע"י

Spill Colid

של נחום גועמן בחזית הבנין ל עירית תל־אביב, מוזיאון העיר. שמואל החמיי Haralli

האדריכל סקורה בשנת תרפ"ה -1925. עכשיו זה המוזיאון לתולדות תל־אביב. בפינת החדר, בין התצלו־ מים הרבים, עומד קולב מעוגל וישן בסגנון "טונט" ועליו תלוי כובע הקש ומונת המקל של מאיר דיזוגוף, ראש העיר האגדי של תל־אביב. וגם האוכף של הסוס שם, צמוד לכובע ולמקל ההליכת. אולי עוד רגע ייכנס דיונגוף, יחבוש את כובע הקש וייצא אל הכי-כר על שם רעייתו, הגברת צינה, כדי לראות על מה המהומה שם.

לפני הבניין עומדת האנדרטה של נחום גוטמן, המתארת באבני פסיפס את סיפורי תל אכיב בראשיתה.

את מה שהיה כאן אין להשיב. הי־ תה פה כיכר קטנה, אינטימית ופרופו־ רציונאלית. הרסו אותה כדי להעמיד פה את האנדרטה של גוטמן. הכיכר הישנה הונצחה בסרט "הגלולה" של דוד פרלוב, עם יוסי בנאי. מה לעשות וראשי העיר תל־אביב לא הצטיינו בבחירת המיקום ליצירת האמנות המ־ קשטות את העיר.

זה המקום הרי לא מתאים לאנדר-טה כואת שנשכחה כאן מאוד. מרתוב אלנבי לרחוב ביאליק, שמתחיל ממוו, אין אפילו שלט אחד שמפנה לכאן את המטיילים. עדיין לא מאוחר להע־ ביר אותה לגן מאיר, ליד בריכת הנימ־ פיאות. יש הטוענים שמקומה האמי חי הוא בבריכה שלפני בניין העיריה הנוכחי בכיכר מלכי ישראל. כדאי לבוא הוה ולראות לאט את הציורים הצבעוניים של נחום גוטמן, הילד הראשון מתל־אביב הקטנה שהיה לצייר ולסופר אהוב, ושעירו, שאותה

ליווה מתחילתה בחן רב כל כך, לא היטיבה לנמול לו על אהבחו אליה.

עשבים שוטים צומחים בין אבני הפסיפס. הצינורות בקרקעית הבריכה חלודים, וגם במיזרקה אחוה כוראה הבצורת. נחום גוטמן תיאר כאן 4000 שנות היסטוריה של יפו ותל אביב. האנדוטה מורכבת משלושה קירות

● בקיר הימני וראים עבדי חירם, מלך צור, המביאים לומל יפו את ארזי הלבנון לבנין בית המקדש הראשון.

בלב הבריכה, ושניים עשר פסיפסים

מסביב לבריכה.

• במרכז: תל־אביב שעדיין נקראת "אחוות בית". ברחוב הרצל, ליד הגי-מנסיה "הרצליה" שנהרסה ועל חור־ בותית קם מגדל שלום, עומדים המ־ ייטדים הראשונים. בולטות כאו שלוש נשים. לינת קרישבסקי עם השמשיה, צינת דיזנגוף משקה את הגינה, והציירת אירת יאן, אהובתו של ביאליק. מציירת את השיקמה העתי-קה. ליד "הרצליה" משחקים הילדים כדורגל, וד"ר חיסין רוכב על החמור.

● נקיד השמאלי: יונה הנביא מומל יפו, נזרק לים וניבלע ע"י הלויתן. מטוכבים את האנדרטה ורואים 12 סיפורים בפסיפסים שעל שפת הברי

• אגדרומָדָת, בת מלך יפר כבולה לסלע, קרבן למפלצת הים. מן השמי־ ים בא פַּרקאוס היפה ומציל אותה.

• שר צבא מצרים כובש את יפר שונה ביפו שהוקמה בשנת 1887. בעורמה. הוא מביא מתנות רבות, בס־ שלוש שנים אחריה – נוה־שלום. לים, למושל העיר. מהסלים קופצים תושבי השכונה הראשונים: יוסף חיים חיילים עם נשק וכובשים את העיר ברנר, דבורה בארון, הרב קוק. מבפנים.

• ומל ימו – שער לעולים החד־ שרות ברות פוירה בדולה עוברת • על פני המצודה שבנו מלכי יהודה שים. האניה "רוסלאן" מגיעה לנמל יפו עם תום מלחמת העולם הראשונה. מצפון לירקון. היום בשטח מוזיאון • ביאליק מטייל בכיכר מונרבי. תליאביב בשנות השלושים. בקפח

מעלינו ינועו עצים אם נוכת והומן המתיר לא יאמר לנו פתע: תרף! עוד נלך, ידידי בשבילי גו מאור. ַנשענים על מקלות, עם.ערב.

שדרורי חל-אכיב כם תסערנת. ווקנינו יתיו ארוכים, הוי וכל עצמותינו האמרנה, הכרנום בעודם הצעה

עכשיו. כשהחלוטו בעיריה לעקור

אותו, הוא נשמע כמעט כמו

לפי תחוק אסור לעקוד עצים שנילם למעלה מעשרים שנה האם תיתן הקרן הקיימת לישראל הממונה על אכיפת החוק. את הרשיון לעירית תל אביב לעקור את העצים בגן מאירו

השנים שחגביהו אותם

הן אותן תשנים שכממונ

• צלבנים בשנים 2-1911 נערכים האמנים יושבים המורדים הצעיוים ביפו קרבות בין הצלבנים והמוסל שלונסקי ואלתרמן, חורביץ ושטיינ מים. ריצ'ארד לב הארי, מלך אנגליה, מן. בשולהן אחר יושבים הסופרים • נפוליון. בשנת 1799 כבש נפוליון

נתן אלתרמן על גן מאיר

תים אחדים משיר קטן שכתב וחנה בהדר קומתם בבוני. בבוני.

המאיתי את יפו, ומבקר את חיילין שחלו בדבר ושוכבים במנזר הארמני ● חצר מיחודים ביפו: עולים מצמון אפריקה חידשו את הישוב היהודים

ביפו בראשית המאה הקודמת. שבת ב"חצר היהודים" ביפן. ● פרדע מונטיפיורי: משה ויהודית מונטיפיורי מבקרים בפרדם תעברי הראשון בארץ שנרכש בשנת 1855.

• חרצל. בשנת 1898 בא הרצל נה, האופטימית של עיר חדשה בתר לארץ כדי להיפגש עם וילהלם קיסר לות ומרחבים פתוחים עם אוויר נקי גרמניה. הרצל במרכז רחוב בוסטרוס -- תולכים לראות את הציורים הרא • נוה־צדק: השכונה היתודית ברא־

א"י, הנתונה לנו בציוריו של ראר

אוטובוסים לגן מאיר: 25, 24, 16. • מוזיאון לתולדות מל־אביב: ותוב ביא ליק 27. טל. 25סבב. פתות; בימים א. ב. ל ת, ו בשעות 13-9. בי .19716-7201 בית ביאליק: סגור לרגל שיפוצים. • בית ראובן: דמוב ביאלים 14: פתוח כל יום מ־10-10, יום נ' 10-10 אחה"צ 16-20. ביום ו' סמר. שבתי 11-11. טלפון 1658961 מדרכה לקבוצות בעברית ואונלית בתיאום

חיילים

שיאורו באור בין-ערביים, חכרנום בעודם עציצים (תנה ראשיתם בשמיים. ותעיר מגדולה, מצעירה, שבונוך נהר יעברנת, תתנשא, כמו גן סוערה, נחלך בין עצים ירוקים ואין כוח אשר יעקרנה.

צוואה של משורר:

תקציב השנוי בויכות הכרנום בעודם הרצאה. הרצאת על תוכנית המיתוח...

תוותיקים: אשר ברש, יעקב רבינו ביץ, יעקב כהן, יהודה בורלא, יעקב פיכמן, יעקב שטיינברג. ועל ברכי הסופר תריפאי יושבת בתו הקטמו,

• הכרות המדינה בה' אייר תש"ח בביתו של מאיר דיזנגוף ובשדרות רוטשילד. על גבעת החול הזאת הר גרלו 60 המיגרשים הראשונים של תל־אביב

זהו, אנדרטה קטנה וסיפורים בה הרבה. וכדי להישאר באווירה הרעב

שונים של ראובן. ממשיכים לרוזוב ביאליק 14. מוזר און אינטימי, מטופח ומקטים. ביתו של הצייד ואובן נפתח כמשכן אמנות לתושבי מעיר, לפי צוואתו ובשיתוף עירית תל־אביב־יפו. 45 תמונות, וחס־ טודיו של האמן. בעיתון הארץ, 8 במברואר 1926 כתב חיים נחמן ביא

בן כמו שהוא רואה אותה – היא כר לה, על הריה ועריה, בנותיון ועמקיה זקניה וגשיה, יהודיה וערבייה, חבו ריח ועווה, אבניה וצכחיה ועליתי חב כשכל אלה באים בערבוביה, מצוופים צרופים בלתי צפויים על פני בד קטן דבוע אחד – א"י זו נראית לנו כעין מדרש אגדה אחת, אגדת א"י".

כאן, ברחוב ביאליק נגמרת האג דה. בית ביאליק סגור לרגל שיפוצים. וזמן רב יעבור עד שיופתרו שוב לק

מראש. דמי כניסח שקל וחצי. הבגי סה חופשית לתלמידים, עטודנטים

• ספר: כדי להישאר באווירה של רא שית תל אביב, ספר מקסים של אשר ברש, "כעיר נצורת", חוצאת מסדת-

אריוח משפחתית

GRESH AND AND AND A

it with the mind free

177

בניחוח רעננות קלאסית עדינה, רעננות אביבית נמרצת

ורעננות פרחונית מלטפת.

כשתם, כשמזיעים, כשזקוקים לבנע של ריענון, שולפים פרש וואנס. מתוץ לבית, בעבודה, במכונית ובתיק הטבע, שולפים פרש וואנס ומרגישים מיד כמו אחרי מקלחת. כשאין בטביבת מים וסבון לניקוי חידיים ותפנים - שולפים פרש וואנס, מתנקים ומתרעננים. פרש נואנס - מגבונים לחים לניקוי וריענון.

שר התקשורת אמנון רובינשטיין. ASIC CARRELLIES ON CHARLES SELVE ON וציג "שינוי" בממשלה, נולד יינו וכוחף יובין יינוד און בעל דייניוניה

> א הייתי רוצה לסיים את חיי בפוליטיקה. תחיה זו שגיאה גדולה מאוד אם אגרר למצב שבו החיים הפוליטיים יהיו הפרק האחרון של חיי. המתכונת שבה אני עסוק שחקת ביותר, אבל אגי נזהר מלהתלונן על מר גורלי. בחרתי בקריירה פוליטות, ואני יכול לפרוש ממנה בכל עת. אני מסתייג מהפחה של קבלת ידין התנועהי, אין ל שום סנטימנט לישראלי המחלוגן והנרגן שאינו מוכן להיכנס לדירה בה אפשר לשנות דברים. אינני חושש מפנאין מחזרה לשילוב של חיים אקרמיים וכתיבה, אני צריך להשלים את ספרי על משפט שנפטיטוציוני, ולתקן את חפרק על חנינות של נשיא המריבה. גם ספרי על החלום הציוני טעון תיקון והרחכה, אני כאמצע כתיכת שני מאמרים על המשפט הישראלי בשטחים, ובשנה הכאה אתן סימילריון בפקולטה למשפטים באוניברסיטת ת"א שחיא, מבחינות רבות, ביתי: לא מגדל-שו אקרמי אלא פקולטה פעלתנית, מעורכת בענייני הציכור ומגינה על שלטון החוק.

לבצע דברים, אבל החוויה הפוליטית היא חוויה עצומה, אישית וגם מכרתית: דרכה מכירים את ישראל בצורה שאינה אפשרית כשום דרך אחרת. המיפגש הא מישור של דרמה, לפעמים רכת אריעים יתר על המירה. יש לי הרבה טיפוק אישי בפוליטיקה כשאני עובר בכבים ורואה חיילים מטלפנים משרמפיארות ויודע שאת זה אני עשותי, זה נותן לי סיפום או חוקים

Hipepio 28

התותחנים כקצין. ספריו: "מהרצל עד גוש אמונים ורוזרה" "המשפט הקונסטיטוציוני של מדינת ישראל" ועוד.

שבה נופלות ההכרעות,

צריך גם ומן פנוי כדי להנות מחזיים, על קולנוע צמים דבות אני חש תיסכול ורוגו כי קשה מאור אני לא מווחר. הולך לפחות פעם בהודש, הקולנוע היא אקנות עלשווית הנותנת את האפשרויות הגדולות , ביותר מבחינה שכנית. שום ספר או הצגה לא יכולים לתת את מה שנתן הסרט "בירדי", למשל, תוך ומן קצר אתה מורהה עם הניכור ומבין אותה וה מסתיים מביקור בארץ מסויומת, שום ביקור בתורכה לא נותן

שהעכרתי ושינו את הווי החיים, החל מהחוק המסמיך ראש ממשלה לפטר שר – וכלה בחוק שמירת הנקיון אם אתה רוצה להשפיע - אתח חייב להימצא בוירה

ב־1931 בת"א. נשוי ואב לבת ובן, גר בבית בתליברוך. מוסמך לי יותר מהכרט "יול" הייתי שבוע ביפן, אך החויה למשפטים באוניברסיטה לא התקרבה לעוצמת תחרירה שנותנים הסרטים של העברות, ד"ר לפילוסופיה אגי אוהב תיאשרון כשחוא במיטבו, לטלוויווה באוניברסיטת לונדון, שרת בחיל

איני מכור. צופה כשיש לי ומן. זה מרגיע מאהי. אין כמו טלוויויה כדי להרהים, וככל שהסידרה יותר קיטשית – היא יותר מרגיעה בשעות מאותרות אני צומה במה שיש, אבל אין תוכנית שלא הייתי מוכן להחמין אותה, אוחב את "זה הזמן" ו"טוף ציטוס" ודרמות שובות, כשיש. ביום שישי אחה"ב יש תוכניות מאד מענינות על התפתחות המוסיקה ועל ציור, וא יש לי זמן לצעות ואני נחנה

בסוסיקה אני הריום מוחלם: טעמי אקלקטי מקרי, לא מסורר, לא מלווה כחינוך וכחכנה מוסיקלית אנו אוהב דברים כאקראי והושפעותי בטעמי בעים משני חברים שהכניסו אותי לעולם המוסיקה בתקופה בה היינו סטורנטים מדרכי וירשובסקי ואמנון עבית TKG: 111/1/74. המוסיקה", וכשוש לן זמן אני מאזין לתקלומים וקסטות, אין לי חרשות מדעישות בנושא: חנה, כאן יש כמה קסטור שמתחשק לי להאין לדון עכשיו. אובע העוגות של ויוואלרי, קובצירטו ברוסו מסמר 8 של ריוסי בביצוע האחים אויסטרייך, סימפוניה מספרי ו בקטע ששום ספר לא יכול לתת. באמצעות הסלנוע של מאחלר, הרקוויאם של ברקיון, הקונצרט לבינה למדתי על ארצות וחברות, לפעמום יותר מאשר של סיבליום, דון ביבאני של מוצרט היות ואנאס של פרסק יצורה אותה אני מוכן לשמוע כל חם ושירים

אמו שוק את עצמרו הַגלך לים, אוכל ארוחה סינית, שוקע במיטה עם ספר טוב. מה שהו שלא נכנעתי ולא נגררתי להרבה פיתויים שהיו לי בחיי. נאה בפקולטה ישטים של אניברסיטת ת"א, כ"טינוי", ובספרים שכתבתי. שאחת מתחרטו על האיחוד עם ד"ש. כולנו שילמנו על זה כחיר כבד. גם אישי וגם

<u>אַנְעַלַּהְ דְתִּיתְ לצַרְכִיםְ נַּוּלִייִיים.</u>

שוצוה מנחרו יש לי פחד ובהים.

למה עשה לך לסלוחז יול בנידה. בלתי־אפיורי.

אין אויכוחים במסלולים אויכות ומשעמכות עם דיבורים צפויים מראש וויכוחים במסלולים אויכוחים אויכ

משום חוקו אם חווק פירוים חשינות ניוחליות אין לי את זה. אינני נבהל המאבקים.

מת אבולם שלךו אני נותן אכון באנשים וכשלא בחזירים לי אכון אני כדנייש מאד

משת מתעבו <u>אכזריות,</u> חושר שובלנות, ניזינוות. התייחשות לאדם לא בשל תבו<u>נותיו</u> אופל שיונו, פסבדון דתיות משיחית של אוכלי נבלות ושרפות שנותעשפים לפתע

מששר של דעותי, אין לי בינייה להיות ביונידת יחיד ביוברקינ ביקהלת צרחות.

מאות מאובובו <u>מצורת הצבעתו</u> של האזרח הייטראלי. כהעדר שכר ועונש ל<u>נבי מפלגות</u>

אות המופנוז בחייךו כלחמת יום הכיפורים שבנילה נכנסתי לפוליטיקה. אל בעיירו <u>ה'תבר'ה", הח</u>בורה הקטוה והמשורה המתבנסת לעתים קרובות, מרכי ת והית, אבל בשעת צרה גם עוזרת. החבורה שהיא גם מקור למועקה וגם לנאווה מהתלאמב ישראלית בעיני.

הצה לווא נארץו <u>סובל מהתוקפנות שבאה ליד ביטוי בנהינה גרועה. בדחיפות בתור</u> אמשות ומחירות

שתקשום" חגדול שלךו שוכנסתו לברית שהקימה את ד"ש בצורה שהיום אני יודע וואת כשלווה מראש. או לא היה לי מספיק בטחון עצמי כדי להכתיב את התנאים מונות מילדותי, וכתוצאה מכך עשיר שזכותי מילדותי, וכתוצאה מכך עשיר תאווו שבדיעבד אני רואה את חומרתם.

ממו אחרו ניסקי אחרי שעות העבודה, חברה שובה, מושיקה. ספורט. ים.

מוצת בילדותרו את החשפונאים, את בריכובבא, את יוחנן בריוכאי ואת

שמייום מותו היה יום אכל במשפחתוו. ששינו את מהלך המיוחדו אנשים ששינו את מהלך ההיסטוריה באיש: אווא בועריון, צ'רצ'יל, מאו טסה טונו.

שום אחרו יוני מתניהו, לראות את נתן שצ'רנסקי שד "הנה מה טוב והה נעים" בשדה איני היולוני ב"עוואה". היותים אותרו שלמת ניצן, עד דמענים.

מהשעום אותרו דיונים אין סופיים בביניות נדושות, מאמרים שחוזרים על עצמם, שעש לאיוי טעם.

שונות אחרו יומרה שאין לה כיסוי, בעיקר באמנות. בחיים הציבוריים - צביעות, משותי בשר – איטיות המנגנון המנויטלתי.

מושער אותך לאושיםו דעמור, מום, יווב לב, דנויון, נדיבות ויכולת לצאת מתוך עורם,

ושה האונה עלי כיותר הוא זעה אלברשטיין.

ש שישות ספטי שמתי. עמום עה, אב. ידושע,

מת הישון המציאת הישראלית היומיומית

על קולנוע אני לא

באמצעות הקולנוע

על ארצות וחברות,

יותר מאשר מביסור

אד לחקניה ופה בעיניך: סומיה לורן, ג'יין סיכור, מרילין בענרו וזן שנילבה את ממלה

מומה זכם כולם, אני מאוד אחב את ריטה, במלחמת העולם השניח, והתחלתי את ספרו של זאכ לאקר, "שכירת השתיקה". מרבה לקרוא על עליית הנאצים לשלטון והשואה. לקלאטיקה אני לא חוזר מחומר זמן וגם מפני שחשיפום משתנה ספרים שנדאו כומנם בני חלוף נותרו, זהרכה מה"כבדים" נעלמו. לתקת, דרבשית וספרותית מאשר כומנם בני חלוף נותרו, זהרכה מי גבו את ספרו במנו הערצת את ספרו הערצת על על במנו הערצת את אגדרה ויד, למשל, בזמנו הערצת את עד המוייפים. הורתי אליו, והמעם הוא שיעמם אותי עד משל בינפלר, אנגליה שהיה בנרמניה

יש כמובן ספרים שעומרים מעל ומעבר ומתעצמים עם הומן. אכי קורא הרבה כיאוגרפיות ובדרך כלל לא של פוליטיקאים! הנה, הביאוניקיה המרחקה של משפחה סיטוול. זו גם חקופה שכה הייחי רוצה לחיותו לוצרון כין שתי מלחמות העולם תקופה פצובה ומרחקה, בחנו בלומסברי וסביפותיה הולכן אנשים יוצאידופו. שבל אחר מום הוא גם יוצר הנם גיבור של דרמה ובמיותר מקסים אותי מאיינוד קיינס אבי הפלכלה המדוציה; באון מוחלם, אוניכרסלי, שוריה גם איש מפרות ואמנות, חבב בלט, ושילב אות בורעי ודוברה, עם דאמנות יבוריה, מומלאהו

כנערותי ציירתי הרבה ואפילו למדתי שנה בבצלאל. היום ציור לא מסעיר אותי. אני נייטרלי לנבי רוב הגילויים של האמנות הקונספטואלית הספונטנית. טעמי בציור שמרני לגמרי. אילו יכולתי, היית בוחר בתמוגות של טרנר, כמעט בכל האימפרטיוניסטים, מונק וג'קסון פולוק – אם ביתי היה מספיק גרול בשביל ציוריו. יש לנו שני ציורים של באק, שאני מאד אוהב, ציור יוצא מהכלל של אסתר פרץ אדר, אתריו עקכתי שלוש שנים ער שרכשתי אותו, ציור קטן וגרול של בורוולן, שהוא היפריריאליסס, רישום של ברגנר שקניתי מתנה לאשתי כשנולר הבן, רוט, מארים בישופס, לוין, מוקרי, תכליט של דגי קרוון שקיבלתי מתנה מאחי. ציור של פרנקל שקיבלתי מאכי לבר־מצווה ושלושה ציורים שאני ציירתי. הפסקתי לצייר ולפסל בסוף שנות ה־50, כשהתכרר לי שהעיסוקים האחרים יותר מענינים אותי ואני יותר מתאים אליהם, ושציור כ'הובי' לא מרגיע אותי אלא להפך, מעצבן.

הכית בשבילי זו המנוחה הנכונה, לעבוד קצת בגינה, לשמוע מוסיקה, לכתוב. אני מאושר בנישואי, בחיי המשפחה שלי, אוהב את מה שאני עושה ואת מה שאינני אוהב – איש לא מאלץ אותי לעשות.

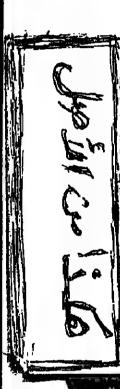
כפי שאת רואה על הקירות, אני אוסף מפות עתיקות של א"י, אוסף שהחל בימים שלמדתי בלונדון, אז המחירים היו יותר סבירים. היום כמעט שאיני קונה, אבל אני מנוי על ירחונים מקצועיים וקטלוגים ולמרתי הרבה על הקרטוגרפיה בכלל ווו של א"י בפרט. במאות ה־16 וה־17, חלק גדול מהמפות שהודפסו היו של א"י, "מרכז העולם". הודפסו מפות מאוד מעוטרות, ובעיוות שלהן יש איזה יופי ותמימות. יש גם מפות שמרהימות בדיוקן. אני מסתכל עליהן קודם־כל כעל יצירה אמנותית. היופי האסטטי שלהן יוצא־דופן. הנה מפה שחשיבותה הקרטוגרפית קטנה, אבל היא ממש יצירה אמנותית. בפינה אחת -המרגלים, בפינה שניה – משה ואהרון מצכיעים על מפת נהודי בני ישראל במרבה. המפות מעירות על חקר א"י כתקופות השונות, ויש גם ההיכט ה"ציוני": כולן מציינות את הקשר העמוק בין חיהורים לארצם. ראי את השמות. הארץ המוכטות, ארץ יהורה וישראל, ארץ 12 השבטים.

אנחנו גרים בכית הוה, בתליברוך, כעשר שנים. תיכננו אותו לטי טעמנו, ים תיכוני, מאוורר, עם הרבה אור, בלי שמטים, בלי זילונות. קרוב לעיר אבל שקט. לא שאני צריך השראה כרי להתרכז. צריך רק פנאי. יש לי רבע שעה פנאי - אני יושב זכותכ רבע עמוד, כמו בעל מלאכה. לא הייתי רוצה לגור בתוך העיר, אבל אני אוהב את ת"א. גם כשאני סוכל ממנה אני אוהב אותה; כואב את ניוון בתיה וההדרדרות שלה. אוהב את האפשרריות שהיא מציעה ליו נכון שאיני מנצלו, אבל טוכ לדעת שאם אני רוצה - הכל מונה לפני. קצב חחיים הסוער ועוצמת החוויה היומיןמית ייתודיים לת"א, אוחב גם את ירושלים, אכל האלימות החרויות מפריעה לי.

אני אוום משפחתי מאור. לדאבוני מכלה רק מעט שעות בבית. הכית בשבילי זו המנוחה הנכונה, לעכור קצת בגינה, לשמוע מוסיקה, לכתוב. בחיים הפרטיים שפר חלקין אני מאושר בנישואי, בחיי המשפחת שלי, אוהב את כה שאני עושה ואת מה שאינני אהב – איש לא מאלץ אותי לעשות

> ראיינה: נורית פרצקי צולום: ראובו קסטרו

29 **813eai**n

בתוכנית האמנותית

תוכנית חדשה !!!

הכתרת והופעת "אמני השנה" של "מעריב־לנוער"

בחירת והכתרת

ארגון והפקה: ניב גל

"יינערת השנה"

★ זמרת השנה – ירדנה ארזי
 ★ זמר השנה – דורון מזר

להקת השנה "כמו צועני״ ★

1 73 1997 117 77

80 רקדנים ורקדניות אלופי החלקה אמנותית על קרח מכל העולם. רקוד ואקרובטיקה, אגדות קסומות – נקודת המפגש של הפאנק עם הקלאסי, 1200 תלבושות מרהיבות, תפאורות ענק מתחלפות, זיקוקי דינור.

והכל על הקרח !

תלוש הנחה לקוראי "מעריב לנוער"

תלוש זה מקנה לך 30% הנחה לשני כרטיסים

לטקם ההכתרה

ביום ד' 13.8.86 בשעה 4.15

כרטיסים ניתן להשיג במשרדי ייקסטל הדרן" ת"א, טל. 248787, 248844

או בקופת "היכל הספורט" ביום המופע. הקופה תיפתח בשעה 2.30 אחת"צ

ונרון ללא ידיעתך

ממומן הכרתי איש מיותר, דוד קאפוניו, מופש לי כמה סיפורים שראוי לשמיע. אהר מוצי מעניו גם לכם. הרי זוהי דרכו לפתור מ לומיד את השאלה האם לקחת אורחים מל לניקוים ביהודה ושומרון או לא.

מצ מקט נשיטה פשוטה, מטיילים בארץ. בעשלתבה, הוא מראה להם את כית הרסה, אנת כנפת אברתם אבינו, ומקומות אחרים.

ווק הומבים

ולא מתאימים

יו קיפון מגל, לפני שנים בש רוה פניה שקראו לה כגל לת מש של הצובית הקטנה הזו על מני שהיה שם שלט ובו משמל ג. דהיינו עוד שלושה

למש למנל. פרט זה חשוב מוד מכוה מדעית של חוק

משה שהיה נחלאי במגל לפני

שות מער לי שהרבה פעמים מת בלן נרגל מן הצומת ועד

תפק ותנה, באופן קבוע, תמיר, מתיו כבר במרחק ססיעות שונות כן השער, היה מגיע

תמים שוכף נגיע אליו.

התפעלות כמובן רכה. רק אחר כך, כשהם יוצאים וחוזרים לירושלים הוא מודיע: אגב, היינו

המה: היינו בחברון", היא התגובה הרגילה במיקרים כאלה, "אבל הרי זורקים שם אבנים, דוקרים שם כסכינים."

הנה, היינו כחברון, נהננו, למדנו, התרגשנו,

לא קל להיות שמאלני היום

להיות אמיתיים וכנים.

משהו:

יררן לוקחת להם את אש"ף פתאום, ומלך מרוקו גם הוא לא תורם למצב. מה הוא מקשקש עם פרט, מאיזה שטחים של מרוקו פרס יכול לסגת, שמנהיג מרוקו צריך לדבר איתו פתאום. החיים הם לא מה שהיו פעם.

אנשים רבים מוכנים לשקר בלי סוף כדי

פינת השלולית

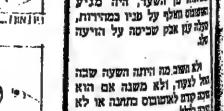
כבר פעם פירסמנו משהו יפה (שיר) שהיא שלחה לנו. אבל זה אפילו יפה יותר. יעל שחר שריר, בנקשה:

מקרה מגל שלוש מוכיח את מקובא תיכרים חנחיצים כחיים שיעם תמיד באירוור.

צל יס נם מקרה הפוך. אל משם שהא יותר מוב. זהו חוק שות האמר תמיד לפני שאתה שיל לכניש, עוברות שם שתי שנית רקת. כרגע שהגעת, לא שנית רקת. כרגע שהגעת, לא שנא שנית אפילו אם תשכב על

ת מוכן הזוק הנגדי: הדברים בזוים להים מגיעים תמיד לפני

בל מה שנשאר לכם, זה לכחור מום מעדימים: התמצות לפני הלנחם שלושה קילומטר, או

Marie Marie Park

כפייה דתית. יש אולי כפייה חילונית. אתן לך דוגמה, יום הזיכרון. עושים צפירה. כל הצפירה הזאת, בכלל, זה בא מגרמניה. אם כזמן צפירה אני הולך, הרי החילונים יהרגו אותי. אילו היו אומרים תהילים במקום לעמוד, אילו אמר כל אחד שני מומורים. הרי היינו עוזרים לחיילים כגבול. אכל הם רוצים לעמוד. ביהדות ככלל לא עומדים דום. מה ההבדל ביני וכין המתנ"מז אני לא מוגר אותם בכלוב, כמו שהם עושים, כדי שלא יגנבו כלילה. אני הופך את האדם. גם אם יצא מן הכלוב, לא יטרוף יותר".

שנינו רתחנו מחום כחדרו הקטן, ומכית-הכנסת שמעכר לקיר נשמעו קולות נלהכים של גברים. זוגות זוגות ישכו שם, צנומים ומסוגפים, אלה שבעבר לא היה גבול לתאוותיהם, והתפלפלו כחברותא, ומפעם לפעם נשמעה זעקת התלהכות שרמתה לפורקן. .התורה כמוה כאש', מסכיר לי הרב, מבלי שאשאל, -תלמיד חכם שרותת – התורה מרתיחה אותו. הם מתנועעים כמו נר, כי התורה היא נשמה, היא נר."

אז זימן הרב אל לישכתו את אלכרט שהיה סוחר עשיר ופלייבוי לא קטן, ועכשיו הוא תלמיד ישיכה כבר ארבע שנים. כמעט כמספר השנים שישב בכלא. אלברט כהה הצידה ברכע גיתוך ואמר דברים של טעם. מנקורת ראותו, בשפה בהירה וצחה, ולמאזינים ינעם: "המנטליות הקורמת שלי היתה להצליח, לכלוט, להיות גבר, לכן פרצתי. רציתי להיות נוען ומתוחכם מאחרים. כל שני וחמישי בחורה אחרת. אוטר יפה. רושם. ואז היכרתי את הרכ בכרית מילה משפחתית. באתי להרצאות והעסק התפתח. בהתחלה לא הרגשתי דבר. התהליך הראשון הוא שכלי. להבין מה התורה מחייכת. אחריכך התחלתי להזרכך, להינתק מעבירות ועוונות. התחלתי להרגיש רק את החלק הרוחני שכי. הנעתי למקסימום של שמחת שלא היכרתי קודם. זה אושר. מין הרגשה מופלאה. כשאני הולך לישון אני מחכה שיגיע הבוקר, שאלמר שוב. מתיקות כואת.

העולם שעוכתי הוא עולם ארעי. ארמונות חול." לרגע מצטיירת הישיכה כמככסה לרגשי אשם. אבל אני מתעניינת כמלוא הצניעות לאן הוא הוליך את היצר. אלברט עונה: "כתוב בגמרא: אבר קטן יש

רוחני. כל יום שעובר – החשק לתאוות קטן יותר." אדם הוא כמו אוטו. יש תקלה, פונים לחברה שיצרה אותו. כלומר, יש תאווה, הולכים לתורה. אלברט הוא כן שלושים. נקרוב תציע לו שרכנית

כלה. הוא יברוק את מירותיה, אם עצבנית או קנטרנית היא. הוא יתעלה מעל למראה התיצוני. הוא יוכל להתרועע עימה חרשים מספר. אך קודם, עליו לגמור להשלים את שכלו על רגשותיו, אומר הרב. לפני פרידתנו אומר לי הרב: "זכרי, חופשי הוא עברו?

לילה, כבמטה קסם, אני נמשכת לישיכת "אור רוד" עם התושבים. הרב דניאל זר נושא דרשה על שלום בית. עזרת נשים קטנה מציצה בו מכעד לחריסים. האולם מלא עד אפס מקום. מפעם לפעם

נרמה לי שרברי הרב מתוקים לאזני, שכן הרב דורש

לצכא, כגלל עודף מעלתן." אכל פתאום, בקריאה רמה, שב הרב על עקבותיו, אל שלילת השוויון וקורא בלעג: -שוניון זכויות, שוויון זכויות. אין שוויון זכויות, זה שטויות, זה הבורות שברחובות. תארו לעצמכם שולחן וכיסאות, והכסאות טוענים: למה עלינו רק יושכים ולא אוכלים: אם יאכלו עליהם יהיו שבעה שולחנות!!! לא תהיה מערכת שלמה!!! אם מלחים ירצו להוריד קברנים למטה, האניה תטבע. שוויון זכויות זה שני גברים בכית. יש מנהיג ויש מונהג. הבעל מנהיג, הוא מלך." והנה הוא שוב הופך את הקערה על פיה: גאבל האשה מלכה". וכך

מיטלטל המוח כין סתירות, וערפול מרדים מתחיל

יותר משקיע ממכוכז. אני יודע שאנשים.

חושבים עלי שאני קמצן. חושבים שאם יש לי הרבה

כסף, אני חייב להיות פורן. בזכוז, בשבילי, היא תולצה

שעולה 300 דולר. אני שאלתי, שואל, ואמשיך לשאול

את אישתי כמה כסף הוציאה על כגדים או על כל דבר

אתר. אותו דבר גם לגבי אוכל. למשל, אני אוהב מאוד

יין, אכל חושב שיש גבול למחיר. לא אכנס למצב שבו

אצטרך לשלם מאות רולרים בער ארוחה, ולא בגלל

שאינגי יכול להרשות לעצמי, אלא כגלל שארְגיש

שמרמים אותי. גם אופנה זו מלכודת שאיני נופל בה.

אני לא מאמין בעצירות־שכל ושלשול־כיס. ביתר עם

זה, אני לא חושב שאוסף התמונות המקוטלב

והממוספר שלי הוא השקעה כספית מהממת. כסף

יהושע. ספרות עכשווית היא, לגביו, מושג זר לגמרי.

הוא אפילו קצת מתגאה כזה. כשבילו זו אינריקציה

טוכה להתייחסות משוחררת מלוקאליות. הוא אומר:

את רואה, אני רק פסוורו־אינטלקטואל". רואה עצמו.

מיישמים אותה, גאבל אף פעם לא על חשבון העכורה.

חכמי לא שמע על נחום היימן, ולא על א.ב.

בריבית נותן יותר מאשר אמנות ישראלית".

כאן נראה הרב כלתי מסופק מן השיחה והוא פונה מוזר בתשובה זה מקרוב, אחיו של איציק דועי, להטביר לי, ברימוייו העממיים השמורים לשכמותי, כי זוכרים? המנהיג העממי. הוא נראה ביריון שמנמן ומתוק. מכטו תם. אבל שמשון עוצר כמעט את ליכי מלכת, כי הנה הוא שולף אלכום תמונות צבעוני, חיש קל מסתבר כי שמשון אינו אלא אלוף הארץ לשעור באיגרוף לנוער, וכן אלוף ריסקו, וגם דוגמן של חבה נודעת לג'ינס. נער גמיש וחתולי שהחליט להפתרבל כך: "אני, ארבע נשים התאברו כשבילי. כפרה שלי. מאמוש שלי, עיניים שלי. לא האמנתי לאף אתר. אם

כי אחר הדברים הבוגים אהבה בבית הוא לתת, להשקיע. ככל שאתה משקיע יותר אתה אוהב יותר. אני נוכרת בדברי הנסיך הקטן לשושנה. הרב שולל את הגברים שאינם פונים לזוגתם בשוכם הביתה ושואלים לשלומה, ואיך עבר עליה היום, אלא צועקים: שניצל! מרקו חסר מלחו הרב מוכיח רגישות לאשה. הוא מסכיר כי אשה אינה שוכחת עלכונות, היא אוגרת בתוכה בשתיקה: "לאשה יש שקית בכטן. כל מה שאומרים לה זוכרת". על פי הגמרא, הוא אומר, נשים הן כעלות תכונות נעלות, מצילות, רחמניות,

ביישניות. גומלות חסרים. משום כך, אסור להן ללכת

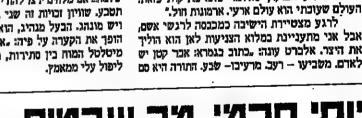
ככר אחרי חצות ואני עדיין עומדת כהצר הישיבה. ירח ענק בלילה חם. כישוף מהביל של פשע ורת, שטן ואלוהים, קיטש ומוות. בה' הוא האלוהים, ה' ימלוך לעולם ועד", זועקים אחרוני המתפללים על המדרגות. אחד זועק את התפילה בקול גרול. -זה מפני שרק התודש שב בתשובה והוא בסערה גרולה," אומו שמשון ומחייך אלי, -תראי שעוד תשובי לכאן."

כאותו רגע קורא לי לצאת לחצר שמשון דועי,

לימד אותה בנות ברחוב מכובדות עד גבול מסוים. אי

רציתי אחת אשכנזיה, בתולה, לכן הזרתי בתשובה הז

מתחת לעץ מחליפים צעירים משבונת התקוה תורות עם אברך שהיה פעם היפי או משתו כזה את המדינה שרציתי ראיתי פה היום בישיכה. הייתי ככלאגאן, שבעתי מהעולם. כלי ידאת ה' בני אום יאכלו אחר את השני. הכל מושתת. איזה חיים יש ליז תוור הבית מהבילוי, הולך לישון עם ריקנות. פעם צעקתי כגיון כגיון עכשו אני צועק, דניאל, דניאלו". מוכר הכאכא סאלי המוזהכים בשמונה שקל מזהיר אותי לכל אתלה את התמונה בחדר המיטות שלי,

יוסי חכמי, מה שבטוח איש עשיר מאור, חכמי.

חכמי לא טורת להסתיר תכונות שיכולות להתפרש כאגוצנטריות. על פוליטיקה הוא אומר: כמה שפחות להתעניין ולדעת, וכמה שפחות להיות מוטרד. אין לו שום תחושת אשמה מזה שהוא עשיר, וגם לא מזה שהוא רואה אנשים עניים. מה פתאום. לא מאמין כשיויוניות. חברה שיויונית לא מעודרת הישגים, עבורה, פיתוח. סצינה: הפיליפיני עומר על הגג ומשקה. הצינור כורה מהכרו. הכרו נמצא שני צערים ממיטת השיזוף של חכמי. הפיליפיני צריך לרדת מהגג כרי לחבר את הציגור. חכמי לא זו מהמיטה. לא שולח

גם לא מעניינת אותו השאלה אם ביטות זה דבר השוב, האם הוא עצמו תורם כמשהו לאנושות, האם הכישורים שלו באמת מנוצלים. הוא כורק רברים מזווית אחת: האם זה מספיק מעניין אותו והאם זה מהווה אתגר. אין לו פרטגזיות של גדולה. הוא אפילו משועשע מהאנשים המאמינים שהם עושים דכרים "חשוכים". לעתים גם מרחם על גאלה שתישכים שהם מצילי מולרת, מרינה, חברה, תורמי תרומות. הרי אף אחר לא יזכור שהם חיו. אני גם לא מאמין כ'איזמים'. אידיאליום וכולי. בגלל דברים כאלה נהרגו יותר כאיש העולם הגרול. קורא הרבה פילוסופיה. אימץ אנשים מאשר כגלל כל דכר אחר. אני מאמין ב'קומון לעצמו את התיוה שצריך להנות כחיים, ויודע גם איך סנס'. זה הכל".

ស្សaeaio 32

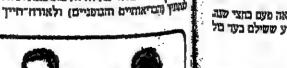
את אוסף הבולים שלו הוא רואה מעם כחצי שנה האוסף געול בכספת בבנק. כבר ארע ששילם בעד מל

- או אימה הדנאהו

אני צריך שיהיה לי הכל הכי הכי, האשה הכי יפה, התמונות הכי טובות, המערכת הכי טובה. ההנאה טמונה ביריעה שזה שלי. אילו גם ה'מונה ליזה' היתה שלי, הייתי אוהב אותה יותר. זו עוברה, לא תולשה האספנות נהפכה אצלי לאובססיה. תשוקה חזקה. אבל גם לתשוקה הואת יש גכולות. לא משלם כל מחיר

מהשייש הלבן של המרפסת עוברים לשייש הוורוד של הסלון. חכמי צמא למוסיקה: יש לו, כמובו המערכת הכיהכי. לייזרים ורמקולים והכל כשתור נוצק. .מגיעה כקלות לאלף ואט. רוצה לשמועז" רוצה יטים נבחרים סגורים מאחורי זגוג פבארוטי כ"אאידה". כעבור שנייה מהליף לקצב אוד מהיר יותר. יוסי כעל הגוף עם פנים של ילד מתחיל לרקוד בקלות מפתיעה על השייש החלק בוף גדול ומרשים עם במדים קטנטן. את הגרביים והנעליים לא חלץ. יוסי חכמי לא מתפשם לגמרי. מה שבשות.

בילי מוסקונה לרמן

נרמברג חיים, נהביה, יוסטטל 832

• עדני שלום: "ב־20 יום הפחתתי 14 ק"ג והכרס נעלמה לגמרי!"

בן־יתח עליזה: ״ריכוזי השומן • נעלמו – ללא רעב – ובפיקוח רפואי. רזיתי 21 ק"ג ב־50 יום!"

• גרימברג חיים: "בקלות, ללא תרופות רזיתי 13 ק"ג ב־20 יום – בשיטה הטבעית ביותר. מרזי מורית."

שם – מרזי מורית שולחת עכשיו חומר הסבר מפורט + הוכחות (שומות 02-630423 02-663125 או בתלוש.

> מש החידה בישראל שנבדקה והוכחה מית. - עם 2 שנות נסיון רסואי ו־מפס,000 ממח להצלחת בהרזיה ובסילוק ריכוזי השוק – הינה תב' מרזי מורית.

מחשרת – בפיקוח רפואי

ות ם השיטה היחידה המביאה לידיעת מינו שייום [במשך 8 שנים ברציכות:]

ין שק המצלחה בתרויה וסילוק עודסי שומן הבעיחיים" - מוכחת יום יום.

הווה מהירה + סילוק ריכוזי השומן בפיקוח רפואי

חיובקיאו תכובה חייבת להיות מתוכננת ומותאמת לתוק (ובראוחיים והבופניים) ולאורוז-רוייך עיי

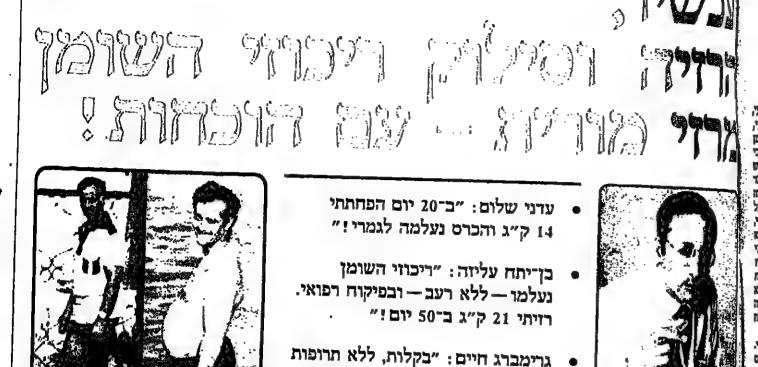

DI 60'3 3"[7 21 נן־יתח עליזה. אילת, לוס אנג'לס 163/28

רומא (ולא ע־י מחשב), ולהחבצע כפיקוח רפואי. זוהי ההתחלה הנכונה של הרדיה בטוחה – ולתמיר. הצוות הרפואי ב-מרוי מורית- חקר ומצא את הפתרון המושלם היחידי, שנבדק והוכח כבריא: זוהי תכנית הרזיה אישית משולבת, המותאמת לנתוניך עיי רופאי החברה כנוקחא מיוחדת. ביחד עם המשקה הבלעדי חתכשירים לאיזורי ריכוז השומן, המכטיחים לך חצלחה מלאה: בכל 10 ימים יפחית נופך 10-3 ק"ב בקלות וביעילות (ובין אם עודף משקלך מסתכם ב־3 ק"ג או כ־40 ק"ב) – ודווקא באיוורי ריבוז חשומן

התאמה אישית וייעוץ יום־יומי

השיטה הבלעדית למרזי מורית בפיקוח רפואי כוללת: תכנית הכדיח אישית, תכנית התעמלות אישיח, תכניה 'לשמירה המשקל לחמיר, תכנית לסילוק ריכוזי השומן, חכשירים בלעדיים ומשקה

עדני שלום, הרצליה, הצברים 78

טבעי — ללא תרופוח, תכנית ייעוץ יום־יומית, קסטה להצלחה ומעל לכל -- הבטחה של רופא להרזיה

צוות יועצות מנוסה עומר לרשותך בכל יום ומעניק לך יעוץ ועדור בכל תקופת ההרזיח ושמירת המשקל. יש לך עם מי לדבר בכל יום - ובסודיות מלאה.

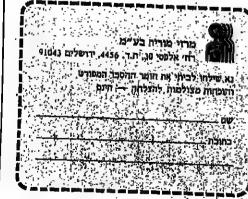
חינם -- 24 שעות ביממה

כל שעליך לעשוח הוא לחייג ככר ברגע זה לטלי .02-663126, 22-663126, או לשלוח את התלוש המצורף ולהזמין ללא כל התחייבות: חומר הסבר לשיטה + שאלון הרשמה מדעי + הוכחות מצולמות + הסבר למשקה ולתכשירים לאיזורי

. גם בלילות ובשבתות תוכל להחקשר, למסור שמך וכתובתך למוכירה האלקטרונית, ומיד יישלח אליך כל החומר – והכל ללא כל החחייבות.

שירות מיוחד להרשמה מיידית

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות, לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות הטלפון, בין השערת 10:61-00:80.

ש להם סוטג' משפחתי ובו ארגעים ושמונה מררים, עשר לימוזיגות עם נהגים צמודים, הכנסה של מאתיים מיליון דולר – וגם כת המאוהכת באכיה וכן המאוהכ כנהג, נכרים שנחספים, נשים מתגוששות בתוך בריכת גוי. את אימפריית הענק שלו מנהל כלייק קרינגי טון בהגפת יד או הרמת טלפון מדי פעם - אגשי "שושלת", זה ברור, חיים אוחה בסטייל. אבל איך חיים יוצריהםו האקשן האמיתי, תאמינו לי, מתרחש כולו מאחורי הקלעים. בהוליווד יודעים: את עלילות "שושלת" שואבים לא (רק) מן הדימיון. דורבה אפשר ללמוד מחיי מי שעושה את הטררה.

אהרון טפלינג – חלום אמריקני. מפיק חרוץ, נוקשה ויצירתי. בן־בניתם של מהגרים ש"עשה זאת" באמריקה. הוא נולד וגדל בשכונת עוני יהודית כרלאס. היום מעריכים את רכושו כשלושימאות מליון דולר והוא אפילו הצליח לחרשם בספר השיאים של גינם כשהפים 1100 פרקיתוכניות טלוויזיה בין

הוא דמוקרט, זכה בעיטור גבורה במלחמת העולם השניה. את האימפרית הכלכלית שלו הוא מנהל בעשרים שעות עבורה ביממה, לילות ללא שינה ו.אני ראגן כרוני") ושיתוף פעולה הרוס עם אשתו היפה קנרי, וקנרי, זה ירוע, היא הסיפור האמיתי. הסטייל

עשרה ורבע מיליון דולר שילמה קנדי תמורת הכית ככוורלי־חילט שהיה, בעבר, ביתו של בינג שרוסבי. עם הקניה נילחו קכלניה של קנדי את הבית ער היסוד, וכמקום אחוזת קרוסכי יש שם חיום, בין חשאר, מגרש פרטי להחלפה על פרח, באולינג וגם גן חיות פרטי כדי שלקטנים וטורי, בת 11, ורנדי, כן

כדי לפצות את השניים בחג מולר "אמיתי" לחברת תובלה וזו שלחה אל הכית עשרות משאיות עמוסות כשלג, פועלים (מכסיקנים) הרוצים פיזרו את הלובן הצוגן על מדשאות האחווה, ולספלינגים היה מוף־סוף "הג מולד לבן".

קנדי, זה ברור, היא האשה ההוליוורית ביה'

טיסורי מעלליה, בגריה, סגנון לבושה, רהיטי (המשך בעמוד הבא)

35 **Vipeal**a

(המשך מהעמוד הקודם) ביתה הם כדיחה קכועה כוצגים המעטייותרימתוחכמים של עיר הסרטים, אך מה זה ככלל משנה: לארוחת lunch with the צהרים עם חברותיה (מה שנקרא פורוג מיליון רולר (girls) היא יוצאת עדוייה בשלושה וחצי מיליון רולר (ביהלומים, כמוכן). כרור, לכן, מדוע אומרים שאת ספרה "נשות הוליווד" ביססה ג'קי קולינס (אהוחה הצעירה של ג'ואן) על רמותה של קנרי הנאה. את

סיררת הזבל הזו (שהוקרנה על מירקענו לא מזמו)

הפיק הבעל המסור, אהרון ספלינג,

עיתונאית שהצליחה לחדור מבעד לטכעת אנשי הבטחון/מזכירות/סוכנים/עוורים/ומשרתים של הספלינגים, סיפרה כי בבית פנימה מצאה גבר לא צעיר (60), תולה־עכורה, הרוס מרגשי אשמה (יהודיים) ואשה צעירה (37) שהיא עזר כנגרו: חיוך זוהר ונפש של פלדה. קנרי, בניגוד לבעלה, לא נאבקה כדי לטפס לצמרת – היא נולרה שם. אביה היה אחר מעשירי החוף המערבי, וכבר כילדה העדיפה לקרוא כשעת ארוחת הבוקר את ה"ווליסטריט ג'ורנל". כשהיתה בת שמונה ירד האב מנכסיו ובתו הקטנה והמפונקת נאלצה לנסוע לבית־הספר כאוטוכוס הציכורי (ו). את השיעור הזה לא שכתה.

את כספה היא משקיעה היום בכורסה הבינלאומית (בעיקר קומודיטיס) ונכסי דלא־ניידי. יש לה בוטיק יוקרתי בבוורלי־הילס, ומחצית המניות בחברת נולן מילר (מעצב האופנה של "דיינסטי"). קנדי עוברת בקביעות על כל חשבונות "שושלת" זיכולה לאמוד את ערכו של יהלום ממרחק של עשרה

אני קם מדי כוקר ומשוכנע שהיום זה יקרה לי: היום יתמוטט הכל", מורה המפיק הגרול. כרור: מרובר כיהודי תולה־עבורה ואכול חרדה ואשמה. גאני תי כחררה מתמרת ומחכה לכשלון. אני יורע שהקטסטרופה מתקרכת אלי, והיא תגיע. אני רק שואל את עצמי מתי. אינך יכול לחיות בעולם דימיוני כמו וה שלנו בלי לחשוכ על גלגל המולות המסתוכב".

נדי יודעת שלא רק במול מדובר. ידידיה מתארים אותה כאשה חריפת־שכל, חרוצה ויטודית. היא תמיד העדיפה לעשות משהו ולא להעכיר את היום כלגימת קוקטיילים ב"פולו־לאונז", ובמשך הומן גם למרה להתעלם ממשמיציה. .פיתחתי לעצמי שריון, ואיני מתרגשת מכל מה שאומרים עלי. אך אם אשמע מלה רעה על בעלי או

שם המשחק שלה הוא תחרות, והיא אוהבת לנצח. כאשר אשתו של שותף עסקי לא נראתה לה – פורקה השותפות. ליאונרד גולדברג ואהרון מפלינג, שעברו ביחר חמש שנים והפיקו סררות כמו "המלאכים של צ'רלי", נפרדו בשערוריה. הגכרות גולרברג וספלינג לא הסתררו כיניהן. האם זה מזכיר את פרשת אלכסיס־את־קריסטלז גולדברג וספלינג הם היום השונאים הגדולים כיותר כהוליווד – כמקוכל אצל שותפים לשעבר.

הרי אמרגו, את עלילות -שושלת" אין שואבים רק מן הדימיון. זוג מסריטאי הטירוה (ריצ'ארד ואסתר שפירא) מרוויחים אמנם מאה אלף דולר (כשבועו), אך חייהם השקטים חסרי כל כרק רכילותי. המורה ונהג המשאית שנפגשו בחוג לכתיכה יוצרת הם סיפור הצלחה הוליוודי, אך לא בנוסח הנוצץ. אסתר נוסעת בקרילק רפוקה משנת 1978, וכמקום לכלות במכונייכושר היא מעריפה לקרוא ספרי כלשים. את טיפת הזוהר הגוספת לסידרה מספקים הכוכבים. כאשר אני מתכוננת בסגנון חיי הראוותני, בא לי פשוט להקיא", אומרת ג'זאן קולינס־אלקסיס. ואת זה היא אומרת כטרקלין ביתה כן שלוש הקומות בבוורלי־הילס, המוקף שורת עמודים צכועים ברוגמת

קוליגט היא כוכבת כזכות הסידרה. שמה של יפהפיה הסוערת כיכב אמנם חדיר בטורי הרכילות, אך לא תפס מקום נכבד ברשימותיהם של סוכני השחקנים החשובים. אפשר שהאוטוביוגרפיה שלה שלהן תוך-כרי עבורתן כסדרות: ויקטוריה פרינסיפל, – הפכה אותה לסטארית, וזו שפעה תמיד חומר עסיסי לאודרווקא מתחום הקולנוע. קולינס רחבת הלב סיפרה גלי גינוני כיישנות על כל מאהכיה וכמיוחר ציינה, למשל, את וורן בייטי, שהיה מאהב בלתרנלאה ובעל ביצועים מרשימים שיכול היה "לעשות את זה" ולרכר חייכנית ומעניינת תובע מהן מחיר כבד. הצלחה היום

כל אנשי "שושלת" (כמעט). הכנסה של מאות־מליונים, חיים בסטייל, אינטריגות, אהבות אסורות.

לשמור על עצמה בתודעה הציבורית היא עדיין מעיפה מדי פעם אינו שערורייה־זוטא: כאחרונה שפכה כוס יין בפרצופו של שחקן מפורסם לעיני עשרות רבות של סועדים במסעדה הוליוודית ידועה. פרסומת שערוריתית רק עוזרת למכירות הסחורה־שעל־המירקע.

"שושלת" ו"דאלאס" מתחרות עכשיו ביניהן מי תצלית להתתים לשורותיה את העלמה וגסה ויליאמס, הכושית היפהפיה שאיבדה את תואר מלכת היופי של ארה"כ לאחר שנתגלה כי סדרת תמונות עירום שלה למככבת ב'פנטהאוו". סיברה מתחרה ושמה "falcon מכתה כג'ינה לולובריג'ירה, אך ספלינג הצליח "crest להשיג שתי כוכבות־מחול גדולות מן העבד, ג'ינג'ר רוג'רס וסיד צ'אריס, כשביל סידרה אחרת שלו ושמה: "זוהר". גיום הכוכבים לסדרות נעשה כמו עיסקות רכות כהוליווד – במסיבות חברתיות. אסתר שפירא (התפריטאית) פגשה את דיאן קארול במסיבה כביוער של ספלינג, הכיטה בכושית היפהפיה ואמרה: דיאן היא שושלתו". כך נהפכה דיאן לדומיניק דוְודו, המתחרה רק עם אלכסים במכשפיות המרושעת שלה.

וכאשר בסדרות מופיעות כמה כוכבות זוהרות, רומים היחסים כיניהן ליחסים שבין הגיכורות שאת דמויותיהן הן מגלמות. העוברים שומרים אמנם על סוריות סולידרית ואינם מספרים הכל, אך המעט הרולף החוצה רק מוסיף עניין לחניגה. חבריה לעבודה של ויקטוריה פרינסיפל (פמלה מ"דאלאס") שלחו לה ליום הולרתה זר וררים נכול עם פתק: -קטפנו אותם כשהתחלת לשים את האיפור": בהאשה הזו היא מירשעת", הם אומרים. "מפלצת תככנית ואכזרית. אחרי שהעיפה סטירה ללינדה גריי (סו אלן), אפילו

המפיקים היו שמחים לו הסתלקה מן הסיררה". שחקנית חדשה בסידרה מהווה איום גלוי לכל האחרות. פריסיליה פרסליי (אלמנתו של המלך) היא עריין אאוטטייררית ב"ראלאס", וג'ואן קולינס עריין לא החגברה על "טראומת דיאן קארול". מדי יום היא מתגנכת למשרר כדי לכדוק אם תפקידה של השניה לא גדל. לעיתון הסכימה לומר רק: גאני תושכת שזה גפלא שעוד שחקנית יפהפיה כת למעלה מארבעים משתחפת לצדי בסידרה. הרי מי כמוני יודעת שאפשר לגלם מכשפה מבלי להיות כזו באמת". גם תיי האהבה של כוכבי "שושלת" ו"ראלאס"

אינם מפטיקים לעורר עניין, אך השמועה אומרת שאין הרבה טטוצים על ה'סטים", והמפיקים אומרים ש.כל סיפור כזה נגמר תמיד ברע". מה שברור הוא שכל הכוכבות (כמעט) לא הצליחו לשמור על חיי המשפחה לינדה גריי ושרלן טילטון ("ראלאס") וג'ואן קולינס ("שושלת") התגרשו במהלך העכורה. לינרה אוונס ("שושלת") עריין כודרה. הן חוזרות הביתה בערב, רצוצות ותשושות. הלחץ להיראות יפה, זוהרת,

כטלפון בעת ובעונה אחת). מאז "שושלת" אין היא אינה ערוכה להצלתה מתר. "הוליווד היא מרכז צריכה יותר לעזור למישהו לאיית את שמה, אך כדי התחרותיות. הנעורים והיופי הם הדבר החשוב ביותר. אני רק מביטה בכל היפהפיות כנות השבע־עשרה שמגיעות לכאן, ונעשה לי רע". אומרת אוונס.

די שמה שרולף התוצה ישמש רס לסיתם 餐 מכירות, חתומים שחקני הסדרות על הסכמים שלא להתראיין. ספלינב: שנו דורשים מהם לא לגלות דבר. העלילות שלנו גשמרות כמן סודות תעשייתיים אנחנו עושים הכל כדי להתגונן. חותכים את התסריטים לאיטריות רקיקות, מפורים את הדפים (הקרועים לחתיכות קטנטנות) בפחייובל שונים, שורפים אותם תורים את האפר ברות. ולמרות כל גד יש לעתים הדלפות. ומה הפלא: המתחרים שלי מוכנים לשלם חמשת אלפים דולר על הרלפת קטע עלילה?.

אז מה עושים? אנשי "שושלת" מחברים תסריטים מזוייםים ומשאירים אותם כמקום שבו יכולים "לגלות" אותם, מדליפים מידע כוזב ולפעמים אפילו מצלמים סצינות שלימות שאין כל כוונה להכניסן לשירור. הבל כרי להטעות את האויב. בריגול שלהם מלחיץ אתי מאוד, אך אני גאה לדעת כמה אנחנו מדאינים אותם". העסק הוה מתנהל כמקצוענות מושלמת. אהיון

ספלינג, אשר מאז 76' הוא בעל חברה עצמאי ללג שותפים, ("אהרון ספלינג פרודקשן") אחראי, בין השאר, ל"סטרסקי והאץ", "המלאכים של צ'ולי ו"ספינת האהכה". הוא הפיק תשעים ושניים סרטים לרשת אי.בי.סי. במסגרת "סרט השבוע", ועכשו תוא עסוק ב"שושלת".

את סררות הטלוויויה שלו אין וצא מנהל בהרשת גבה והוא לא קופץ (כמטוס פרטי) מדנבר לסו־פרנציסקו כדי לאכול סיני. להיפך. ספלינג ועובריו עמלים קשה, קשה מאוד, כדי לחלוב את הבקי - שלנו. "כוכות פמלה" ופרוות אלכסים, רהיטים תמרוקים, ספרים ומשחקר מחשב המבוססים על "שושלת" (או "דאלאס") נמכרים כפשרות-אלפים. אנשי "בלומינגרייל'ס" שהוריעו על מבירת אוסף "אלכסים" הצליתן רק כעזרת המשטרה להרוף אח הסתערות הקונות. בובת הרסינה בצורת קריססק עטופה בפרווה אמיתית ותכשיטים אמיתיים נפכרה כווון תועשות ומי שמוכן להמתפק בקשנות יכול לקנות לו בקבוק בושם ושמו "לעולם קריסטל" - הברת צ'רלס־אוף־דה־ריץ" מוכתת אותו במחיר 150 דולר

נשמע מטורף? מה פתאום. אחרי כל הקרנה מגיעים למשרדי החברה למעלה מחבשת אלמים מכתבי קוראות המבקשות לשאול היכן ניתן לרכוש את שמלות אלכסים. פרוות "שושלת", למשל, ניתן לוכוש בקלות. בסך הכל מאתיים־אלף דולר. אשר למטלסנים המבקשים את כתובתו של מועדון הטנים "מיראו" (שאינו קיים כלל) – "את אלה חדלנו בבלל

לאביכ, רחוב בן־יהודה 163. מקום שקארימנסלי מאוד. כזה לא היה שם ככירו בת השנים האחרונות: מסעדה ארגנכינית. פאב כרזילי, פיצריה איכלקית, גלידריה מוצהב על אחד מן הגלעולים הללו היסקע הון השתנשמים וקישוסים אך כינוי היעזר והחזות מוצא לשניי המול. נפתח – נסגר, נפתח – נסגר. מע צתר, לפני ומן קצר - שלט תרש בחוץ להשמעום) ורקור חרש בפנים, עם שטיח ירוק מולפה צמויה רעננה היוררת כון המיסרה, הכיוו תשים מומות וסלים מומרת הארץ עבוסי פירות התנוצים כינלאומי" עם פזילה ברפתית ו"שף" ת, שוז כם בעל המקום החדש, בבגדים לבנים

שקוחיק מאוד. דמות ציורית הנודרת אחדיה שלצון של סיפורים ואנדות. בתעודת הזהות שלו משנה משב הגיל - 70 לערך. כולם מכירים

אוף שולים תניכיות ושחוק של ממזר צועני

מאלתמנים של השף כויסטיאן באלתמברה היפואיה באלתמברה באניים במנשיים במנשיים השל ענת חלושה. מסעדתו. וה לעל בלליתרן של יפו. נסגרת. במקומח ושה אות, שקוראים לה "עוקסידו". גם אלשוה בשרה, אבל בלי יומרות של מינו צינתי, ום הוא עם מבחר מנוח השנה הושה עצמית, גם היא בעלת מינו מינוים למשי קור.

ניתני הסמוך לכניקה מבחר מנוון של מינון שמות האשונות, קרות וחמות. אחת מינור ויכולתך. יש שם גם מרקים שאו מוק הגור) ובאחד האילפטים ומולה חובלו למצוא כבד עוף על ובי מולה את הפנות העיקריות – בער או שישועים אל משולחן, לפי בחירתפם. שה שומנת שוב כתושה עצמית ודעישקה לים (החיום) מחירה 20 שקל, לולל כומיה לית מנים, לא לולל למי שרות, בינחיים הלאו תעלם למרי לא דע, איך זה ייראה שית ישעם למרי לא דע, איך זה ייראה שית ישעם נעלר הורשיים: שלושה – זהו

שונות כבל על חקו מכער לופנה מחוף מות אל מוכן חעיד וומוס ללוודון יו ביו מו ביוול אנו יבירול בקום חומוז מייים אתרו שם 10 שקלים מודות בויות הזלילה יש לך שם מקים חופשי הופשי הופשיים מו לו אם שנה הופון ממידה לקוג המקוד שאומק בזרך אולי הנחקב המצור אם ליאלה אדירים בשער אם הלאלה אדירים בשער אם הקומה, שבל היוב השורה נשם הואון לפופע הלא

אצל אנטואן (מימין) ב"לה נטטרונום": תפריט בינלאומי עם "פזילה צרפתית". (צילום: שמואל רחמני)

העניקו לו שפע של נכדים. צועני אמיתי הבנאדם.

כמהלך נדודיו ותחלופותיו הקים בערד מסערה בשם

"להיגפטרונום". אחרי"כן הקים מטעדה באותו שם

בכאר־שכע, והיא קיימת שם עד עצם היום הוה. עכשיו

כן-יהודה בתל־אכיכ.

אקרוים מעולה.

מסעדה נוספת, גם היא "להינסטרונום", ברחוב

שף אנטואן שעירן הצוענות שלו הסתיים - בשטח

המסערות ובשטח הנשים. עכשיו, כשיש לו מסערה

יפה כמקום טוב באמצע, כשיש לו אשה יפה, הצעירה

נשמונה שנים מכנו הככור, ווא גמר אומר להחביית,

לסגור את תקופת הצדלי־גוד־טיים. לחיווק הנור אנו

מרימים אתו עוד כוסית אחת של "בומרלונדר", שהוא

כחריפותו בעיצומו של קיץ, מוסיף לו שני שליש מיץ

אשכוליות ומקבל משהו קייצי, קליל ונחמר. מכל

מקום, כתוך ה"לה"נסטרונום" מומומים המוגנים

והומים המפוחים וצינה נעימה מרחפת בחלל. על כל

שולתן ניצבים שני קנקני יין - אחר לבן, אתר ארום -

. סלסלת לחם שחור, כלסלת ירקות טריים לאיתתוכים,

קרש עם ארבעה מיני נקניקים וסכין משונות. אתה

רשאי לבצוע כנן הנקניקים ולחתוך מחירקות ולמרוח

עוד בסדם הומנת את המנה הראשונה. כל האקדמות

הללו כלולות במחיר "עריכת־השולתן". התפרים -

עבריה וצרפתית – מציע מנות ראשונות במחיר של

5.6 שקלן אומצות כמחיר הסוכב סכיב 20 שקלן דגים.

סביב 16 שקל: מנות אתרונות 4 שקל. המנה היקרה

22 שקל. בצהריים מנישים גם "ארותה עיסקית" בת

שלוש מנות במחיר המפחיע של 17 שקל. כהתחשב

ביותר היא נותה עגל ממולא כגבינה וכשר מעושן -

את הלתם החמים ולאכול כאוות נפשך ו

לא רע ה"בומרלונדו" הזה. מי שלא יכול לעמוד

על כוסית של "בומרלונדור" מותריור מבטיח לנו

בודרו של המקום וברמת מטכתו זוהי העיסקה הכי אותו כבינוי "שף אנטואן", ואיש אינו מאמין שהוא חמה שהולכת היום בעיר הזו. באמת כן שבעים. היו לו כברימטערות ככל רחבי שימו לכי יש כאן גם מספר פריטים שמשום־מה הארץ. היו לו גם כמה וכמה נשים. תוקיות, כמובן. לפי מניינו - סבע נשים. כולן העמידו לו צאצאים ואלה

לא מופיעים בתפריט. כראי לזכור את הפתגם "לא הביישן למד" ותמיד להתעניין. מגישים שם, למשל, כמה פעמים כשכוע, בוייאכו לגמרי לא רע. כמנה ראשונה מכינים גם קנלוני טעים למדי. אפילו שוקרוט תוכלו לקבל שם במעם מדי יום ביומו. התבשיל האלוסי הוה הופיע לראשונה בתל־אביב לפני רי הרכה שנים, כאשר השף אנטואן כיהן במסערת "נאש" עליה השלום. הוא היה או מפורסם בהכנת המאכל הזה. השוקרוט האלוטי הולך עם הקיץ התל־אביבי דק כשאתה מגוכה על ידי מוגן וכשלצדך בקבוק יין לכן צונן, או כוס בירה גדולה. השוקרוט הוא כרוב כבוש מכושל בבירה ובתוכו לפחות שלושה סוגי נקניק וגתחים של בשר מעושן. ב"לה־סגסטרונום" מגישים את התכשיל הככר הזה בתוך קררה כברה. המנה מאור נדיבה ואנו ממליצים להסתפק במנה אחת לשני

לא יכולנו להתאפק ואכלנו מהשוקרוט, למרות חקיץ הכבר שרבץ בחוץ. עור טעמנו גתה קטן מהאומצה המפולפלת שהונשה לסוערת שמולנו. האומצה היתה מצויינת – בשר משובה, צלייה צכונה, רוטב עם גרגירי פלפל אמיתיים, חום־בהה בחוץ, ארמרמם־עסיסי בפנים. קינחנו בסלט פירות טרי שקוביות המנגו שבתוכו מעניקות לו מטעמן

"לה־נסטרונום" מתוח ללא הפסקה משעות הצהריים וער לשעות הלילה המאוחרות, שבעה בשבוע. ניתן גם לשכת בתוץ, על המדרכה ובין חאדניות, ולהסתפק בשתייה, חטיפים, או ארוחה

37 Binesia

មានទង្គម 36

לא צריך לצאת לסאפארי באפריקה בשביל ללבוש חקי. אפשר גם לטייל אתו בגווגל העירוני. חקי הולך עם כל צבע, והוא כמעם נצחי. כמה בגדי חקי בארון — ותמיד יהיה לכם בטים טוב לבנות עליו סיכור אופנתי שלם,

> מאת יהודית חנוך צילומים: צביקי עשת, ־מולה סטודיו־

HITTONI TAIND

ישראל, מדינה שבה לוכשים רכים (ור בות) חקי כמשך כמה וכמה שנות חיים מר כות, כמרים של הר בה, קצת קשה להבין איך מצליחים למכור לנו חקי כאופנה.

אכל עוכדה, כגדי החקי חוגגים גם אצלנו – כחלונות הראווה וגם ברתכ חקי של "זכרונות מאפריקה", חקי של טיולים, חקי שמערבבים אותו עם לכן וארום וצתוב וירוק, מקי ספורטיבי וחקי אלגנטי, חקי מקומט ומנוהץ, משלומפר ומעומלן – חקי שמתאים את עצמו לכל

הסיפור של החקי כאופנה, סיפור

דישו בצירוסה וכארה"ב היה לבסוע

תו משבתרב וממנושי המסדרים לרחובות העדים כבנדים ספורטיביים מאליתשעת, התויל בסוף הכאה המיועדים למי שאינם יכולים להרשות שות משר הרכר הכי מו בוצגים לעצמם סאפארי בערכות אפריקה. שפר משיקת להביא הביתה כמה מחודסת של אפריקה הרומנטית, נדבה פון לל מדון, כדולסים ואריות. זה שלא היו מצליחים לשוב ולהריץ את

עם הג'ירפה: צירוף נקי ויפה של חקי ולבן (עיצוב צביקה בר ל"אופנת הוניגמן"). בצילום קכוצתי עם אריות־של־צלולוייד: חקי שהולך טוב לא רק לטיולים. גם לסופרמרקט. ("דן קסידי"), ובחברת הזברה – מכנסיים מ"ימי האימפריה הטובים" וגופיית טריקו שמשלבים שני נוונים של חקי (עיצוב נועה ברלב ל"מיף").

מרבר, חקי כירוקיזית שמזכיר את גוון חצאית ארוכה מחקי, יש לכם בסיס טוכ

נקי ואלגנטי, כשמצרפים אליו בגרים איפור: בני ברדוגו.

מק הפרדו את המרידו אל בעריהם בשלאנשים נמאס ללבוש בנו הוא המרידנו שבים החברבורות של נמר – וגם חקי שרומה ומימיות וכל מה שצריך. את המרידו את בעריהמאפארי בעלמים לכמה שנים – ואחרייכן שבים החקי ונוא גם כסים מצויין שאפשר לאפריקה הרחוקה. סגנון לכוש קלאסי ובסיסי – ואולי זה "להלביש" עליו מה שרוצים. אפשר הקי 86', הולך טוכ: לסאפארי מה שמסביר את סוד הצלהתו גם אצלנו, לשייך אותו לאופנת הסאפארי. עם בנליל וגם לטיול בכיכר המדינה

ללבוש לחור: חקי בהיר של תולות אם יש לכם זוג מכנסר זלמן רחבים או "המטיול", "לב דיזנגוף".

כזה כמה עשורים החקי ומא אופנה

אבל אילו היה מדובר רק כתחייה

השדם של "עשירים כלבר" . החקי ידימה. אלא שלפני מספר שנים

מליות נפרסיה, הנציחה את מסעות נילו צעירי פארים ולונדון אלה שלא

צד מלה כאפריקה קולנועית יכולו להרשות לעצמם כגדים יקרים

תושת מצוחצות, ללא זכובים ואבק. במיוחד - כי לא רועק מהם קיימים

לם דפת, לכושים בכנדי־סאתארי אוצדות שלמים של כנדים שאפשר מיינים ונחל מנוהץ, עסקו לאור היום ליקנות בפרוטות - מניתטני עודפי בגד

"ו ששוני, ולאוד ומדומי השקיעה הצבא המשומשים. הם פשטו על

ששיה נצד האוהלים כשברקע המחסנים. רכשו חולצות-מדים

מו שות הבוא אפילו טרון התאהב ומכנסיברך גדולים, שילבו אותם עם בין למפת הליפת סאפארי. הפרס חלקי לבוט צבעוניים, והחקי נכנס

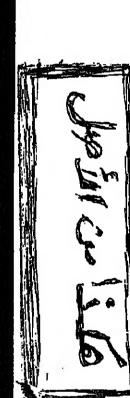
לארון כאופנה לצעירים.

המדים החדשים של צה"ל שמקבלים לבנות עליו סיפור אופנתי שלם שתמיד מהאססנאים ביום הראשון של הטירונות, מקשה האתדונה, הבינו האנשים שאינה נגמרת. אחרי ומלחמות, חקי עם פסים וחקי עם הרפסים של ממנו הפעם חקי של טיולים – לטיול שלש אחר שלים צעות את הרמו שמור אליהם שאינה נגמרת. את יבירות הם כתמיהסוואה, פסים של זברה בת"ל או לטיול בגליל – עם תרמילים בים הכמו שתור אליהם כשלאנשים נמאס ללבוש כגדי חקי, הם כתמיהסוואה, פסים של זברה בת"ל או לטיול בגליל – עם תרמילים

> ארץ החקי הנצחי. כשנמאס מהכתום הטרת־עור וצמה וסנדלים מעור טבעי, בתל־אביב. ותורור והצהוב, מהתרפסים ומכל יתר עריים מעץ ומשן וכובע קש: לערבב צעקות האופנה, אפשר תמיד לסנת אותו עם צבעים עליוים או לשמור עליו.

כו כמה נוונים שאפשר לצרף ביתר או בנד חקי בארון הבגרים הוא נכם. תרמילים ואביזרים לטיול: ללבוש לחוד: חמי ידיור של מולים: שם וש לכם ביתר הבגרים הוא נכם.

39 BIDEDIO

NORDMENDE 70717 OU מו משמניל לבשל את יומן הבותר של

リコーカコ

- הגדולה מכולם: אמקור גאה להציג את טלויזיה ער דמנדה ספקטרת עם המסך המרובע הנדול ביותר בישראל - "28!

המסך חמרובע - המילה האחרונה בעולם עם הכנסת מנורת מסך מרובעת ושטוחה יותר, אתה מקבל תמונה וצבע חדים, ברורים ועמוקים יותר עד קצות המסך כמו במרכז תתמונת. ההבדי נראה לעין - מחצפיה הראשונה!

אניים - STEREO - חגיגה לעיניים וגם לאזניים

בערדמנדה ספקטרה, מותקנים 2 מגברים נפרדים חמבטיחים צליל . סטריאופוני אמיתי, נקי ואיכותי

כך תוכל להנות משידורי סטריאו מחלווין או מסרטי וידאו המוקלטים בטטריאו, ובעתיד גם מחטלויזיה חישראלית. לבחירתך NORDMENDE "22" ובקרוב "25

• חיבור מיוחד לטלטקסט • עיצוב חדיש חחופך את חטלויזיה לחלק מעיצוב פנים ביתך. • הטלויזיה מורכבת בישראל, ומוכנה לקליטת שידורי לווין.

▶ של תמונה חדה מקצה לקצה ▶

אחקור

ושת צונו היוני להבנת הפרינגים. -אני ככייבן קון מי, שנ לנסוף כנע אל המייבור העקרוני, יחה שתת, ושת הסיבה שהלכיון יבנ"ע נגד

ממקים סקל.

התל חומוי כמי למימון הכג"ב של העוברים." תודעלולצ מוכיר לי שמנע הוא משפטן.

מות הפכלתו ננסט אייכם לעיל. כאכר היה ומהאלידמשפטים. וככן, את הסנה הואת הוא המתלות (שוץ מאנגלית: כאנגלית אפסי"ו ואז שו ני הוקנלה פועמרותו לשנת־השתלכיות תחשית נמסטית תוכניתימילגות ל.כינהיגים דר מדעה מתפחחות. היתה אמנם בעייה קשנה מתולת (בנחינה באנגלית בשגרירות קיבלתי לתחומש, או קראתי כל יום "ג'רוולם־פוסס" מוי על וה'ו, אבל העניין הסתרר וכיגע יצא. בינו נוויו, לוצ"ל.

האו שעשה באמריקה ממלאת נתח נכבר קורות בעודר דויר כנע - קורות ההקושה האת יש לו, למנע, לפי הרף שנתו , ושלונה מאוניכרסיסת כרנדיים בכוסטון, תחש ללימורים מחקדמים כמינהל שירותי הרות שעור קיץ כאוניכרסיכת מינסוכה בתחום צניות מתפתחות ומרינות מפוחחות" ויש מושונקלטה למשפסים באוניברסיטת בוככון מי שמת המסחרי והפליליד. לא רע, כשביל באותה התקרב כרי וזוסיהשערה אל התואר הלשות שרותי רוותה, כפי שהוסיף וסיפר לי עור עור לכת לסם, לעשות עור ששומלים לתוארישני"א: לא רע בשביל שנה א. שההלמת בפקולסה למשפטים" המוזכרת ק ומוש היתה, בעצם, לפי התורה שכעל־פה, מי משויונים: ולא רע בסביל שנה אחת שבה יצוף פנ גם ב-קורם בהרוורד, 'ריפורטרם אנד משק ש עתונאים-ממשלה. וה מה שנתן לי את מה מיקשות במדינה דמוקרטית" -- ורק כיחכית מקוו ומפלנת לא הזכיר בקורות־חייו חכיורפסים מ מוס הוה, כאחת מחמש האוניכרסיטאות שניות מעריקה, בקיצור, שנה גדוקה ופוריה בדעה אתי לחלוטין: למרתי, הישכלתי, ראיתי ת לפור או אמריקה") אפר לא יכולה להסתיים מישלוטו שעליה החתום נשיא ארה"כ לשעכר

ותי פרק חשוב ביחסי ולוה פעילים: לעולם לא ונל שכר מהמיפלגה, או אראה עילות הציבורית מטרת שכר

"ד קמ" - כפי שכתב מנע, כשבוע שעבר,

מרתשטובים של העיתון ...רבר".

אנן הקיהונות המקומית סיפקה לציכור דיוותים שונים, ולעיתים סותרים, על מו אל מול כבר בשבעים־ותשע סיפרו עליו של לל תוצרשני במינהל ציבורים: אשתקד נכתב יושי לסיים מינהל ציבורים: כאותה שנה. למר, כין השאר, תיקשורת באוה"ב": שנה בוגר מינהליעסקים בארה'כ". איך תורל המצלף הזה לעיתונים, אהו חירה.

א,מו אם העיתונים עברו עלינו ומנע לא וצרשי במינהל ציבורי (בנשאדה לי רק הפיער שנאמריקה למד אנגלית, אל מים את לימורי המשפטים, ובמקביל י משלכתית כעוזר סגורהשד (קצב, קצב) נישה הלאומי, השלים את התמתותו וזכה שם בישון עורדידין,

ודים אינו רק הנשמה של משאתינסט, אלא השחליטה מאו האכובה הנוראה שהנחילו לשיו לשעלנה כאשר ביקש תעסוקה עם שובו

医壁状态 计设计算机 人名德特

פאפריקר, יום לא פירוו זאת. גלניותי או פרק חשוב ביחסי מיפלגה פעילים ובעסקנות ציבורית". הוא אוניר. גלעולם לא אהיה סביוך על שולחנם, אקבל שכר מדמיפלנה, או אראה בפעילות הציבורית מטרתישבה. ראיתי מיקרים שרגיים במיפלגה: אנשים שהיו סגני ראשיעירייה, לנישל, ואחריכך, לאחר שלא גבחרו, בצאי את עצכם הסרי פרנסה בהיותם חסרי מיקצוע. לכן הייתי נחים ברעתי לעשות הכל ולקבל את

בעורו עושה הכל למען הריסיון, נטס מנע את קליטתיהעלייה בלור וגלא הסתרר לי מבחינת הלימורים, כי הייתי צריך לעבור במישמרות") וחוד לכנה הודשים אל המוכטלות, עד שחולץ ממנה בידי פטרונו הפוליטי משה קצב, כאשר התמנה לסגן־שר. זה היה הרגע שכו הוכיח את עצמו הקשר האמיץ שכין הצב לכנע, איבר נובע, לרברי מביני־דבר, מהימור של מנע: קצב הוא איש צעיר, הצובר כוח, שכראי להיות לוויין שלו: זוו הסיבה, אופרים, שבעטייה התהלך מנע, לאחר ועידת חרות. ספוף מאור, כיוון שהתברר לו כי קצב אינו מציאה פוליטית גדולה וכי ההימור עליו, בסופו של רבר, אינו מוצלח במיוחד.

כנע מכחים, וגורם כי יחסיו עם קצב אינם אלא סיפוריאהבה: גאני את הכנארם הזה מעריך, אוהב, מתחילת פעילותי בתנועת־החרות, מייד כשהשתחרותי מהצבא באוגוסט שבעים־וארבע. מתחילת פעילותי נקשרתי אליו, תפיסותינו התברתיות אותן תפיטות, הרקע הוא אותו רקע, התפיכה הפוליסית היא אותה תפיסה. ועד היום אני איתו. לא הלכתי ימינה או שמאלה. וככה אמשיך גם בעתיר. זאת אומרת: אני מאמין כו, וזהו. אני חושכ שמשה (קצב, אם שכחתם) קרוץ מחומר שונה מאחרים. לא הוועירה האחרונה, ולא הוועירות הבאות, ישנו כפלוא הניכה את יחסי אליו, ואלך איתו הן כאיגרא

רמא והן כנירא עמיקתא." בינתיים זה די השתלם לך. -כז, אבל כשהתחלתי איתו, איש לא ידע שאני אעבוד איתו, שהוא יהיה שר או סגן־שר."

נכון. לכן קוראים לזה הימור, וההימור עלה יפה לראשונה לפני חמש שנים, כאשר מינה סגן־השר הטרי קצב את מנע המוכטל לעוור (או שמא יועץ?). חיים קטים, נאנח מנע: _קם ככוקר כשש, נוסע לירושלים לעבורה, גומר כשלוש, חוזר לתל-אכיב ללמוד משפטים, בארבע מתחיל השיעור, עד עשר, חוור הביתה, תרגילים, עבורות. שלוש שנים קשותו"

כאשר קמה ממשלת-האחרות, וקצב עלה־כיתח ולא עוד סגן־שר, אלא שר שלם), שימש מנע עוזר יועץ שלו במשך ארבעה חוושים, וכינואר אשתקר מונה סמנכ"ל לתפקידים מיוחרים בכיטוח־הלאומי: המישרה הרמה הזאת לא אויישה עד אז. ובכיטוח־הלאומי אומרים שמנע אף לא עשה רבר,

אליףר, מגיב מנע ככעס, החפקיד הוה היה. מאוייט. היו בעבר שני ממנכ"לים לתפקידים מיחדים. כתיז בטנות השכעים. והטענה שלא עשיתי כלום היא תסרת שחר. כמשך השנה וחצי חית נות למנכ"ל [ניסים כרורן לא לתת לי תעסוקה כי הוא חשב שאני חותר תחתיו, אכל רק לאחר דרישות תקיפות שלי קיבלתי סמבויות. עכשיו, אני אניר לך מה עשיתי במשך השנה וחצי", זועק מגע ושוקע, בעזרת מיסמכים וניירח, בתיאור דקרקני של ארבע משימות שמילא כסמנכ"ל. פלום עוד מטלות קטנות שוחמנכ"לו הטיל עלי. כך. שלבוא ולטעון שלא עשיתי דבר, זה שקר וכזכ."

עם רקורד כח מפואר, מוזר שלא קודם למנכ"ל הביטוחיהלאומי, משפרש ניסים ברוך: ומנע אמנם רצה (ורוצה) כתפקיר. אלא מהז -כנראה שהשר וקצב, זוכריסון וושב שאין לי ניסיון מספים, שאני צעיר מרי, שיהיה לי קשה לשמור על החישגים שלו בכיטוח הלאומי. ולא אצה לי הדרך."

- וקצב חדשב שיש לך מסמיק ניסיון, ושאתה די מבוגר, בשביל לנהל את שירות דתעמוקה?

בכן. הוא חושב שאני יכול לנהל את שירות התעמוקה, שהוא גוף קטן בררבה, פחות מורכב ומסובך, ווקוס יותר למשפטן בראשו. מהינם שאני חושב שמוטקה ציפורי (המנכ"ל החדש של הביטוחדה אומין היא מועמד יותר טוב ממגי

- כשה לתפום אותך אומר דמרים רעים על

אני לא רכלן. אני לא אוהכ להשמיץ אנשים. אם "אני לא יש לי דברים נגר מישהו, אני לא אגיר את זה בעיתונות. יש לי בליבי, למשל, נגר נסים ברוך, על יחסו אלי: היה כליבי נגד אשר וינר, מנכ"ל משרריהשיכון בעבר, אבל מעולם לא אמרתי את זה

- והנה אמרת עכשיו.

מה אמרתיז אני לא מפרט. דע לך: מי שעבר את אשר וינר במשרר׳השיכון ואת ניסים ברוך בביטות הלאומי, אין דבר שיכול לעצור אותו לעולם." מנע, אם שכחתם, עכר את השניים; או שום דבר לא יעצור אותו לעולם. אכל למרות התחוית המפחירה הזאת, חובה לומר שהוא בסך־הכל בחור סימפטי, גם אם חזותו מאיימת במקצת: והוא עובר גם על זה, וכבר השיל מעליו שיבעה קילוגרמים וגכדי להיות מנכ"ל יפה", הסביר לידיר). נשמה רגישה לו, ובגללה הוא חש גורא לא-נעים" כלפי ברוך חקלאי, המסולק כדי לפנות לו, למנע, את הכיסא.

אם לא־נעים לך, מי מכריח אותך לקחת את תפקידו של חקלאי?

אני רק יכול לצטט לך את מה שאמר השר וכן. קצנ! בעניין הזה: הפסקת עכורתו של ברוך חקלאי לא נובעת ממניעים פוליטיים אלא ממניעים ענייניים."

- בכלל, כלכך רצית להגשים את חלום הילדות שלך ולהיות עורך-דין, ומשתגשמת את החלום אינך מיישם אותון אינך עובד במיקצוע.

בן, אכל זה מאפשר לי להיות יותר עצמאי. כלומר, אם משהו לא מוצא חן בעיני, או משהו בניגור לעקרונות שלי, אז אני לא אשאר עובד־מרינה בגלל שאין לי פרנסה כחוץ. אני לא רואה את עתידי בשירות הציבורי לאורך זמן ובהחלט בשנים הקרובות, בטוות של שלוש-ארבע שנים, אני עוזכ והולך לפתוח

משרד לעריכת דין. -סהרי במרומים, איך שרציתי לעזוב את השירות הממשלתי לפני כחודשיים ולפתוח משרר, ולאחר לחץ של חברים, כולל משה וקצב, נון, החלטתי להישאר בשירות הציבורי."

"אני את הבנאדם הזה (קצב) מעריך, אוהב, מתחילת פעילותי אלך איתו הן באיגרא רמא והן בבירא עמיקתא"

- מספרים לי שאתה שואף לחיות ראשיעירייה. יש לי מחשבות בעניין, וכשיגיע הרגע אני. אתמוך במועמר שיהיה בעל הסיכויים הטוכים ביותר לגכור על אורי עמית ולהחזיך עטרה ליושנה. ואם זה יהיה אני, אז אתמודר ואשאף להצליוו."

- והשאיפות שלך לעתיד דדוק יותר? -להתקרם כמישור הפוליטיו כנסת והלאה. הכל

נויטוב. אחרי ככלות הכל, מגע הוא עוד גירול פוליטי מן הזן הנפוץ עכשיו: עטקן:סטורנטים, שפילס לו דדך בעורת פטרון ומילא שורה של תפקירי עוור־ל ויועץ־של, עד שקיבל מישרה עם קצת יותר ככוד, ועור אחת, ובעורתן יתמחדר איכשהו על מקום ברשי מה לעירייה, לכנסת ו.הלאה". התחנות שיעשה איש כוח במרוצת הררך מחייבות שיקול־דעת, תוש־מירה ושכליישרו ללא אלה יתעורו רעש.

במיקרה של מגע, בתחנת־מינויו למנכ"ל שירות־התעסוקה, התעורר רעש. לכן, כשטילפנתי אלין לראשונה, וביסשתי להיפגש, הוא פשוט שמח: "בעיתון אחר נכתב: עסקן חרות ממונה למנכ"ל. בעיתון שני נכתכ: פעיל פוליטי מוכהק. בעיתון שלישי נאמר: מתמנה ארם ללא ידע וניסיון כנושא. כל הדברים האלה מאוד קוממו אותי, ולכן זאת ההורמנות שאני יכול לפרוש את עצמי, לחשוף, זלומך שכל הסיפורים הללו שהיו זה לא כצעקתה".

- - וכות האכות? אני פעיל פוליטי", הורה מנע במפתיע, "סעיל". מאוד אפילו. ואני מינוי פוליטי, אבל שלא יציגו את זה כאילו מיפלנתי־אומנותי, ושוכחים את כל ההשכלה שלי, זהיסורד שלי, הפעילות. חושכים שכאתי היישר ממצורת ואב, או מכיכר העיר."

אבי רו

41 Hipeain

חיים ואוהבים

אני זקוקה לרעיה

תגובה לרשימה "להם יש אשה" שהופיעה לא מכבר כמרור זה שלחה אלי אחת הקוראות הנאמנות שלי, מיכל אילתה, רשימתה של כתבת אמריקנית, גידי זייםרם, שנתפרסמה בקובץ רשימות פמיניסטיות. אני מארחת את הכותבת במרורי, בעיקר משום שאני מסכימה עם כל מלה שלה.

אני נמנית עם הקטגוריה האנושית שנקראת ירעיות". אני רעיד. ולא לגמרי במקרה, אני גם אם. לפני זמן לא רב הופיע בזורה ידיר שלי, גרוש טרי. יש לו ילר אחד שנשאר, כמובן, עם גרושתו. הוא מחפש, זה ברור, אשה הרשה. ערב אחר, בשעת הגיהוץ, חשבתי עליו, ולפתע עלה בדעתי, שגם אני הייתי רוצה שתהיה לי אשה, רעיה. ומדוע

הייתי רוצה לחזור ללימודים, כדי שאוכל להיות עצמאית מבחינה כלכלית, לתמוך בעצמי - ואם יהיה צורך ככך - גם באלה התלויים בי. אני רוצה רעיה שתעבור ותשלח אותי ללמוד. ובזמן הלימודים, הייתי רוצה רעיה שתזכור את כל התורים של הילרים ושלי לרופא ולרופא השיניים; שתשגיח שהילדים יאכלו כמו שצריך ויהיו נקים. שתככם את בגדי הילדים והתקן אותם; שתקפיד על חינוך ילדי, שתסדיר את ענייני בית־תספר. שתשגיח שיהיו להם הייחברה מספקים, אני רוצה רעיה שתראג לילדים כשהם חולים, משום שאני, במובן, לא אוכל להססיד לימודים.

אני רוצה רעיה שתדאג לצרכים הפיסיים שלי. שתקפיד על ניקיון חבית, שתאסוף אחרי, שתדאג לכבם לי את בגרי, לגהין אותם, לתקו, לקנות הרשים בשצריך; שתשגיח שבל ההמצים האישיים שלי יהיו במקומם כדי שאוכל למצוא אותם מיד כשאודקק להם. אני רוצה רעיח שתבשל את הארוחות -ושיהיו טעימות, שתתבנן את התפריט היומי, תערוך את הקניות, תכין את האוכל, תגיש אותו לשולחן בחכיבות ותדיח אחרייכן את הכלים כדי שאני אוכל לדתפנות לליכודי.

אני רוצה רעיה שלא תטריר אותי בקיטורים הזדמנויות וזו, אם להודות על האמת, אינה תכונה על החוכות הכבדים המוטלים עלית, אבל פון שתדע

להקשיב לי בשארגיש צורך להסביר נקודה מסובבת מכריזה על עצמי כעל יוצאת־רופן. הרבה מילף כלשהי בה נתקלתי במסגרת לימודי. ואני רוצה וחניכי ציון לקו במחלת החבר'ה עור משחר ילרותם רעיה שתדמים כשבילי את העבודות שכתבתי.

אני רוצה רעיה שתראג לפרטי־הפרטים של חיי החברתיים. כשרעייתי ואני נוומן לחברים, ארצה שתראג גם לטירורי השמרטסות. כשארצה להזמין הביתה חברים שלומדים איתי, אני רוצה רעיה שתסדר את הבית, תבין ארוחה מיוחדת, תגיש לני אותה ולא תתערב בשיחות שביני לבין חברי.

ואני רוצה רעיה שתרע שלפעמים אני רוצה לצאת לבד.

אני רוצה רעית שתדיה רגישה לצרכי המיניים, רעיה שתתעלם איתי בתשוקה כשיתחשק לי, שתראג לכך שאגיע לסיסוקי. וגם, כמובן, אני רוצה קמעה מדרישות המונוגאמיה. אחרי הכל, יש לי צורך לקיים קשרים מלאים ככל האמשר עם אנשים.

גידי זייםרם, הכותבת, נשואה ואם לשניים.

ש לי בעיה עם החבר'ה: כשאני איתם – אני 🛅 רוצה להיות איתם,

רעיה שלא תררוש תשומת לב מינית כשאין לי חשק לזה. אני רוצה רעיה שתיקה על עצמה אחריות מלאה למניעת הריון, כי אני לא רוצה עוד ילדים. אני רוצה רעיה שתהיה נאמנה לי, כך שחיי האינטלקטואליים לא יוםרעו בגלל קנאה. ואני רוצה רעיה שתבין שהצרכים המיניים שלי עשויים לחרוג

> אם, במקרה, אמצא מישהי שיותר תתאים לי מהרעיה שבבר יש לי, אני רוצה יד חוששית להחליף את רעייתי הנוכחית באחרת.

לרשימה זו היא מצרפת את ההצהרה להלן: בעיותיה של הרעיה האמריקנית נובעות מהעובדה שאנו חיים כחכרה הבנוייה כאופן כזה, שבורדים נהנים על חשכון הרכים. כל עוד אנו, הנשים, סוכלות שיטה קפיטליסטית זו, כולנו – להוציא מעטות ששפר עליהן גורלן – נמשיך בהכרח להיות מנוצלות כפועלות

ההמון הסוער

מבקשת להיות לבד. כשאני עם עצמי – אני

כיצד ניתן לאכחן "איש של החבר"ה" (חבר'ס, כריאלקט אחר): בכך שהוא אדם בעל נטייה עררית חזקה מכרגיל. בכך שהוא איש קולני וצעקני שקשה לו ומשעמם לו להיות עם עצמו. לכן אגי לא אוהבת אותו כשהוא בא בלהקה. אני אוהכת להיות חלק מן העדר בהרבה

שאני ששה להכריז על קיומה, למרות שככך אני

של חיי החברה שלי. פירושו של דכר הוא לבלוח לא עם אדם אחר, כשיחה, בארבע עיניים, באינטימיות, בשקט – אלא עם כל הערר. "הו הא", רקיעות רגלים

החכר'ה היה עוף משונה.

של ההורה בצריף התנועה, מסעות רגליים להכרח הארץ בקורס מדריכים, ישיבה סביב למדורה עם הפינג'אן, עוד מסעות בקורס מפקדים, ההשתפכות כשירי אמא רוסיה עם האקורריון, שיחות נפש בגוכחות כל חברי הגרור והחלטות על דרכנו "להננה, להכשרה ולהגשמה חלוצית" קבל־עם: שינה מתח לכיפת השמים עם כל השבט, נסיעה במשאית עם 40 נערים ונערות ומיד לאתריה פרידה קצרה הביתה לא לפני שקבענו עוד מיפגש קרוב, לאותו ערב עצמו, עם

כמו שאומרים. כנוף הארצישראלי, מי שהתרחק מן

איפה החבר'סז" היתה אחת השאלות הראשונה.

ואחר, משכגרנו, אנו מצטופפים באותם בתרספה עם חבר'ה אוצרים, אבל עדיין זהו בילוי קבוצתי: אנחנו משוטטים ברחובות חבורות-תבורות, אנחנו יוצאים לפיקניק עם החבר'ה, עדיין יושבים על הרשא ושרים כדכקות של יום אתמול את "כהרים כבר השמש מלהטת": מארחים שני תריסרים כסלון שלנו ומתארחים כהמונים בסלון של האחרים בסגנון של צפוף־אבל־טוב, והאגשים הם כבר על תקן של סבים וסכתות אבל עדיין גקראים "החבר'ה שלנו".

בהדרגה אנחנו מרשים לעצמנו להתוורות כי טונ לנו יותר לבלות עם ארם אחר או עם זוג אחר בלבו, וה"הו-הא" והחברותא והבילוי הקולקטיבי ככר אינוו מטעמם המיוחר. ואז, כאשר אנחנו לבר וצוערים עו עצמנו כחו"ל הרחק מן הטיול הקבוצתי שעולה לי על העצבים מפני שאני לא סוכל להיות חלק מן הערו" -פתאום מתנעגעים אל ההמון הסואן, אל הקולניות של החברוה, הטפיתות על השכם, והצורך הכלתי נלאה של כולם להיות עם כולם. גירטא דינקותא, או שזה חלק מן הישראליותז היינו הך כעצם.

フタ・アル ツメ

תחזית לשבוע שביו ז ליק באוגוסע

שינוי בתובניות לא יפריע לכם לבלות השבוע ב

עימים, אך אתם מטים לבובז יותר מדי. תשבון מש רצוי עתר בתחלט, תשומים בחויבם ותוול

השבוע, חמוע האישי בתחום העסקים אינו מוף

לץ. חקפידו לוודא שתוכניותיכם ובנו על קרקי מונקה לפני שאתם מתחילים בפעולה לחתייעץ עם מישהו קרוב. בימים אלת אחם ג גישום נות עם אנשום חוקים במיוחד,

אריוה (23 ביולי עד 22 באוגוסט)

בתולוו (23 כאונוסט עוי 22 בספטמברו

הורוסקנפ

ממח הצה הביתה מוקדם כידי. יצאה לחודים מל מין נאיטליה, אך מקץ שנועיים כבר ומה שתה גליה עולה כמעלית הכית המי לשתף. כאשר נכנסה אליה לשאול -כיה

שיוון מאה אותה ממררת כבכי מול המזוודה. פות ו שאוה שבועיים סורם־לכן בשבחה, עם שלשע להיות מסע תענוגות משולכ כמשרה אום שאמרה הצלמת לגליה לפני הנסיעה:

בשצינים ללמוך להכיר אחר את השני. הרי מיין שנת מתכנרת, עלי לשקול טוכיטוב לפני שלו להכנס בסעם השניה למחוייבות עניויהה מענמ נישואין. היום ככר איני יכולה להרכות לשי לשות זאת בראש מסותרר". האום למדעי הטבע, וגם הוא כבר אסף כמה זה מסע התוודעות שבו למדה להכיר את האיש שלה.

פה משת ששובה אותו. שני ילדים. שנים -ממש היינו כראש אחר", טיפרה. בשלב מסריים היתה צומת אל נרידות שבמהלכן התרגל לתיות עם פג ומס למיה של הצלמת כסערה, כאילו הרירה באותה דרך. בקומו, בעיירה שליד האגם, החל פתאום

דנים (פו בפברואר עד פג במארט) שניאם משוולים מאוד שלא לפנוע ברגשות . אינכם צריכים לחשתדל לבדר אנשים שאינם מוצ" שלו לוה לכם לתניך אכן על כל דברן נחנו אים הן בעיניכם. המאמץ לשמור על חזות שמחה אין זה חובן להששות. ברגע יבוול מכם את התנאת. חשבוע צפויה לכם שיחה מישות מת לעשות. נסו לבקט את עביינו פילוטומית מעמיקה עם מישהו חשוב, שיחה שתבסט את היחסים ביניכם.

ולענ משקשבר עד וג בנובמבר) לש שיות לחסתמך יותר מדי על אשראי, בימים אלח אתם ווטים לפור את תשומתיחלב אורים אינם עוזרים שלכם לכל מיני ביוונים, ולבזבז אנונית. לא יינום

לומובי עד לו בינהער)

איניקאר ער 15 בפברואר) שרטן (וג בחני עד מגלוויכט, אחרה תעמדן לאינות האותר ממי זטיה לאינות העניה במי מצפין לברור היינות את הושבים והברי על עבודה במי מצב לא נעים, השוכבים אתכם מינים להתחילה המשיבו להואמץ עד שתשינו את מל, אפל בתוחם הבילותם את מבוקשכם באמציות לחקת מער בעוות שתחו בחותולה. דצונבת ותצליחו לחקים את מבוקשכם באמציות

(נב נספטמבר עד 22 בארקטובר)

תוע הומן שחפעלו למען עצמכם. המחויי נוק ממשי מהכרוה עפשיה שהוציאו מהפה, אך השקח שלפם חקדם אתכם. בשעות הערב עדיף לחשוב היטב לפני שמדברים. נסו לשנות (מונמבר עד וז כו צמבר)

שור לסב מעלים הדבה מעבר ליכולתכם בריפת העונות ובילויום תסב לכם עונו השבוע. אך יחבן שמחירה יהיה וקה מדי. זו אחת מאותן אין השפין מעב שתבדקו ביתר קסדנות את אין היועצו במוסחה. רשנו את נטייתכם תקופות בח העיניים שלכם ודולות חרכת יותר שמד אוות לא תוכלו לעמוד בחבטחות שמד

משלים מעבעקם, אבל חשבוע יבול החצלחה דורשה עבודה קשה הרבה מבפי שאתם מושות ביצוע לבדום מסוימים, שומרי מוכנים לחשקיע בימום אלח, חניתו בצר את וגו לחקפיד בימים אלה שבעתיים. חק לכם שמקות בקשר ליוזיסים, אך יציאה מש מקינה תיניע אותם.

לרדת גשם, ולפתע כאילו פרתו ברחובותיה אלפי מטריות. האנשים שם לא התרגשו, נהגו כגשם כטבעיות מוחלטת. וגם אנחנו הגבנו כך. רצנו לאורך החוף, על מזה נטוע כתוך המים, רטוכים מהגשם וצוחקים".

שבקומה ההמישית המתינה לו כל השנים. קצת

בצמיק. הקרגל לחשוב על עצמו כציניקו, איש העולם

הגרול. ואף עליפייכן, במשך השנים התחיל עולה של

ברוכא. לחצות את צפון הנדינה לעבר ונציה, להמשיך

משם לאיזור אגם קומו ומשם - לרדת לאורך

הם תכננו לנסוע לאיטליה. לשכור מכוגית

בהכל הלך כליכך יפה", סיפרה הצלמת לגליה.

גליה מצאה את עצמה מקנאה בטיול שתיארה

מושבת בחושמה. נהכל גם היה יכול להימשך יפה

לפניה ידירתה. הרי לגביה לא היה כו משהו

יוצא־רופן, היות שעבורתה - כצלמת של סוכנות

יריעות גדולה – הכיאה אותה לעתים קרובות

לכדינות זרות, מהן אקווטיות ורחוקות. אלא שהפעם,

סיפרה לגליה, היתה זו אחת הפעמים הבורדות בהן

היחה יכולה להנות מטיול שכולו כיף, בלי צילומים,

כלי עבודה, כלי לוחיומנים לוחץ. .והעיקר - עם

כהיא מקנאה בחווייה הריגשית יותר מאשר בעצם

הטיול. לגסוע במכונית מאתר רצוי אחר למשנהו, מתי

ואיך סכתחשק, לעצור ככל מוטל, לישון בזרועות גבר

אהוב, לחוס את חוויות המסע ולראות את נופיו

בחריפות יתרה, משום שמתחלקים נכך עם מישהו

שיודע להנות מהם בררך הנכונה. לא פעם, בנסיעותיה

עם אורי, היתה לגליה התהושה שהיא צופה כנופים

החדשים כאילו מבער למסך הטלוויזיה. מתי עברתי

אני טיול מרגש כליכך, חשבה. מתי בפעם האחרונה

חשתי שאני מרחפת, שאיני נוגעת בארמה, שיש לי

של נופים, ערים, יערות, כפרים. אבל יותר מכל היה

לי הרגשה שאנחנו אפילו חושבים באותה דרך, מניכים

טלת נוג במארס ער פו באפרילו

תוכניה שאינה מחקדמה.

ונקויע למנוע אייחבוות.

בדרכים שנרוזיות.

שור (20 באפריל ער 20 במאי)

תאומים (וב במאו ער 20 ביוני)

שורכון נוב בחביער בג בחבים

יחתובניות העונדיוויות, ונסו לחיות יותר מ

לפטיוכות שכונשו ביי ביים ביים

מהתיאבון האמיחי. הוחה הקלפים על חשולהן

תישמרו מביובוזים, והחמקדו בחבנקות שיבואו

הצלמת תיארה תמונה נפלאה: תערוכת מקסימה

פרפרים ככטוז

בעצם, כשכחנה גליה את מחשכותיה, התברר לה

מיסהו שבגללו נהפך כל העסק לחווייה אמיתית".

אלמילא המברק הארור שהמתין לנו בפודטופינו".

הברידות להבכיד עליו יותר גיותר.

הריביירה האיטליקית לפני השיבה לרופא.

בפורטופינו, במלון כן ארבע הקומות שנשען על

צלע ההר, המתין להם המכרק. הגיעו לשם כמנוסתם מפני הגשם שהצליף על קומו. נסעו במהירות בכביש הקטן המתפתל לאורך תופים ומפרצים ולפנות־ערב הגיעו למלון. החדר שהומינו המתין להם כסכלנות, ויחד עמו המתין גם המברק. רגע ארוך החזיק הפרופסור את המברק בידו, ואחרייכן קיפל אותו לכרור והטיח אותו בזעם בריצפה. הצלמת היתה כבר קרוכה אליו מספיק כדי לרעת

שמשהו השתבש. הוא סרב לומר לה מה כתוב במברק, והיא נאלצה ליישר את קמטי הנייר כדי לקרוא ביניהם הורעה לקונית מהאוניברסיטה שעליו לתוור מיד. משהו חמור קרה כחוג שבו הוא מלמד.

כך פתאום, כאמצע החופשה הנפלאה, באמצע החלום. הצלמת אחזה בנייר הצהוכ, מתכוננת בפרופסור. גאני לא מוכרה לחזור. שיסתדרו בעצמם, לכל הרוחות", אמר מיד. דווקא נדיבותו זו גרמה לה להציע, בעל כורחה: "אם הם כותכים שזה חמור, סימן שאתה צריך לבוא. אני יודעת שזה טירוף, אבל...". החופשה הסתיימה. נשכחו התוכניות להמשיך

לטייל שבועיים נוספים. הצלמת התבוננה כפרופסור שלה מזווית העין. האם יכול להיות שהוא...? לא. בשום אופן לא. ולגליה אמרה באורת נחרץ יותר: "אינני חושכת, שהוא השתעמם איתי. אני לא מאמינה. בסך הכל זה היה טיול משגע. אני חושבת שכחיים שלי לא... את רוצה להגיד לי שאשה מתענגת אינה מסוגלת להכחין כתגובות של כך ווגה? אניז שמכירה כל־כך טוב את הנברים? הוא הציע לי נישואין. לא אני לו. הוא היה מרתק, משעשע, מתחשב. מעולם לא נתן לי סימן שמשהו בינינו אינו כפי שהוא נראה".

רק לגליה יכלה לספר על החשרות הקטנים שהחלו לנקר כה: "לכי דעי מה עוכר בראשו של גבר. הרי כמשך שבועיים הוא היה סגור איתי במכונית הקטנה, בחדרי מלון. לא פגשנו שום מכר, ולמרות שיש לו ירידים ברומא וכוונציה הוא לא טרח להתקשר אליהם. האם יתכן שעל-אף זאת הוא קיבל את המברק כאנחת־רווחה... כל הררך לרומא הוא נהג במהירות, קורר. חזרנו לאותו מלון, ולמחרת טסנו הכיתה. הוא שתק רוב הזמן, כאילו חש במוסר־כליות... ניסה להתחשב. קנה לי מתנות. אבל אני הרגשתי שמשתו מחוויית הקיץ היפה שלנו אנד. כאשר נחתנו בארץ,

כאילו חדר המתיו אל לם הקיץ...". שבוע לאחר מכן הומינה גליה את הצלמת והפרופסור לארוחת ערב. תארוחה עברה בנעימים. הפרופסור יצא מגדרו כדי להיות מרתק ושנון, לספר סיפורים מעניינים. אחרייכן, כאשר עזרה חצלמת לגליה להסיר את הכלים מן השולחן והלכה עמה אל המטכח, צנחה צלחת מידיה והתנפצה לרטיסים. היה זה מקרה פעוט וחסר ערך, אכל הצלמת קיכלה זאת כנושאת אשמה ככרה, קרסה על הכיסא במטבח ופרצה בככי. נרמה היה שגם היא מתנפצת לרסיסים.

ואז שמעה אותה גליה מיבכת: "אתמול בערב, במסערה, פגשנו ידיר שלו שמלמר איתו יחר בפאקולטה... כשהלכתי לכיוון חרר השירותים שמעתי את הידיד שואל אותו כשקט: 'תגיר, למה בעצם ביקשת שאשלח לך את המברק...?".

נליה הרגישה שמפלצת הקינאה מתחילה להצטמק ולהתמוסס בתוכה. בסופו של דבר, הירדרה, לפרפרים האלה בכטן יש תמיר מחיר ככר.

Bipenio 42

43 Blaeaio

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב' בשבוע תמקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

לרשימות הרתיות מחמת פיצולן

גם בחיפה עלה אחוות של

מפא"י לעומת הבחירות הסוד-

מות, בעוד שאצל הציונים הכל-

וירידה לחרות ולפרוגרסיבים.

השבוע לפני 35 שנה

א' – 41 אחרז, צ' – 18

דעיונים הבלליים היו לממל-

המפלגה השלישית בגדלה

גה השנית בגודלה וקיבלו למער

לה בערך 41 אדווים.

מאשר הציונים הכלליים.

סיכום התוצאות בירנשלים

הראה עליה גדולה למפא"י:

בשמי הלכנון הדרומית, כקירבת

ראש הנקרה, והכפרים הדרומיים,

ואח"כ חורו לישראל. ממשלת

חלבנון עומרת להגיש מחאה

חירון לפוריה הועלתה אמש

במרלמנט חשורי על ידי שני ציי

רום, נבחרי דמשה, שני הצירים

אמרו, שאם הסיסות של עבר

תירון למוריה אינו אמשרי, יש

ראש ממשלת טוריה האלד

לוערת שביתת הנשק.

ופרלמנט

לה מ-18 אדער.

דמות תכנמת חשניה לישראל ממתמנת בקוים כללי ים בשעות אלו, כאשר יושבים בוועדת הבחירות המרכזית בתל-אביב ומסכמים את מניין חקולות של 1760 קלפיות בכל החבי חמרינה.

זכות וזבחירה היתה ל-880 אלף איש ומשערים, כי למעלה ב-650 אלף איש חשתתםן את: מול בכחירות. מבין אלה נמנן עד חנה כשש מאות אלף קוד

קולות אלה מתחלקים בין חמסלגות השונות בערך כך:

בריטניה נותנת חוקה ללוב ובסיסים עצמה

בריטניה החליטה להחיש את ניסוח החוקה הפדרטיבית בשביל לוב עצמאית תחת מלכותו של האמיר סעיד אידרים אל סנוסי. צער בריטי זה ושא תוצאה

מרצח המלך עכראללה, שנחשב עד כה ליזיר הבריטי הגדול ביו־ תר במורה התיכון. בהסכם תכטיח כריטניה

לעצמה כסיסים צבאיים שיגנו על לוב. עכשיו מקיימת בריטניה בסימים אויריים כקירנאיקה וכני נת אשר ליר כנגאזי ובאלערם אשר ליד טונרוק.

בריטניה רוצה עכשיו לקכל אישור רשמי מאת ממשלה לובית עצמאית לכטיסיה, ביחוד לאחר שאין לה בטחון שיורשו של עבראללה יגלה תקיפות מספיקה כדי להתנגד לרגשות האנטי בריטיים ההולכים וגוברים בעבר

8 ערבים יהיו בכנסת

לתבוע את פימוחה של הירדן 8. צירים ערכיים יהיו בכנסו החדשה לעומת השלושה שחיו אל עום חשיב, כי אין להפודק ככנסת 'הראשונה. תוצאות הבחיי עניין כת עדין לנרשא של ויכוח רות מראות שהמנחיגות הערכית -המסורתית' יררה מן הכמה ובמי קומה עלו פעילי תנועת הפועי לים הערבית ובפריים. כן פראות הבחירות, כי קרוב להמישים סוגרת גבולה אחוו מכלל הבותרים הערביים נתנו את קולותיהם לרשימות ערביות פחורות ואילו המחצית חשניה של קולותיהם התחלקה כין 2 הרשומות השמאליות ומקיי ומפים שכללו מועמדים ערכיים

HIJEDIO 44.

כל הקונסולים הלבנונוים קיבלו הוראה שלא להתיר כניסי תם ללכנון של פלימים ערביים

חיא מפיים – רלה למעלה מ-14 ליים נסתמנה ירידה קלה. על המקום הרביעי מתחרות הפועל תמזרתי וחרות – חמת-קרבים כל אחת לששת אחוזים. המרונרטיבים זכר לכשלושה היתרי־יציאה אדוזים ומחצית האדוו, בערך. תקימוניסטים זכו בשלושת

אחוזים מקולות חבוחרים, יט-יוגרלו בארץ מפלגת פועלי ארץ־ישראל חזרה ועלתה למקום הראשון כ-250 מאזרחי ישראל יוכלו בתל־אביב, אתר שככחירות המר לצאת כתרשיים הקרובים בקבו-ניציפאליות שנערכו כנוכמבר 1950 קיבלו הרבה פחות קולוח

מאורגנים בצרפת.

ניסה אשר חחיה.

צות של 40-40 איש לסיורים סיורים אלה יהיו הראשונים במסגרת תכנית לחילופי תיירים עליה גם לציונים הכלליים ביחר | עם ארצות בעלות מטכע רך.

דרושה מיד

אזכירה - כתבנית

וניסה, אינטלינוטית הוחראה למשרה יביא ייצוא.

עברית על כיריה וידיעות טבות בצרפתית אי אנגלית

, גם נבר

מת רלידו בל

חנוני וצה קרצים לאם. ביפראל, מהירות

מיצומסתלה הא 150 מלים בדקה. כל אמר צד או מקיוו הצבות לפעמים בעת הקריאה

מחק וה קרוו לנוז פשום מאוד, עיניו של

הו משדה ונילות לקלוט רק במות קסנה

יוסה של פלים בכל דקה של קריאה, ואילו

ת שנפון נבות הרכה יותר, נשאר פנוי ורוא

נופינו לוקיית המחשבה, לתוסר הריכוו

לווצם אל פוופר הכתוב. מבירים את הכעםעה

שוסם ביומרים רכים נערכים לאחרוני

מיד השה מיותרת במיסרות ובמפעלים

מת ניו הקור לבכירים ומהגרסים כטלרו

מום שני לצחר הצלחות הראשונה, לקציני

ותצרים וכונרים מוענים כי השיפוו

מרמה הקראה הוא מיירי. אוער מרבו מספר

כא שון יום ו' הוא פסיים בחצי כון הוכן

- וסחת ומו הבנה. מנהלי מח' הררכו

ים מאבק על מעום בעורס... הם

שונים מתוצאות. ופתכננים קורסים

מתלים, פוסרות, קיבוצים ואחרים שתיים מהם לשפר את יכולת הקריאה,

זבנה ותושקה של אנשיהם ימנו אל שרה

שמוד על הקרמים, בטלמון: 16185 פ־30,

נאורינס בערכן 14850 כבתב ח.ר

אַ אחוקה פיקור נפופג, והקורס יניו

הל לשיני משפדה לעובדי בנק דיסשנט

קריאה מהירה

באה למקום עבודתך

רשת, מצום, פיזהי נפס, מעיית המחשבות....

אל היים מורצי בת"א מתנהל קרב שלטים כין גד י.א". צ' על בנין, קילנוע מורצי בת"א מתנהל קרב שלטים כין גד י.א". צ' המסרף למורת רוחם של ה-בור המס ראשון את הקיר ואחרכ כא א' המסרף למורת רוחם של ה-בור קימ". די הנורל דצתה, שווקא בשבוע הבחירות ייצג בקולנוע וה

הבריטית

מפרקת מגדל

חברת הנפט העיראקיה

מסרקת את מגדל קירוח הנסי

שהקימה בשנת 1945 בחליק

את, בדרך לבארשבע. חברה בריטית זון שקינלה

הנפט בנגב

"מטוסים ישראליים בשמי הלבנון" מטוסים יהודיים ערכו תמרובים

ממשלת הלכנון פנתה למדי

נות ערכ האחרות וכיקשה להג-

ביר את המקוח על הפליטים

הערכיים ולמנוע את המתננותם

הגנראל גלוב שתה, הממקד

הבריטי של הלגיון הערכי, הכריו

אמש כי ונוא ימשיך לשרת בנ:

אמנות את משפחת המלך עבדי

אללה כשם שתוא שרת את המלך

הנרצח במשך 21 שנה, גלוב פחה

אמר שאין לו כל כוונה להתפטה

רווקא עכשיו, -ברגע זה כשאבי

האדם שלקח במעות

משקמי שמש אופטיים

במסתות שם, דתוב אינבי 25. מתבקש בבל לשון של בקשת

לחחוירם לבית הקפה הניל

מחבשים "שמופריקה"

לעבורה קבועה

111111

,סקומקם-, מו עק

גלוב: כעת

ודאי לא

מאשר היו לסני כן". הוא אמר כי מותו של המלך היא אבירה איי שית לו. לבירות, גורשו מחלבנוו.

"חיל מגרדים" הוקם בנתניה

מאת ממשלת המנדאם וכויוה לחימוש נפט, כבר החלה בקיד חים בטביבת חוליקאת. הקידותם חוססקו כעבור זמן מה. טענה חב רת הנפט שהוכיון שניתן לה ל" ממשלת המגראם כוחו ערייו יפה, ואילו ממשלח ישראל עב עח, שכומן של חוכויות פגו כ" חוא ניתן רק לארבע קנים, חברת הנפט משיכה שהפטיסו את הענד דה בגלל הסלחמה, ווהו בכות

עליון יכן דבריתו של אברושו אבינו תחקיים ביום שבון.

למר משה פישלביץ ורעיתו הסתיגן ברבותנה, הנאמנה שניווה דבם

בבריתו של אברהם אבינו עיה

פישלביץ או איונגר

ותהיה הסיכה לבקשת אשרת מכד - 30 פליטים ערכיים מארץ ישראל, שהגיעו בסירה מעזה

ליר חרוו של גלוב מחה עמר רו על המשמר שני ליגיונרים, כרואים, כשחם מוויינים במכונות

עירית נתניה הקימה חיל מגררים" מכין פועלי הנקיון שלה, שתסקירם לגרד את המוד-עות שהורכלו ברתוכות חעיר. אף שהפועלים עושים את מלאכתם באמוגה זה כמה ימים, אין הרשי-מות נרתעות וככל בוקר נראים הקירות מכוסים שוב במודעות

שושנה ואברהם בלדב (בוזיו) מודיעים כשמחה על הולרת בנם ואה לנילי ודליה. "ד נחתון "תש"א (18.7.51) בשנה וו לפנחים ביתי בחר" בחיפת, רה' פבונר, טון מנים כל קרובינו, ירידינו, של

לשמחה הבנסה בנכם

met inici reite fait fait faire inici שוברי פיחור הפבני ונגנית בנין

דינו ובני שירנו ליות ודוציו. גים לואות חומות זו באישית.

שבסוף הבשפט אין ווברים לפעבים את תחילתי...

וחרך להגיע ליקריאה עירנית, מסצה ונעיער

יעילה היא להביא לידי תיאום בין כושר הקליטה

של העין - לוה של המוח. מסחבר כי שניהם

מסוגלים כעורת תירגול כתאים להנכיר את

כיצר פניעים לכרו זה בריוס מה שעושה קריאנו מחירהי. מהי סבניקה נרכשת הפלמרת

את עיניך לקלום דרכה יותר וצבר - ובמהירות

עצומה עכשיו עיניך משונלות לשרת את מותך,

שגם דרישותיו גדלו כצורה יעילה ומספקת.

התוצאה הפרהימה היא נם שיפור גדול בהבנת

הכל נראה אחרת עם קריאה מהירה. עולם

תרם ונפלא נמחח לפניך, בעבודה או כליפודים. אחה מגלה כי הגך ממוגל להתגבר על כמייות

עצומות של הומר כתוב - ללא קושי. הלפר

בקלות וכפהירות לאתר חמיד את תנושאים

להיערך לקראת מגישות ותחבות, לחסל מינורים

שהצטברו, חלמר לקרוא מזר ויעיל וצפר פרעי.

קריאה צחר. תגלה כי הגך ווכר טוב יותר, נועה

בתחילת הקורם קוראים הלופרים כפהירות

כ־150 מלים כריקה כמשבע. במיפו 20% פראים טי שניים מוד יותר. 20% קוראים מי שלושה מהר

טכני ספרותי, רפואי, משפטי, עיוני וכל זאפו

יותר מן השיאה ותגלה משים את שעות הפנאי.

למה תוכל לצפות מעצמר

בסיום קורט לקריאה

הפרכויים החשוכים. חספים להחכונו לכחינות,

תפוקתם ולהגיע לשיאים שלא ייאבנו.

נו בעיה אופרינית לקוראים רבים.

עולם חדש ונפלא...

לתמונה

קריאה מהירה נכנסת

תדיראן - אמקור - אלקטרה * התקנה * שיחת

מיל"ה – המכללה לקריאה מהירה 22 שנות נסיון * 30 אלף תלמידים * פיקוח אקדמי

יווער: 201 קוראים פי ארבעה ר־201 קוראים פי

חמיסה כיהר יותר: אך ישנט כאלה והם אינם

כחדים וביניעים לחוצאות מפלינות של שלושה

ער עשרה עמודים ברקה ויותר: וואת תוך יכולת

להבין ולזכור את עיקרי הרברים של חומר

גם אתה יכול ליהנות בקלות מתחושת

הסיפוק וההישג שב,קריאת מהירהי ולהפיק

תועלת רבה משיפור איכות הקריאה שלך. עשרות

אלפים כבר סיימו בהצלחה את הקורט. אחת מהן,

שושי נליקסברג כרמתינן, סטורנטית שנה א'

במדעי הרוח אומרת: "התחלתי ב־160 מלים

ברקה והנעתי ל-1600 ברקה: .קריאה מהירה'

הקורם כולל 9 פנישות כנות 120 דקות

בחל־אביב: בית ציוני אטריקה, אכן ובירול 26

בירושלים: בבית מיטשל, סוקולוב 13 בחיצה: בבית ארזשטיין, י.ל. פרץ 20

בתיפה: בבית ארשטיין: י.ב. פדן טה בקרית־תיום (מרחית): בבית החסתרות בתרצית: בבית"ס תתיכון, תרב קוק 30 בכפר "פצא: בתטודב ע"ש אלון במתחיתקות: בבית וטע. נורדוו 30 בראשל"צ: בבית וטע. נורדוו 30 בראשל"צ: בבית יד לבנים, אחד חעם 20

המתיח: כית לינת נשים, מקדונלד 5 במתיע: כבית התרבות, קריניצי 4

בארישבע: מתניס עיש לוין – מרכז גילת שכונה ד

בנארישבע: מוני ט בקרית אונה מרכז קחילתי, צח"ל 104 באשקלון: ויצ'ו אפריזרי, רתי קפטטט 30 גבעתיים: מועצת פועלי גבעתיים, וייצגען 18

הקורטים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

לתרשמה ולקבלת ציוד לימודי תקדם ובוא 30 דקות למי מתיחת חקורט.

שכר הלימוד למשתתף 147 שקלים חדשים. לפרטים נוספים 185 916 03.

הצטרף למצליחים

עורה לי בריכח ובהכנת בנקרא.

וכתקיים פעמיים כשנוע.

אספקה מידית ו הנחות גדולות למשלמים במזומן - תנאי תשלום, עד 6 תש' מחירים ללא תחרות

מבצע! הובלה חינם

מבצעים מיוחדים לועדי עובדים ומוסדות.

TIN TIME

קריאה מהירה במכללות,

מוסרות לימורים והשכלה המעונייגים

מנהלי מוסדות חינוך, מורים, מחנכים,

אם קראת ער כאן סימן שאתה אוהב לקרוא,

סימן ש-קריאה מחירה' היא בריוק כשכילך. או למה לאהר את הרכבתו הצטרף עכשיו ועם אתה

ביום א' 3.8 וביום ד' 6.8 בשעה 7 בערב ביום א' 3.8 וביום ד' 6.8 בשעה 7 בערב ביום א' 3.8 וביום ד'' 6.8 בשעה 7 בערב ביום א' 3.8 וביום ד'' 6.8 בשעה 3 בערב ביום א' 3.8 וביום ד'' 6.8 בשעה 5 בערב ביום א' 6.8 וביום ד'' 6.8 בשעה 5 בערב

ביום ב־ 4.8 וביום ה' 7.8 בשנה 5 כערב כיום א' 3.8 וביום ד' 6.8 בשנה 5 בערב ביום א' 3.8 וביום ד' 6.8 בשנה 5 כערב

ביום א' 3.8 וביום ד' 6.8 בשעה 7 בערב

ביום א' 3.8 וביום ד' 6.6 בשעה 5 כערב.

ביום א' 3.6 וביום ד' 6.8 בשעח 7 בערב

ביום ב' 4.8 וביום וז' 7.8 בשער 7 בערב ביום ב' 4.8 וביום וז' 7.8 בשער 7 בערב

כל סוגי המזגנים

איעוץ א מכירה ★

תחת קורת גג אחת

ביום ב' 4.8 וביום ה' 7.8 בשעה 7 בערב

עדי הורים, מועצות תלמידים וקכוצות

תלמידים ישנו למיליה, המכללה לקריאה

מהירה אל: שרה 16185 250, 1992 2-30.

לקיים קורסי קריאה מהירה בתתומם יוכו

במרכזים קהילתיים,

במתנסים וכבתי ספר

סיוע מרבי ושיתוף פעולה נרהכ.

רשימת סניפים: סניף ת"א – אבן גבירול 11, טל. 292313 סניף חולון — סוקולב 10, טל. 1858 סניף ר"ג – כצנלטון 113, טל. 11825 סניף ראשל"צ – פינסקר 4, טל. 196199

סניף נתניה -- חרצל פג, טל. 80972-680

צ עונות אחריות

סניף חדרה – חרברט סמואל 108, טל. 1632'600

סניף ירושלים – הגידם ו, טל. 707823 20 סביף רעננה - אחוזה 102 (בפסדי), טל. 66 455 455 , סביף רעננה -

STALE TOPING PROME

רוופשות וטיולים לקוראי

SOSALA TOPINO INTENIO

טיולי קיץ עם "נאות הככר" סמינר מיוחד – בשיתוף "שרשים": rapeling representation

מרצים ומשתתפים: פרופ' מרדכי ברויאר; פרופ' מרסל דיבואה; פרופ' ישעיתו ליבוביץ; ד"ר שרה לימור; ד"ר חננאל מאק: פרופ' שמואל ספראי; גב' תנת שפראי; ד"ר יוסף קפלן; ד"ר שאול רגב; פרופ' שלום רוזנברג; מר

תסמינר יתקיים בימים ב'-די (4-4 באנוסט) – כולל שני לילות ליות במלון בירושלים כו תסמינר נערך בשיתוף חמחלקה לחיווך מבוגרים במשרר החינוך והתרבות.

טיול יחיד ומיוחד – בחופשת סוכות: 15 יום בספרד – לשוחרי אמנות

טיול ייחודי לשוחרי אמנות באתרי חתרבות והאמנות של ספרד ם חמדריך: ד"ר אליקים ירון (הפקולטה לאמוויות באוניברסיטת תל־אביב) 🏿 ביצוע: -נאות הככר־ בתאריך יציאה: 10.10.

הווי דתַי, אוכל כשר ומלווה דתי:

טיולים לדתיים ושומרי מטורת

המבחר הגדול ביותר של טיולים לארה"ב, המזרח־הרחוק ואירופה

(כולל סקוטלגד, סקנדיגביה וספרד)

9 ומים באיטליה ושוויץ. היציאה: 118, 128.
9 ימים באיטליה ושוויץ. היציאה: 118, 238.
9 ימים בפארים ולונדון, היציאה: 118, 238.
9 ימים במורהיתוקה היציאה: 19.9.
9 ארומה העלאסית ל־21 יום: 14 יום: 13 יום: הוציאה: 19.8; 19.8.
9 איטליה, שוויץ, צרפת ואנליה; 17 יום: היציאה: 17.8, 27.8.
9 שקיטלגדו 6 ימים: היציאה: 19.8.
9 שקר ופורטונל: 13 יום: היציאה: 17.8, 28.8.
9 שקר ופורטונל: 13 יום: היציאה: 17.8, 28.8.

ביצוע: -טיולי גשר-

- המחיר: \$2595 (כולל טיסות) 🏿 היציאה: \$2595 כל המהידים: לפני ההנחה למטיילים והיקים ● כיצוע: •אברתורס".

* מסלולים ייחודיים * צוות מדריכים מעולים *

- סקודיוביה: 18 יום טיול קלאסי של 18 יום בדומרק, שוודיה, מרווגיה ופינלוד. חיציאה: 12.6 22.8
- ספרד ופורטוגל: 15 יום
 ספרד ופורטוגל: 15 יום
 ספרד ופורטוגל וברלטו, שמורו חבופאקו ובחערים חלבוות"). חיציאה:
 15.1 (1.5. 1.5. 1) (1.5. 1.5. 1.5. מהור מבצע באינוסטו 1999 (1.5. 1.5. 1.5. מהור מבצע באינוסטו 1999 (1.5. 1.5. 1.5. מהור מבצע באינוסטו 17.10.
- סמרד ופורטוגל : 19 יום (כולל ברצלונה) או 20 יום
- □ רונגריה ואוסטריה: טול בקיף של 16 יום בחונריו ואוסטריה. חיציאה: 12.6; 16.9; 20.6; 17.0; 18.0 • יוים בחונבית חינה. היציאת: 12.6; 18.6; 20.6; 17.0; 14.10.
- ם לוןן: 16 לום מסלול הבולל גם את אוי חים האנאי (בולל מיקונוס וסנטוריני) היוניאה: 16.10.
 - ם יוגוסלביה: 16 יום מטיול הקלאטי בופים, אתרים ותיבות פ מיציאהו 2.21; 9.8; 30.9; 14.10.
 - יוגוסלביה והונגריה: 18 יום חיציאה: 18, 128,9 סו. 12.
- יוגוסלביה, הונגריה (אוסטריה): 25 יום היציאה: 9.71 (28.2
- □ ספארי בקניה: 9 או 16 יום ספארי לודג'ים בשמרות המרחיבות של קניח, היציאת: 3.61; 9.11; 01.9. סיול קממינו 16 יום. (9.40).
- □ תורכיה: 8, 15 או 18 יום מטינל מקלאפי 18 יום. היציאה: 15.6; 19.6; 10.0; 10.0; 10.0; מסלול חגים מקוצר ל־15 יום. היציאה: 15.0 מטיול הקצר. (6 ימים סביב איסטנבול). חיציאת: 10.0; 10.10.

17 יום באירופה

חמסלול: איטליה, שוויץ, צרפת ואנגלית 🏿 המתיר (כולל טיסות): 1,290 דולר – לפני ההנחה למטוילים ותיקים 🏿 תאריכי יציאה: .12.10 ;30.9 ;19.8 ;12.6

צמודים בכל חתאים • שפע תכניות בידור ותרבות

אמנים אורחים (בתפלגות חשונות): עפרה חוה, גדי יניל.

פנינח זלצמן, "הכל עובר חביבי", אבי טולידנו, סולימן

חגדול, ציפי שביט, דני ליטאני ועוד. קצין־בידור בכל

מתנת מיוחדת לפנים ובנות החוגנים חשות בר/בת מצווה. הפלגה הינם בתות שם החורים המשלפים מחיר רגול).

- ם 10 ימים בפארים ולונדון המחיר (כולל טיסות) 805 דולר – לפני ההנחה למטיילים ותיקים
 - ביצוע חטיולים: "אברתורס" בע"מ

התפלגות: דודו דותו.

2 מסלולי טיול בארה"ב

- 31 יום כארה"ב וקנדה המחיר: \$2399 (כולל טיסות) ם חיציאה: \$2.5
 - יום בארה"ב ותוואי € 29

• סביב סקנדינבית: 15 יום. חיציאה: 7.8

ם היציאה: 18.8; 1.9.

תופשיט שלא שוכחים לעולם – שיט־תופים היחיד המותאם במיוחד לקהל הישראלי

זוּפְשַיט אמיתי באניה "סיטי אוף רודוס" – חגיגה של חופשה על הים ובחופי איטליה, יוגוסלביה, תורכיה ויוון מרצים אורחים נוושאי • 3 ארוחות ביום • אוכל כשר • מיזוג אוויר ושירותים

הסטוריה, תרבות ואמנות: בחפלגרו ב־14.7: פרופ' שמואל טפראי, מרום' אשר עובדיה, פרופ' יוסף חקר. בחפלגת ב־121.7 ד"ר אליקים ירון.

מסלול: של מסלול: של

7 ימים 10 ימים חיפח - רודוס - בוספורוס חיפה - רודוס - אולימפיה - איסטובול - מיקונוס – ונציה – דוברובניק – – הרקליון (כרתים) –

תאריכי הפלגה: 7.8; 14.8. תאריך הפלגה: 21.8. המחיר חחל מ־450. חמחיר חחל מ־650\$.

ארגון וביצוע: מלחי בע"מ

מועודון

פ ת"א: רח' דיוננוך 76 (C4-12994) ומ"א רח' דיוננוך 76 (C4-12994) פ חישהו רח' הכנקים נ

חוערון מטיירי מעדיב

מטיירי מעריב

אלממוצאי שבת 98.86 INDUCTION 2 Stille החל כו-Marks & Spencer על מוצרי חלטים של מיטים טוסח לאיטלוה יבא מסים מומי שבוע זוגיום הבילות שי חלן קרטים -חלטים